25 Nisan 1986
25. April 1986
Nummer 81
15 GÜNLÜK GAZETE
Redakt.: Moltkestr. 45
4100 Duisburg 1
Tel: 0203/34 03 97
Tlx: 855705 inmed d

Türkiye Postası

F.ALMANYA: 2,50 DM
FRANSA: 7.- FF
BELÇİKA: 50.- BF
HOLLANDA: 3.- G
İNGİLTERE: 70 Pence
DANİMARKA: 10.- KRN
İSVEÇ: 8.- KRN
AVUSTURYA: 20 S
İSVİÇRE: 2,5 Sfr

Postvertriebsstück Gebühr bezahlt 1 H 13 19 D

ABD terörü protesto ediliyor

NATO Başkomutanı Rogers: "Saldırıyı ben planladım"

ABD'nin Libya'ya saldırısı dünyanın her yerinde miting ve yürüyüşlerle protesto ediliyor.

Saldırının hemen ardından Sovyet lideri Gorbaçov Amerikan yönetiminin egemen bir devlet olan Libya'ya karşı barbarca saldırısını sert bir biçimde kınayarak , bu saldırının barbarlık örneği olduğunu vurguladı.

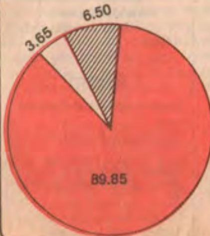
● Yazısı Sayfa 9'da

- **Türkiye'de demokrasi**
- **Yurtdışında eşit haklar**
- **Dünya'da barış için 1 Mayıs'a**

● Yazısı Sayfa 4'de

Yaşasın 1 Mayıs

Türkiye Postası Batı Avrupa'da kamuoyu yoklaması yaptı

Her 10 kişiden 9'u "EVET" diyor

Yurttaşlarımızın ezici çoğunluğu Sovyetler'in Akdeniz'deki Sovyet ve ABD savaş gemilerinin karşılıklı geri çekilmesi önerisini destekliyor.

● Yazısı Sayfa 9'da

Demokratik kamuoyu harekete geçti

Raif Türkmen'in pasaportu bir senedir alıkoyuluyor

Essen Konsolosluğu, ARA ayakkabı fabrikası işçi temsilcisi Raif Türkmen'in pasapor-

karşılıklı geri çekilmesi önerisini destekliyor.

Yazısı Sayfa 9'da

Essen Konsolosluğu, ARA ayakkabı fabrikası işçi temsilcisi Raif Türkmen'in pasaportuna el koydu.

Yazısı Sayfa 5'de

Yürekli demokratlar faşist rejimin cinayetlerini tek tek teşhir ediyorlar

Wallraff'a sansür

ARD televizyonunda 1 Mayıs günü gösterilecek olan Wallraff'ın **"En Alttakiler"** filmi CDU ve CSU tarafından yönetilen eyaletlerin televizyon yöneticilerinin oylarıyla sansüre uğrayarak, programdan çıkarıldı.

Öteyandan Kiepenheuer Witsch yayınevi 16 Nisan günü yaptığı bir basın toplantısında, Wallraff'ın Ganz Unten (En Alttakiler) kitabının Türkçe olarak yayınlandığını kamuoyuna duyurdu.

Basın toplantısında Wallraff bundan böyle her yıl kendi adını taşıyan 10 bin marklık bir ödülün iki dilde eğitimi teşvik amacıyla verileceğini bildirdi.

Yazısı Sayfa 6'da

Mustafa Hayrullahoğlu

Katiller teşhir edildi. Sıra işkence emrini verenlerde

Yazısı Sayfa 3'de

"Her yerde sıkıyönetimin ve siyasi şubenin keyfi adam öldürmelerini dinleye dinleye geldik"

Kürdistan'da **"operasyon"** adı altında sürdürülen Kürt halkı üzerindeki baskı ve işkenceler memleketimizde de kamuoyuna yansımaya başladı.

Diyarbakır ve Siirt illerinde incelemelerde bulunan ~~MHP~~ SHP Milletvekilleri Sururi Baykal ve Erol Ağagil, yöre halkının şikayetlerini dinledikten sonra basına bir açıklama yaptılar.

Milletvekilleri açıklamalarında halkın korku, şaşkınlık, panik içinde köylerini terkettiklerini, topraklarından göçe zorlandıklarını dile getirdiler. Ve **"Halk güvenlik güçleri, köy korucuları ve terör üçgeni arasında sıkışmıştır"** dediler.

Yazısı Sayfa 3'de

SHP Milletvekili Cüneyt Canver, siyasi şubenin ve sıkıyönetimin Doğu'daki uygulamalarını anlattı.

İşkenceci doktorlar hakkında soruşturma açılıyor

Türkiye Tabip Odaları, 30 doktor hakkında, işkenceye katıldıkları, göz yumdukları ve işkence konusunda hekimlik mesleğine aykırı rapor düzenledikleri için **"meslek ahlakına aykırı hareket etmekten"** soruşturma açtı.

Yazısı Sayfa 4'de

Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma genişliyor

"Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi İçin İsveç Dayanışma Komitesi" Özal'a gönderilmek üzere bir mektubu imzaya açtı. İki büyük sendika da İçişleri Bakanı'na bir mektup gönderdi.

Yazısı Sayfa 4'de

Kadın işçiler sorunlarını Çalışma Senatörlüğüne bildirdiler

Batı Avrupa'da çalışan Türkiyeli kadınlar artık kötü çalışma koşulları karşısında sessiz kalmıyorlar. Bremerhaven balık firmalarında çalışan kadınlar bir toplantıyla sorunlarını belirledikten sonra Çalışma Senatörlüğü'ne, basına ve siyasal örgütlere ilettiler.

Yazısı Sayfa 5'de

ŞAŞILACAK BİR İŞ...!

Amerikancılar yalnız kalacak

ABD'nin Libya macerası herkes için, özellikle de Türkiye için öğretici oldu. Washington müttefiklerinin görüşlerini dinlemek şöyle dursun, onlara haber vermeye bile ihtiyaç duymadan dünyanın en kritik bölgelerinden birinde silahlı saldırıya girişti.

NATO Başkomutanı General Rogers göğsünü gere gere **"saldırıyı ben planladım"** diyor. Maiyetindeki yüksek rütbeli Alman, Norveç, Hollandalı subaylar ise olayı radyodan duyduklarını, Rogers'in hazırlıklarını bilmediklerini söylüyorlar.

BÖYLECE NATO'da kararları kimin verdiği, kimlerin sö-

Devamı 2. sayfada

Türkiye Postası

Amerikancılar yalnız kalacak

Baştarafı 1. sayfada

zünün ise beş para etmediği en miyop gözlerin bile görebileceği açıklıkta ortaya çıktı.

SUDAN bahanelerle, üstelik ABD'ye yönelik önemli bir tehlike sözkonusu değilken müttefiklerini bir kenara iten Washington yarın gerçekten ciddi bir bunalım anında diğer NATO üyelerine daha fazla söz hakkı mı tanıyacak? Hele hele zaten üçüncü sınıf ülke gözüyle baktığı Türkiye'ye mi danışacak?

AMERİKAN emperyalizmi yeniden dünya hakimiyeti hayalleri peşinden koşmaya başladı. Barışçı bir ortamın sosyalizmin gelişmesi için çok daha elverişli olduğunu onlar da biliyorlar. Bu yüzden silahlanma yarışını daha da hızlandırarak, yepyeni silahlar yaparak askersel üstünlük kazanmak istiyorlar.

SOSYALİST ülkelerin peşpeşe öne sürdükleri silahsızlanma önerileri silah tekellerinin hiç işine gelmiyor. Kapitalist ülkelerdeki yüzmilyonlarca insanın bu önerilere kulak vermesi onları ürkütüyor. Amerikan emperyalizmi bütün dünyada yükselen barış hareketinin önünü almak, Sovyetlerin barışçı önerilerini gürültüye getirmek için uluslararası alanda provokasyon ardına provokasyon düzenliyor. Gittikçe sertleşen bir çatışma politikası izliyor.

İNSANLIK bütün tarihinin en kritik noktalarından birinde, bir yol ayrımında duruyor. Çatışma politikası ve savaş kışkırtıcılığı mı üstün gelecek yoksa silahsızlanma ve barış politikası mı?

BİZ barış istiyoruz. Akdeniz'de ve bölgemizde yığılan silahların azaltılmasını istiyoruz. Evren, Genelkurmay Başkanlığı ve hükümet ise Türkiye'deki ABD üsleri karşılığında Amerika'dan biraz daha fazla para koparmaktan başka bir şey düşünmüyorlar. Halk Reagan'ın saldırısını nefretle karşılarken hükümet ABD'yi sözle olsun kınamaya yanaşmıyor. Hindistan'dan Meksika'ya kadar protesto sesleri yükselirken Türk hükümeti susuyor. Libya'ya ateş yağdıran 6. Filo'yu yine İstanbul'a, İzmir'e buyur etmeye hazırlanıyorlar.

BİR kere daha görüldü ki, bu hükümetten, bu cumhurbaşkanından, bu rejimden kurtulmadan Türkiye onurlu bir dış politika izleyemez. Ulusal çıkarları savunamaz. **TEPEMİZDEKİ** diktatörlerin yurdumuzu Reagan'ın, Rogers'in elinde oyuncak etmelerine izin vermeyelim. Anayasayı savunmada yalnız kaldığını söyleyen Evren amerikancı politikayı savunmada da yalnız kaldığını görecektir.

KATİL 6. Filo limanlarımıza sokulmasın! Topraklarımızda Amerikan üssü istemiyoruz. SIA anlaşması iptal edilsin! Hepimizin ortak çağrısı şimdi bu olmalıdır.

Türkiye Postası

SORUN CEVAP VERELİM

Av. Dilruba YENEN

Dayak boşanma sebebidir

SORU: F.Almanya'da evlenme konusu hiç de iç açıcı değildir. Kız sahipleri kızlarını verirken başlık parası alıyorlar, nişan, düğün, ev eşyaları v.s. hepsini oğlan evine yüklüyorlar. Düğünde takılan ziynet eşyaları da oğlan evine ait olduğu halde mahkeme kanalıyla "hediye" **adı altında buna da sahip çıkıyorlar. Üstelik kızlarını da çekip götürüyorlar. Gerekçe de şu, kocası dövüyormuş. Bu durum karşısında bizi aydınlatır mısınız?**

Mustafa Tekin/F.Almanya

Ülkemizde, evlenmelerde ve boşanmalarda çok sık rastlanan bu sorunlar, temelde kadının bir eşya gibi alınıp satıldığı toplumların sorunudur. Dile gelen bu sorunların, ekonomik, toplumsal ve sosyal nedenlerini hukuk danışması köşemizin dar sınırları içinde açıklamak imkansız. Sorunlarınızı ancak yürürlükteki yasalarımıza göre yanıtlayacak, gelecek sayılarımızda da iç sayfalarımızda bu konuya açıklık getirmeye çalışacağız.

Türk Medeni Kanunu'na göre, taraflar, evlenme anında bir evlenme mukavelesi yapmadıkça kendilerine **"mal ayrılığı sistemi"** uygulanır.

Bu uygulamada amaç; eşlerin her biri kendisine ait malların mülkiyetini evlilikte de muhafaza eder. Evlenme bu mülkiyet hakkı üzerinde hiç bir değişiklik meydana getirmez. Doğal olarak boşanmalarda da taraflar kendi mallarının sahibi olurlar. Ancak boşanma anında taraflar evlilik birliğine getirdikleri malların kendi şahsi eşyaları olduğunu yazılı delillerle (fatura, senet, vs.) kanıtlamak zorundadırlar.

Düğünde takılan ziynet eşyaları ise **"erkeğin ailesi"** tarafından da verilse yasal olarak kadına aittir.

Ülkemizde geleneksellleşmiş bu kural yasalarca da korunmuştur. Boşanma sırasında erkek tarafı kendileri taktığı gerekçesi ile bunları geri alamaz. Kadının bu eşyaları alıp götürme hakkı vardır.

"Dayak" konusuna gelince, Medeni Kanunu'nun 130. maddesi **"Cana kasd ve pek fena muameleler"** başlığı altında boşanma sebeplerinden birini incelemektedir. Burada sözü geçen fena muamelelerin içine **"sıhhati ihlal edecek durumlar yaratmak, hastalık aşılamak, gıdasız bırakmak, dövmek hatta hasta ise tedavi ettirmemek"** fiilleri girmektedir.

Bu tür fiillere maruz kalanların boşanmak için mahkemeye müracaat etmeleri yasal haklarıdır. Ve boşanma sebebidir.

Yasal müeyyideleri bir yana bırakarak kendi kendimize şu soruları sormamız gerekir.

Bir insanın bir başka insanı dövmeye hakkı var mıdır? Bu tür eylemler insanlık onuru ile bağdaşır mı?

OKUYUCU POSTASI

Bir gümrük olayı

Bir arkadaşımız izin dönüşü 3 karton sigara ve 2 şişe rakı almış. Rien Havaalanında gümrükte **"1 karton sigara, yarım litre içki hakkın var"** demişler karton başına 20 mark, rakı için 10 mark almışlar.

Bunlar normal şeyler. Asıl konu şu: Arkadaş Türkiye'den kendisine bir deri ceket almış, ceket de üzerindeymiş. Valizinde de hanımına aldığı deri ceket bulunuyormuş.

Memurlar üzerindeki ceketle mi Türkiye'ye gittiğini sormuşlar. Yeni aldığını öğrenince neden eski ceketi giymediğini sormuşlar. Arkadaş ceketi yırtıldığı için Türkiye'de bıraktığını söylemiş.

Bunun üzerine memurlar ceketin fiyatını sormuşlar, arkadaş 40 bin liraya aldığını söyleyince 15 mark gümrük istemişler. Arkadaş **"Neden ceket için gümrük istendiğini"** sormuş, cevap alamamış. 20 mark taksi parası olduğunu söylemiş. Memurlar **"Gümrük eşyanı burada bıra-**

Çalışmak gerek

Geçen hafta işçi temsilcisine çıkıp, sendika temsilcisi olmak istediğimi söyledim. Hemen adımı listeye yazdı ve çok sevindiğini söyledi. Çünkü, çalıştığım bölümde bir sendika temsilcisi var, fakat hiç çalışmıyor. Nitekim işçi temsilcisi bana sendikasız olan ve yeni gelen işçilerin isimlerini bana verdi.

İşyerine geri döndüm ve hemen çalışmaya başladım. 10 dakika sonra bir Alman gencin sendikaya üye fişini doldurduk.

Bu bana bizim sendika temsilcisinin gerçekten birşey yapmadığını gösterdi. Demek ki, daha çok işçi sendikaya üye olabilir. Nasıl yapacaklarını, nereye başvuracaklarını bilmedikleri için sendikasız kalan işçiler var.

Benim şansım ilk denememde başarılı olmamdı. Bu bana şimdi daha çok güç veriyor.

Münih Kızlar Grubu'ndan bir genç

Canlı tarih

Seksen yaşında, ayakta konuştu. VVN-BdA'in düzenlediği toplantıda. Bildiri dağıtmış, tutuklayıp almışlar içeri. Bildiride yazılı olan sözlerden biri çok ünlü:

"Kim Hindenburg'u seçerse, Hitler'i seçer, kim Hitler'i seçerse savaşı seçer!" Yıl 1932 ve 1933 Ocağında istenmeyen olmuş, Hitler'e hükümet kurma yetkisi verilmiş. O zamanlar ilericiler büyük bir hata yapmışlar. Sosyal demokratlara **"sosyal faşist"** derlermiş. Onlar da ilericilere **"kırmızı boya ile örtülmüş faşistler"** derlermiş. Yani, faşizm atı alıp boğaz köprüsünü geçerken, onlar birbirini yer bitirirlermiş. Bunları söyledi seksenlik dede ayakta: **Julius Schätzle.** Kitaplar bile yazmış. İki kitabından birinin adı: **"Cehennemde Duraklar"**. 1933-1945 yılları arası sözün tam anlamıyla bir cehennem. Avrupa yanıyor, kavruluyor bu cehennemin ateşiyle.

"Faşizmin ana saldırısı komünistlere ve yahudileriydi en başta. Sonraları her namuslu insana zulüm sırası geldi" dedi. Bana döndü **"Söyle bakalım, kimler şimdi neo-faşistler tarafından işsizliğin sebebi gösteriliyor?"** diye sordu. **"Biz göç-**

rekler. Ve Türkiye'deki işkence olaylarını ister istemez hatırlıyorum.

En son olarak da ne dedi biliyor musunuz? Nereden bileceksiniz. Ben yazayım da, siz okuyun:

"Faşizm bir günde başlamaz; usul usul gelir. Asıl olan başlangıçlarla mücadele etmektir. Bana değmeyen yılan bin yaşasın denir, bir köşeye çekilinirse, tarih her yerde tekerrür edebilir. İlle de aynı, benzer olmasa da! Tarihten ders çıkarın, birleşin!

Rems-Murr Bölgesi

OKUYUCU ŞİİRLERİNDEN SEÇMELER

Barış türküsü

Sen
ufuğun doruğunda
ağaran şafakvari,
duygularda doğarak
gelişen özlemleşen,
kuşakların umudu
olarak somutlaşan
Sen
uğruna milyon defa
ölenle ölümsüzleşen
açılan penceresin
özgürlüklere, sen
sen insanlaşmış insanın
yaşam nedenisin
daha ne desem.

Hasan Özen Avustralya

Anam

Elinde orak tarlada doğurdu
beni
Terinle suladı toprakla yoğurdu
beni
Güneşte kuruttu ıslak bezimi
Ellerin dert görmesin görmesin
anam
Tarladan eve gelirdin yorgun
Saçların dağınık alyanak
solgun
Yatağım başında ağlıyordun
Gözlerin dert görmesin anam

İşkence üstüne

Hiç düşündünüz mü işkence
üstüne
delinen ayakkabınızı
düşündüğünüz gibi
düşündüğünüz gibi kira ve
ekmek derdini
işsiz ve beş paranız yokken
elinizde?...

Mesela poliste elektrik
verilmesi
genç ve yaşam dolu bir insan

şimdi bu olmalıdır.

Türkiye Postası

Abone Fişi

Adı-Soyadı

Adresi

Ülkesi

6 aylık (12 sayı) ☐

1 yıllık (24 sayı) ☐

Tarih:

Abone ücretini **Vereinigung für Völkerverständigung und Solidarität,** Konto-Nr. 219-004090, BLZ 350 500 00, **Sparkasse Duisburg-Kaiserberg** hesabına yatırınız ve bu abone fişi ile birlikte havale makbuzunuzu **Türkiye Postası Abone Servisi, Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1** adresine postalayınız, veya aşağıdaki ödeme vekâletnamesini doldurup imzalayarak bize gönderiniz.

Bu abone siparişini 10 gün içinde (posta damgası geçerlidir) yazılı olarak başvurarak iptal edebilirim.

Tarih **İmza**

Für Bundesrepublik
(Federal Almanya için)

ABBUCHUNGSVOLLMACHT
(Kontodan çekim vekaletnamesi)

Ich ermächtige Sie hiermit -wiederruflich- die TÜRKIYE POSTASI Abonementgebühren von meinem Konto einzuziehen.
(Sizlere bu imzamla -her an geri alabilmek üzere- TÜRKIYE POSTASI'nın abone ücretini kontomdan çekme hakkını veriyorum.)

Beginn ab:
(Başlangıç tarihi)

Abbuchungsmodus:
(Kontodan çekme yöntemi)

Name, Vorname:
(Soyadı, Adı)

-jährlich ☐
-yıllık

Strasse, PLZ, Ort:
(Adresi)

-halbjährlich ☐
-6 aylık

Mein Bank/Postcheckkonto bei:
in:
(Bankamın/postahanenin adı)
(Yeri)

Konto Nr.:
(Hesap numarası)

Bankleitzahl:
(Banka numarası)

Datum:
(Tarih)

Unterschrift:
(İmza)

Abone bedeli

	F.Alm.	Belçika	Danim.	Fransa	Ingiltere	Hollanda	Işveç
6 aylık	30 DM	600 BF	120 Km	85 FF	8,40 £	35 G	95 Km
1 yıllık	60 DM	1200 BF	240 Km	170 FF	16.80 £	70 G	190 Km

kadaş **"Neden ceket için gümrük istendiğini"** sormuş, cevap alamamış. 20 mark taksi parası olduğunu söylemiş. Memurlar **"Gümrük eşyanı burada bırakırsın"** demişler. Ne ile eve döneceğini sorunca da valizdeki oğlunun ceketini göstermişler **"Onu giy"** diye. Arkadaş ceketi çıkarmış. Fakat cekete kolu zor giriyormuş. Sormuş **"Be ceketle eve nasıl gideyim"** diye. Memurların şeflerini beklemiş. 1-2 saatlik bekleme sonucunda hâlâ gelmeyince 65 markı ödemiş.

Sevgili okurlar, bu olay bize şunu gösteriyor. Biz konsoloslukladan sonra bir de Alman gümrük memurları tarafından soyuluyoruz. Bundan sonra belki iç çamaşırlarımızdan bile gümrük alırlar.

Münih Kızlar Grubu

veriyor.

Münih Kızlar Grubu'ndan bir genç

Anderlecht'den bir okur

insana zulüm sırası geldi" dedi. Bana döndü **"Söyle bakalım, kimler şimdi neo-faşistler tarafından işsizliğin sebebi gösteriliyor?"** diye sordu. **"Biz göçmen işçiler"** dedim. Sessizlik...

"Hitler faşizminin iktidar olmasına en büyük katkı Almanya'nın büyük sanayicilerinden geldi. Böylesine bir katkı olmadan faşizmin erki ele geçirmesi zordu."

"Faşizm, sermaye sınıfının en azgın yönetim biçimidir."

Bunları tek tek anlattı ve faşizmin toplama kamplarında hangi işkencelerin uygulandığını sıraladı: Saatlerce ayakta tutmak, sopalamak, insanların kollarını arkaya kıvırıp öylece asmak ve dördüncüsü öldürmek.

Işkence konusunda anlatılanları dinleyince, nefret doluyor yü-

Tarladan eve gelirdin yorgun
Saçların dağınık alyanak
solgun
Yatağım başında ağlıyordun
Gözlerin dert görmesin anam

Akşam olur otururduk sofra
başına
Kaşık kaşık pilav verirdin
ağzıma
Tatlı dilinle yatırırdın yatağıma
Dillerin dert görmesin
görmesin anam

Babam çiftçi idi falanca ağanın
kapısında
Her zaman ırgattın onun
yanında
Emziremezdin toprak yerdim
ana
Kula kulluk olmasın olmasın
anam

Sen emeksin değerini bilirim
Senin için ben canımı veririm
Ben de anne oldum böyle
bilirim
Tüm analar ölmesin
öldürülmesin anam

Sevim Durucan/Hamburg

elinizde?...

Mesela poliste elektrik
verilmesi
genç ve yaşam dolu bir insan
gövdesine
ya da sigara söndürülmesi

tenin üstünde
aşk derdiniz kadar düşündürür
mü sizi?..

Mesela sabah akşam falakaya
yatırılan
patlamış tabanların kara-mor
rengi
ya da bir hücrede boğulan bir
insan sesi
acının boyutlarını geçirir mi
aklınızdan?..

Hiç düşündünüz mü işkence
üstüne,
düşündünüz mü, ilk kim başlattı
ve ne için
karanlık sayfalarından
geçmişin
bir kanlı yol gibi uzanıp gelen
bugüne?..

Cengiz DOĞU

İLAN

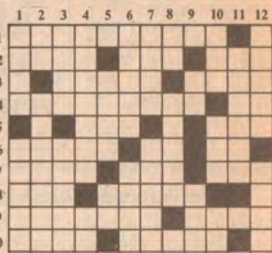
Sayın FİDEF Başkanı, değerli üyemiz Hasan Özcan,

1 Mayıs dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaşım gününe rastlayan 41. doğum yıldönümünü yürekten kutlar, yaşamında sağlık ve **"Dünyada barış, Federal Almanya'da eşit haklar, Türkiye'de demokrasi"** uğruna verdiği savaşımda üstün başarılar dileriz.

Duisburg Türkiye İşçi Derneği

Not: Kutlama, 1 Mayıs perşembe günü saat 16.30'dan itibaren Tersteegenstr. 9, 4100 Duisburg 1 adresindeki DU-TID lokalinde yapılacaktır. Tüm dostlarımız davetlidir.

BULMACA

SOLDAN SAGA: 1. Işçi sınıfı, 2. Geri verme - Büyük, yüce - Güreşte bir oyun adı, 3. Aylak, yersiz yurtsuz dolaşan kişi - Eski çağlarda Mezapotamya'da varlığını sürdürmüş olan devletlerden biri, 4. Sırtlamak, sırtına almak gibi anlam taşıyan bir kelime - **(Tersi)** Bir kürk hayvanı, 5. Kükürt ile demirin bileşimlerinden biri; demir sülfat - Sarı, 6. **(Tersi)** Saçma sapan boş ve anlamsız söz - **(Tersi)** Kimyada altının simgesi - ilave, 7. Herzaman, daima - Önde gelen, birinci - Işçi sınıfının ozanı Nazım Hikmet'in soyadı, 8. Göz (Eski dil) - **(Tersi)** Buhar banyosu, 9. Pozitif olmayan, eksi - **(Tersi)** Veba (Eski dil), 10. Türkçenin arındırılmasında ve devrik cümle kullanımında önemli çalışmalar yapmış, ön adı Nurullah olan yazarımızın Soyadı - Mevsim.

YUKARIDAN AŞAGIYA: 1. **(Tersi)** Tatlı ve tuzlu sularda yaşayan tek hücretli canlı organizma - Bir ilimiz, 2. Eski Mısırda bir mabut - Söylenti, 3. Herhangi bir şeyin merkezi noktası - Genellikle Kuzey denizlerinde yaşıyan bir balık türü, 4. Orduda bir sınıf adı - Tok olmayan, 5. Alev - Bir binek hayvanı, 6. Sülüngillerden bir av kuşu - **(Tersi)** Bir tür genişçe tepsi, 7. Bayrak - Osmanlı imparatorluğu döneminde kapıkulu askerleriyle, acemi ocağı mensuplarına üç ayda bir verilen ücret, 8. Yüz, çehre (Eski dil) - Bir tür iri taneli bezelye, 9. Bir renk - **(Tersi)** Çeşitli ülkelerde 24 ile 33 gr. arasında değerler alan ve genellikle altın borsasında kullanılan Ingiliz ağırlık ölçüsü, 10. Motorlu araçlarda dingil - Altın (Eski dil) - Bir yiyecek, 11. Kuzey Rodezya'nın başkenti, 12. Ceylan (Halk dilinde) - Kuzey Atlantik Paktı'nın kısa yazılışı.

GEÇEN SAYIDAKI BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAGA: 1. Cahitkülebi 2. Alaka - Razaki 3. Zifir - Esasen 4. Icazet 5. Bek - tukayköG 6. Enaz - Raman 7. Ana - Ur - Seul 8. Ip - Linotip - 9. Vinç - Eneme 10. Eleme - Ak - Kit.
YUKARIDAN AŞAGI: 1. Cazibe - Ile 2. Alicenap 3. Hafakan - Ve 4. Ikiz - Zalim 5. Taret - Ine 6. Turunç 7. Üre - Karo 8. lasfaM - Tek 9. Eza - Yasin 10. Bas - knepeK 11. ikE - Mi 12. Inegöl - Et.

Türkiye Postası: 15 günde bir çıkar **Herausgeber:** Vereinigung für Völkerverständigung und Solidarität e.V. Donaustr. 1, 1000 Berlin 44 **Verantwortlicher Redakteur:** A. Söylemezoğlu **Anschrift der Redaktion:** 4100 Duisburg 1, Moltkestr. 45 Tel: (0203) 340397 **Herstellung:** Infomedia, 4100 Duisburg 1, Moltkestr. 45 **Druck:** Druckhaus WAZ GmbH & Co. Betriebs KG - 4300 Essen 1, **Banka Hesabı:** Vereinigung für Völkerverständigung und Solidarität, Konto-Nr. 219-004090, BLZ 350 500 00 Sparkasse Duisburg-Kaiserberg **Abone Koşulları:** Federal Almanya ve Berlin'de 6 aylık (12 sayı) 30 DM, 1 yıllık (24 sayı) 60 DM. **Temsilciler: Fransa-Paris** Tel: 1-2582690 **İsviçre-Basel** Tel: 061-2211591 **Hollanda-Den Haag** Tel: 070-890 336 **İngiltere-Londra** Tel: 01-8816514 **Danimarka-Kopenhag** Tel: 01-707506 **Isveç-Stockholm** Tel: 08-7401941

YÜREKLİ DEMOKRATLAR FAŞİST REJİMİN CİNAYETLERİNİ TEK TEK TEŞHİR EDİYORLAR

"Her yerde sıkıyönetim ve siyasi şubenin keyfi adam öldürmelerini dinleye dinleye geldik"

Kürdistan'da sürdürülen devlet terörü büyüyen boyutlarda devam ederken, Diyarbakır ve Siirt dolaylarında incelemelerde bulunan SHP milletvekilleri Sururi Baykal ve Erol Ağagil halkın dertlerini dinledikten sonra bir açıklama yaptılar. Açıklamalarında **"Halk güvenlik güçleri, köy korucuları ve terör üçgeni arasında sıkışmış durumda. Ya köylerini boşaltıyorlar, ya da yerlerini terk ediyorlar. Fabrika yerine devlet sadece asker ve polis gönderiyor. Olayların bu nedenle, bitmesi yerine artacağından endişe ediyoruz.**

Diyarbakır ve Batman'da çeşitli kişilerle konuşan milletvekillerine bir köylü; "**dışarıya hayvan bile çıkaramadıklarını, jandarmanın uzaktan kendilerini terörist sanıp ateş edebildiklerini**" belirterek milletvekillerinin sürekli bölgede kalmalarını istedi. Çiftçi olduğunu söyleyen bir başka kişi ise "**Bize hain muamelesi yapıyorlar. Biz hain değiliz teröristlere karşıyız. Ben Kürtüm dersem bölücülük yapmış oluyorum, ama devlet görevlisi bölücü sayılmıyor**" dedi.

SHP milletvekilleri Diyarbakır ve Batman'da halkın uygulamalarla ilgili şikayetlerini dinlediler

Milletvekilleri ve gazeteciler güvenlik güçleri tarafından köye sokulmadılar.

SHP milletvekilleri bölgede bazı karakolları ziyaret ederek bilgi almak istediklerinde **askeri bilgi veremeyiz** yanıtı ile karşılaştılar. Bir karakol komutan vekili astsubay ise "**Sağlık, su, elektrik ve iş yok, halk 1900'leri yaşıyor**" dedi.

Yine bu bölgede öldürülen Ahmet Esendemir'in yakınlarını ziyaret eden milletvekillerine bir kişi "**Ahmet Esendemir kalçasından bir kurşun yemişti. Kan kaybından zamanında bilerek müdahale edilmediği için öldü. Biz bunu kimseye söyleyemiyoruz. Siz bunu Ankara'da halledin**" dediler.

Kürdistan'da incelemelerini tamamaladıktan sonra basın toplantısı yapan milletvekilleri, bu bölgede halkın perişan, şaşkın korku içinde göç ederek, köylerini boşalttıklarını belirterek şöyle dediler.

"Devletin yanında yer alan halka devlet hain, bölücü gözüyle bakıyor. Halkı hakir görmek tahkir etmek, bölücülük yapmak demektir. Yörede özel sektör yatırımlarının bulunmadığını, kalkınmada öncelikle yöreler için getirilen muafiyetlerin kağıt üzerinde kaldığını gördük... Vatandaşların bir bölümü korucu adı altında çağdışı bir yöntemin eşiğine itilmiş. Koruculuk müessesesi anarşinin yeni bir kaynağı olmuştur. Koruculuk müessesi aşiret kavgalarına kişisel sürtüşmelere neden olmaktadır. ... Yöreye sadece jandarma ile komando ile MIT'le ve polisle gelmek hizmet etmek değildir."

Otopsi yapılması engellendi

Işkencede öldürülerek gömülen öğretmen Sıddık Bilgin'in cesedi büyük baskılardan sonra ailesine teslim edildi. Cesedin teslimi sırasında bölgede **"operasyon var"** gerekçesiyle büyük güvenlik önlemlerin alındığı, gazetecilerin ve milletvekillerin mezarın yanına yaklaştırılmadığı bildiriliyor.

Sıddık Bilgin'in amcası Mehmet Bilgin, yaptığı açıklamada Sıddık Bilgin'in elbiseleriyle gömüldüğünü ayaklarının bağlı olduğunu belirterek "**Kaçarken vuruldu deniyordu. Ancak Sıddık'ın ayakları**

Resimleriyle fişleniyorlar

Mustafa Hayrullahoğlu eşiyle, Türkiyeli demokrat ve ilericiler onun ne uğruna öldüğünü unutmayacaklar

Hesap sorulmalı

Istanbul 1 Numaralı Askeri Mahkemesi Mustafa Hayrullahoğlu'nu **"işkence ile öldürmek"** suçundan yargılanan ve halen Istanbul Emniyet Müdürlüğü 1. Şubede görevli Başkomiser **Ümit Bavlek**, Komiser **Mehmet Yetiş**, Komiser Muavini **Orhan Yamaç**'ı 10'ar yıl 8'er ay ağır hapis cezasına çarptırdı. Dava açılmış iki polis hakkında **"suçu işlediklerine ilişkin yeterli kanıt"** bulunamadığından beraat kararı verdi. Sanıkların tutuklanma istemleri ise mahkeme heyeti tarafından oy çokluğu ile reddedildi.

Bilindiği gibi, Mustafa Hayrullahoğlu 5 Kasım 1982 tarihinde polis tarafından gözaltına alınmış, Türkiye Komünist Partisi'nin yöneticisi olduğu gerekçesiyle sorgulanmış, hakkında bu iddiayı kanıtlayacak hiçbir kanıt bulunamadığı halde konuşturmak amacıyla **işkence faciası**" başlığıyla yayınlanan yazıda Hayrullahoğlu'nun cesedi üzerinde aynı kurulun yaptığı ve üçü de birbirinden farklı otopsi raporları açıklanıyor. Hatırlanacağı gibi Türkiye Postası'nın 20 Eylül 1985 tarihli sayısında "**Adli Tıp Raporu değiştirilerek katiller aklanmak isteniyor**" başlığı altında Hayrullahoğlu'nun katillerinin adlarını ve Adli Tıp Raporunun değiştirilerek katillerin nasıl kurtarılmak istendiğini açıklamıştık. Yeni Gündem'in 7-13 Nisan 1986 tarihli sayısında kaynak göstererek hazırladığı yazıda da üç rapor arasındaki çelişkiler belgelerle kanıtlanmış.

Üçü de Prof. Dr. Şemsi Gök ve Prof. Dr. Cahit Özen denetiminde hazırlanan Adli Tıp Raporlarının **1 Şubat 1984** tarihli olanında Hayrullahoğlu'nun ölüm nedeni **vücuttaki geniş morluklar, iç organlardaki kanamalar ve boy-**

Mahkeme yargıcı tehdit ediliyor

Mustafa Hayrullahoğlu'nu işkence ile öldüren polislerin 10 yıl cezaya çarptırıldığı, Istanbul 1 Nolu Sıkıyönetim Mahkemesi yargıcı verdiği bu karardan dolayı ölümle tehdit ediliyor. Çeşitli emniyet yetkililerinin telefonlarla ve hakimin yolunu keserek sürdürdükleri tehdit eylemleri basına yansıtılmıyor.

Tehditler üzerine sıkıyönetimden koruma isteyen hakimin bu istemi de reddedildi.

tırlamıyorum. Yalnız bildiğim işkencedir ihbar ve iddiaları ile...

Sıddık Bilgin'in amcası Mehmet Bilgin, yaptığı açıklamada Sıddık Bilgin'in elbiseleriyle gömüldüğünü ayaklarının bağlı olduğunu belirterek **"Kaçarken vuruldu deniyordu. Ancak Sıddık'ın ayakları kemerle bağlanmıştı. Ayakları kemerle bağlı bir insan nasıl kaçar?"** şeklinde konuştu.

Mezarın açılması sırasında hazır bulunan amca Mehmet Bilgin gördüklerini daha sonra şöyle anlattı: "...Bir buçuk metre kadar kazıldıktan sonra çuval parçaları görünmeye başladı. Bu ara kumandan 'Tamam yer bulundu artık dikkatli kazın' diye askerlere seslendi. Kürekle kazılmaya devam edildi. Sıddık'ın başı göründü. Saçları simsiyah duruyordu.

...Ceset tam ortaya çıktığı sırada elbiselerin biraz yıpranmış şekilde üzerinde giyili halde durduğunu gördük. Ayakları ise kemerle bağlıydı. Sol ayağı sağ ayağına oranla daha da incelmişti. Bu ara kumandan, kürekle baş tarafından kaldırılıp altına çarşaf konulmasını istedi. Kürek Sıddık'ın başının altına konulup, baş kaldırılmaya başlanınca daha önce kırılmış olan kafatasından beyni dökülmeye başladı. Sol kol dirsekten itibaren yoktu. Ayakkabıları da ayağındaydı.

Sıddık Bilgin'in eşi Müzehher Bilgin, cesedin teslimi sırasında kendisine bir kağıt imzalatılmak istendiğini, imzalamayı reddetmesi üzerine savcının oradaki komutana **"İmzalamıyor, imzalamazsa çıkardığınız yere tekrar gömelim, bu cesedi vermeyelim"** dediğini belirtti.

Öğretmen Sıddık Bilgin'in cesedinin ailesine teslim edilmesi sırasında hazır bulunmak için bölgeye gelen SHP milletvekilleri Cüneyt Canver, İhsan Elgin ve Kamer Genç, güvenlik kuvvetlerince köye sokulmadılar. Daha sonra parti genel merkezinde bir basın toplantısı düzenleyen milletvekilleri, İçişleri Bakanı Akbulut'u çelişkili açıklamaları dolayısıyla hesap vermeye çağırdılar.

Cüneyt Canver gazetecilere, bölgedeki sıkıyönetimin uygulamalarını şöyle anlattı: **"Her yerde sıkıyönetimin ve siyasi şubenin keyfi adam öldürmelerini dinleye dinleye geldik. Doğu Anadolu'da kim kimi öldürüyor belli değil. Sıddık Bilgin Doğu Anadolu'da hiç yok yere öldürülen yüzlerce insandan biridir"** şeklinde konuştu.

İşkencede öldürülen Sıddık Bilgin'in eşi, çocukları ve annesi

"İşkencelere daha ne kadar dayanabileceğimi söylüyordu"

İtirafçı işkenceci polis memuru Sedat Caner'in **"200 gün süreyle aralıksız işkence yaptık"** dediği Hamit Kapan, Sedat Caner'in ifadesini doğrulayarak kendisine 200 gün boyunca yapılan işkenceyi anlattı.

Dev-Savaş davasında Adana Askeri Mahkemesince ömür boyu hapis cezasına çarptırılan Hamit Kapan Askeri Yargıtay Başsavcılığına verdiği dilekçede Sedat Caner'in de sözünü ettiği ve işkencede bulunan doktorun Erdem Gürünlü olduğunu belirterek şöyle dedi: **"Beni işkence kobayı gibi kullanıyorlardı. Önce kaba meydan dayağı ve falakalar, ardından vücudumun en hassas yerlerine elektrik veriliyordu. Oradan alınıp tazyikli suyun altına konuluyordum. Sadece giydiği beyaz önlükten doktor olduğunu sandığım Erdem Gürünlü her yeni işkenceden sonra beni muayene ediyor ve işkencelere daha ne kadar dayanabileceğimi söylüyordu.**

Gözaltına alındıktan 20 gün kadar sonra ağzımı açamaz, dilimi çeviremez oldum. Çenem kilitlendi."

Burada adı geçen doktor Kahramanmaraş Ülkücü Gençlik Derneği'nin kuruculuğunu yapmış ve bu tür faaliyetlerden dolayı hakkında soruşturma açılmıştı.

Danimarka eski Adalet Bakanı Barış davasını izledi

Görülmekte olan Barış Derneği davasını izleyen Danimarka eski Adalet Bakanı ve Sosyal Demokrat Partisi Milletvekili Ole Espersen yaptığı açıklamada: **"...Şimdi biz Türkiye ile yapılan anlaşmanın hayata geçirilip geçirilmediğini yakından takip etmekteyiz. İstanbul ve Ankara'da yaptığım görüşmeler sonunda af konusunda ortaya çıkan olumsuz gelişmelerden gerek ben gerekse partim üzüntü duymaktayız.**

Türkiye'den Barış Derneği davasında ve genel olarak tüm siyasi tutuklular konusunda önemli gelişmeler bekliyorduk" dedi.

... **hizmet etmek değildir."**

Resimleriyle fişleniyorlar

SHP Genel Başkan Yardımcısı Ataklı, bölgede her olayın ardından alınan güvenlik önlemlerinin özgürlükleri ve yasal hakları da kısıtladığını, bu nedenle insanlarda hoşnutsuzluk ve güven yitimi ortaya çıktığını bildirerek şöyle dedi:

"Halkımız tarafından son derece tepkiyle karşılanan fişleme işleri şimdi özellikle kırsal kesimdeki köylerimizde tüm evlerde hane halkının fertlerinin teker teker resimleri çekilerek yapılmakta, aileler resimleriyle fişlenmektedir. Bunun adına da aile bildirimi denilmektedir. İktidar halkın üzerindeki baskıyı kaldırmalı ve halka güven vermeli ve yaratılan terör havası dağıtılmalıdır." dedi.

polis tarafından gözaltına alınmış, Türkiye Komünist Partisi'nin yöneticisi olduğu gerekçesiyle sorgulanmış, hakkında bu iddiayı kanıtlayacak hiçbir kanıt bulunamadığı halde konuşturmak amacıyla işkence yapılmış ve işkenceyle öldürülmüştü. Ailesinin uzun bir uğraştan sonra Hayrullahoğlu'nun mezarını bulması, Sıkıyönetim ve polisin bütün oyalama ve baskılarına rağmen katillerin izini ortaya çıkarmaları ve cezalandırılmalarını istemeleri üzerine de katiller hakkında dava açılmıştı.

Bir otopsi ve üç ayrı Adli Tıp raporu

Katillerin çeşitli cezalara çarptırılmaları ama tutuklanmamaları üzerine basında bu insanlık dışı cinayet yeniden tartışılmaya başlandı.

Türkiye'de yayınlanan haftalık dergi **Yeni Gündem'de "Tıbbi bir** ve Prof. Dr. Cahit Özen denetiminde hazırlanan Adli Tıp Raporlarının **1 Şubat 1984** tarihli olanında Hayrullahoğlu'nun ölüm nedeni **vücuttaki geniş morluklar, iç organlardaki kanamalar ve boyna yapılan tazyik** olarak açıklanırken, 1 Mayıs 1985'te hazırlanan ikinci ve daha sonra hazırlanan üçüncü raporlarda, **boyundaki kırık, kollarda, meme uçları ve penisteki morluğun 'boğuşma sırasında' veya 'yakalanmadan önce'** olduğu iddia ediliyor.

İşkenceci katiller Tercüman'ın himayesinde

Hayrullahoğlu'nun katillerinin 10'ar yıllık cezalara çarptırılmalarının açıklanmasından sonra, Tercüman gazetesi yaygaraya başladı. Özellikle 10 Nisan 1986 günlü baskısının birinci sayfasında 9 sütun üzerinden verdiği koca bir manşet dikkatleri çekti. Başlık **"Evren'i vuracaklardı"**. Sayfada Evren'in, Evren'i vuracakları iddia edilen gençlerin fotoğrafları ve yan tarafta suikastın nasıl planlandığına dair bir kroki yer alıyordu. Bu büyük puntolarla verilen haberi okuyanlar, ilk anda yeni bir suikast girişiminin ortaya çıkarıldığını düşünüyorlar. Ancak arka sayfalarda haberin devamı okunduğunda satır aralarına sıkıştırılmış ve çok dikkatli olmayan gözlerden kaçabilecek bir tarih görünüyor **1981.** Evren'i bu suikastten kurtaran ve suikastçileri yakalayan **"kahraman polislerimizin (!)"** isimleri ise siyah harflerle dizilmiş. Ve şimdi Hayrullahoğlu'nu öldürdükleri gerekçesiyle ceza aldıkları da özellikle belirtilmiş.

Yine **12 Nisan** tarihli Tercüman'ın köşe yazarlarından Ahmet Kabaklı **"Evren'e suikast ve polis"** başlıklı yazısıyla, bu bayat haberi bunca yıl sonra nerden akıllarına gelip de gün ışığına çıkarttıklarını itiraf ediyor. Ve diyor ki: **"...Bu şerefli başarının öncüleri ise kimlerdir biliyor musunuz? Son zamanların kışkırtıcı ve polis düşmanı yayınlarında isimleri sık sık geçirilen şu seçkin polislerimizdir. Komiser Ümit Bağbek, Mehmet Yetiş ve Orhan Yaman... polisimize borçlarımızı nasıl ödedik? Onların hepsini konforlu evlere mi yerleştirdik?... Yahut mesela Ümit Bağbek, Mehmet Yetiş ve benzeri fedakarlara sayın devlet başkanımızın huzurunda şeref madalyaları mı taktık? Hayır böyle birşey hatırlamıyorum. Yalnız bildiğim işkencedir ihbar ve iddiaları ile... hapse mahkum olduklarıdır... devleti yıkmaya ve devlet başkanını öldürmeye kalkışan şebekeleri ortaya çıkarmak uğruna dünyanın her yerindeki usullerle görev yapan polisimize bu işkence çamurunu bulaştırmayalım...."**

timden koruma isteyen hakimin bu istemi de reddedildi.

Kabaklı Bey böyle buyuruyor. Böylece işkence çamuruna kendi ağzıyla, kendisi bulaşıyor. İşkencenin yalnızca faşist ve baskıcı rejimlerin ürünü olduğunu ve dünyanın neresinde olursa olsun, gün olup devran değiştiğinde, işkencecilerin de, onları koruyanların da, onlara olanak sağlayanların da cezalandırıldığını unutmuş görünüyor.

İşkencecilerden hesap sormayı yarına bırakmamalı

Bugün Hayrullahoğlu'nu alçakça öldüren katiller faşist rejimin oyunları ve politikası sonucu devede kulak bir cezaya çarptırıldılar, tutuklanmadılar. Şimdi kararın onayını beklerken işkence ve baskıyla halkımızı susturmayı düşleyen karanlık güçler, Yargıtay'ı ve kamuoyunu etkilemek için katilleri aklama kampanyası başlattılar. Ancak sonuç ne olursa olsun, işkencecilerden hesap sormayı yarına bırakmamak gerektiğini bir kez daha gördük. Eğer bugün katiller teker teker ortaya çıkıyor, işkenceye baskıya, idamlara karşı olan ve bu uğurda mücadele edenlerin sayısı hergün biraz daha artıyor, muhalefet genişliyorsa bunda hiç şüphesiz tek tek veya örgütlü ama hiç korkmadan ve kararlı bir şekilde işkencecileri takip eden, onlardan hesap soran insanların payı büyüktür.

Yurt içinde ve dışında yakınları işkencede ölen, yaralanan, bizzat kendileri işkencelerden geçmiş binlerce insan var. Şimdi her yurtsever ve namuslu insanın görevi işkencecilerden hesap sormak, onların izini kararlı olarak takip etmek, açığa çıkartmak, teşhir etmek, yapılanları hiç unutmamak olmalı. İnançları uğruna ölümü göze alan yürekli, yurtsever insanlarımıza karşı görevimizi ancak o zaman yerine getirmiş, demokrasi güneşinin güzel yurdumuzu aydınlatmasına katkıda bulunmuş olabiliriz.

İşkenceyi destekleyenler...

KENAN EVREN

Trabzon konuşmasından: "12 Eylül'den sonra anarşi ve terör olaylarının yatışmasını müteakip seçimle yeni bir demokratik düzene geçtik, ondan sonra neler yapmadılar 'Tam demokrasiye geçilmedi. Bu parlamento seçilmiş bir parlamento değildir, işkence vardır. Bu anayasa demokratik değildir. Hapisaneler boşalmalıdır. Genel af ilan edilmelidir.' dediler. Bunları hep duydunuz gördünüz. Hala bitmemiştir. 70'lerin başından beri her dönemde Türkiye'de işkence vardır, iddiası ortaya atılmıştır. İktidar değişmiştir. Fakat işkence iddiaları bitmemiştir. Sebebi, Avrupa ülkeleri ve gelişmiş ülkeler nezdinde bizim kredibilitemizi düşürmektir. Yani 'Türkiye'de demokrasi yoktur. Türkiye'de halen işkence vardır, binaenaleyh bu ülkeye yardım yapmayın, bu ülkelerle ilişkilerinizi sürdürmeyin' bütün mesele burdadır."

SAKIP SABANCI

Polis Balosu'nda yaptığı konuşmadan: "Üzülerek söylüyorum, bazı polislerimiz suçlu sandalyesine oturtuluyor."

KENAN EVREN

Rize konuşmasından: **"Ben bu anayasayı haftalarca millete anlattım. Şimdi bunu savunmak bana kalıyor. Anayasayı tanıtmak için bazen bir günde bir iki yer dolaştım, nefesim tükenerek ben anlattım. Anayasayı halk nazarında küçük düşürmek ve yeniden 1961 Anayasası'nda mevcut olan vatandaşların çoğunluğunun huzur ve güven içinde olması değil, o çoğunluğun huzur ve güveninin sarsılmasını sağlayıcı bir yapı içinde olmasını arzulayan çevrelere müsade etmemek gerekir. Ben burada kaldığım süre içinde anayasayı değiştiremezler. Ben gittikten sonra ne olur bilemem."**

AHMET KABAKLI

12 Nisan Tercüman: "Ümit Bağbek, Mehmet Yetiş ve benzeri fedakarlara, sayın devletbaşkanımızın, başbakanımızın huzurlarında şeref madalyaları mı taktık?...

RAUF TAMER

4 Nisan Tercüman: **"Başkomiser Ümit Bağbek, Komiser Mehmet Yetiş, Komiser Orhan Yaman.**

Mesleğe ne büyük bir heyecanla atılmışlardı. Bugün acaba 'Devlete olan sadakatın bedeli, demek ki buymuş' diyerek hayıflanıyorlar mı dersiniz?

Gene de zannetmem.

Onlar devlete kırılmazlar.

'Bundan sonra polis nasıl vazife yapar?' diye de yeise kapılmayın... Geride kalan arkadaşları da devlete kırılmazlar.

Ama kırılmazlar diye de devlet, kendi öz evlatlarını, kendi eliyle kırma ısrarından vazgeçmelidir. Ve yine devlet, Doğu'da köylüye niçin silah dağıttığını bir kere daha düşünüp, o acımasız düşmanını hatırlamalıdır.

Zavallı polis.

Çatışmada galip gelirse, doğru adliyeye... Eğer mağlup düşerse, zaten kuru bir Fatiha.

Bu ne biçim iş? Hiç mi kurtuluş yolu yok?

METE ALTAN

İstanbul Siyasi Şube Müdürü: "Devletin bekası için omuz omuza mücadele verdiğim değerli arkadaşların 10 yıl hapis cezasına çarptırılırken ben burada taltif, nişan, yahut ödül kabilinden hiçbir şey kabul edemem.

Haydi 1 Mayıs 1986'ya

Yaşasın 1 Mayıs

100 yıldır tüm dünyada işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kutlanan 1 Mayıs yaklaşıyor.

Bilindiği gibi faşist diktatörlük ülkemizde 1 Mayıs'ı kutlamayı yasakladı, işçilerin elinden ücretli tatil hakkını aldı. Tüm baskılara rağmen faşist diktatörlük 1 Mayıs'ı unutturmayı başaramadı.

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da tezgah başında, işyerinde, mahallede, okulda 1 Mayıs kutlanacak.

Işçiler, emekçiler,

• 1 Mayıs'ta ücretli tatil ve özgür gösteri hakkı,

• Zamlar durdurulsun, işten atmalara son verilsin,

• Eksiksiz grev ve özgür toplu sözleşme hakkı,

• Baskı ve işkencelere son, idamlar durdurulsun, genel politik af,

• Demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayan anayasa değişmeli,

• Güneydoğu'da "terörü bertaraf etmek" yalanıyla sürdürülen operasyonlar durdurulsun, Kürt halkı üzerindeki baskılara son,

• Tüm dünyanın 2000 yılına dek atom silahlarından temizlenmesi önerisi desteklensin,

• Uzayı silahlandırma macerasına, Yıldızlar Savaşı projesine hayır,

• Bölge barışını tehdit eden ABD üsleri ülkemiz topraklarından sökülsün, saldırgan 6. Filo limanlarımıza girmesin,

talepleriyle 1 Mayıs 1986'ya hazırlanıyor.

Yurtdışındaki Türkiyeliler, Evren-Özal çetesine, tekelci holding patronlarına ve ABD emperyalizmine karşı demokratik bir Türkiye mücadelesinin yükselmesi için, bulunduğumuz ülkelerde Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltelim!

Federal Almanya'da 10 örgüt ortak açıklama yaptı

Federal Almanya'daki Türkiye ve Türkiye Kürdistanı demokratik kitle örgütleri 1 Mayıs'ın 100. yılında ortak bir bildiriyle tüm örgüt, kuruluş ve kişileri **"işkence ve idamlara son, politik tutuklulara özgürlük-genel af, Kürt halkı üzerindeki baskılara son"** kampanyasını desteklemeye çağırdılar.

Avrupa'da Dev-Genç, Birlik Yolu, DIBAF, FIDEF, Gerçek ADK, Işçi Gerçeği, KKDK, KOMKAR, KURDKOM ve **Kurtuluş** imzaları bulunan ortak bildiride tüm dünyada emperyalizme, faşizme ve yerli gericiliğe karşı verilen onurlu mücadelenin bir parçasının da Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda sürdürüldüğü belirtiliyor.

Ortak bildiride ekonomik, politik vb. nedenlerle yurtdışında yaşamak zorunda bırakılan işçiler, emekçiler, **"F.Almanya işçi sınıfı olmak üzere diğer uluslardan tüm emekçilerle beraber 1 Mayıs alanlarında omuz omuza"** yürümeye ve

- **116. madde değiştirilmelidir,**
- **Silahlanma değil, işyeri istiyoruz,**
- **Ilk elden yabancılara yerel seçim hakkı tanınmalıdır,**
- **Neonazi örgütler ve faşist Türk Federasyonu kapatılmalıdır,**
- **Türkiye'ye yapılan askeri ve ekonomik yardımlar durdurulmalıdır,**
- **Pasaport ücreti ve diğer harçlar adı altında yapılan soyguna son,**
- **Konsolosluklardaki kaba davranışlara baskıya ve pasaportlara el konulmasına son,**

ortak talepleri etrafında birleşmeye çağrılıyor.

Fransa'da ortak çağrı

Fransa'da 5 örgüt tüm Türkiyelileri 1 Mayıs'ın 100. yılında Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma amacıyla yürütülen kampanyayı desteklemeye çağırdı. Ortak çağrıyı yapan, **Birlik Yolu, Gerçek, KKDK Fransa Komitesi KOMKAR** ve **FTIB "Idamlara, işkenceye ve Kürt halkı üzerindeki baskıya hayır, zindanlar boşalsın, genel af"** belgisiyle kampanyayı yürütüyorlar.

Isveç'te milletvekillerinin imzasına açılan mektupta 11 talep yeralıyor

Türkiye'de insan haklarından ve demokrasiden sözedilemez

Özal yönetiminin demokrasiye dönüş, yumuşama ve sivilleşme konusunda attığı yarım adımlar Isveç'te yeterli ve inandırıcı karşılanmadı.

Türkiye Postası Isveç temsilcisi Erhan Gömüç'ün bildirdiğine göre, bunun somut bir göstergesi olarak **"Insan hakları ve demokrasi"** konusunda Türkiye'nin bugünkü durumunu değerlendiren ve 11 somut talebi içeren metnin, Özal'a yollanmak üzere, Isveç parlamentosunda milletvekillerinin imzasına açıldı. Mektup milletvekilleri tarafından imzalandıktan sonra hükümete ve Avrupa Konseyi üyelerine de gönderilecek.

Mektubun metnini hazırlayan **"Türkiye'de Insan Hakları ve Demokrasi için Isveç Dayanışma Komitesi"** ayrı bir mektupla Isveç'teki sendikalara, meslek örgütlerine, siyasi partilere, bilim adamlarına, gazetecilere, yazarlara ve sanatçılara başvurarak imza kampanyasına katılmaları çağrısında bulundu.

Komite, bu girişimini uzun bir araştırma ve bilgi edinme sürecinden sonra, Türkiye'deki muhalefetin gittikçe yükseldiği, bazı olumlu sayılabilecek gelişmelerin bu olguya bağlı olduğu, fakat gerek insan hakları gerekse demokrasi konularında olumlu herhangi bir temel gelişmenin söz konusu olmadığı şeklinde belirlediği saptamasına dayandırıyor. Bu saptama, komite tarafından Türkiye'ye gönderilen Sosyal Demokrat Parti milletvekili ve komite üyesi **Hans-Göran Franck**'ın, Türkiye dönüşü hazırladığı raporunda da yer alıyordu.

Isveç parlamentosunda milletvekillerinin imzasına açılan mektup metninde Avrupa Konseyi üyesi olan Türkiye'de Avrupa Insan Hakları Sözleşmesi ilkelerine uyulmadığı belirtilerek 11 maddede toplanan reform ve değişikliklerin gerçekleşmesi talep ediliyor.

Till utrikesminister Sten Andersson

Europarådets minisession i Turkiet

Europarådets parlamentariska församling planerar att hålla en "minisession" i Istanbul den 30 juni - 3 juli i år.

Vi anser att det faktum att Turkiet inte respekterar fackliga fri- och rättigheter och därmed bl a bryter mot Europarådets egen "Europeiska Konvention om Mänskliga Rättigheter" gör Turkiet till en olämplig plats för att hålla en sådan session inom Europarådet. Ytterst handlar det om Europarådets ställning och trovärdighet i försvaret av mänskliga fri- och rättigheter.

För den turkiska regeringen skulle hållandet av denna minisession vara ett slutgiltigt bevis för att de västeuropeiska länderna accepterat Turkiet som en demokratisk stat.

LO och TCO kräver - liksom den övriga europeiska fackföreningsrörelsen - att denna minisession inställs eller flyttas.

Stockholm den 7 april 1986

LANDSORGANISATIONEN I SVERIGE — TJÄNSTEMÄNNENS CENTRALORGANISATION

Stig Malm — Björn Rosengren

•

"Türkiye Insan Hakları ve Demokrasi Için Isveç Dayanışma Komitesi"nin Özal'a gönderilmek üzere milletvekillerinin imzasına açtığı mektuptan sonra, Isveç'in 2 büyük sendikal kuruluşu da bir mektupla Isveç Dışişleri Bakanı'na başvurdu. Yandan Isveççe metni görülen mektupta Türkiye'de insan haklarına, sendikal hak ve özgürlüklere saygı gösterilmediği vurgulanıyor.

"Sıkıyönetim ve olağanüstü hal yasaları kaldırılmalıdır.

2. DISK, Barış Derneği, Tabipler Birliği ve diğer politik davalar durdurulmalıdır.

3. Ölüm cezası verilmesi ve şimdiye kadar verilen ölüm cezalarının yerine getirilmesi durdurulmalıdır.

4. Işkence ve insanları aşığılayan diğer tüm uygulamaların durdurulması için etkin önlemler alınmalıdır.

5. Basın üzerindeki sansür, eğitim, mesleki kısıtlamalar ve sendikal hakları ortadan kaldıran yasalar kaldırılmalıdır.

6. Anayasa ile birlikte seçim ve siyasi partiler yasaları demokratikleştirilmelidir.

7. Türk Ceza Yasası'nın 141.-142. maddeleri kaldırılmalıdır.

6. Anayasa ile birlikte seçim ve siyasi partiler yasaları demokratikleştirilmelidir.

7. Türk Ceza Yasası'nın 141.-142. maddeleri kaldırılmalıdır.

Örgütlenme ve toplantı özgürlüğü Avrupa Insan Hakları Sözleşmesi'ne uygun bir biçimde sağlanmalıdır.

8. Demirel ve Ecevit ve diğer politikacılar üzerindeki yasak ve sınırlamalar kaldırılmalı, demokratik bir seçim yapılmalıdır.

9. Kürt dili ve kültürü üzerindeki baskılar kaldırılmalıdır.

10. Vatandaşlık hakları ellerinden alınan politik göçmenlerin bu hakları geri verilmelidir.

11. Politik tutuklu ve hükümlüleri de kapsayan 'Genel af' çıkarılmalıdır."

Bu önemli gelişmenin ardından **Isveç Işçi Sendikaları Konfederasyonu (LO)** ve **Isveç Devlet Memurları Sendikaları Konfederasyonu (TCO)** 7 Nisanda Isveç Dışişleri Bakanı **Sten Andersson**'a ortak bir mektupla başvurdular. Isveç'in bu iki büyük sendikal kuruluşu Türkiye'de insan haklarına, sendikal hak ve özgürlüklere saygı gösterilmediğini belirterek, böyle bir yönetimin Avrupa Konseyi'nde temsil edilemeyeceğini vurguladılar. Ayrıca Istanbul'da yapılması planlanan komisyon toplantısının iptalini veya yerinin değiştirilmesini talep ettiler.

LO Başkanı **Stig Malm** ve TCO Başkanı **Björn Rosengren**'in imzalarını taşıyan mektupta **"Türkiye' nin diğer Batı Avrupa ülkelerince kabul edilen ilkelere uygun demokratik bir ülke olması gereğine"** dikkat çekiliyor.

Isveç'teki bu son gelişmeler Isveç'in **"Insan Hakları Komisyonu"** ndan Türkiye ile ilgili şikayetini geri almasının hemen ardından oluyor. Bu anlamda önemli olan gelişmelerle ilgili olarak **"Türkiye' de Insan Hakları ve Demokrasi Için Isveç Dayanışma Komitesi"** nin Türkiyeli üyeleri **Ekrem Aydın** ve **Ahmet Erol** ile Türkiye Postası Isveç temsilcisi Erhan Gömüç'ün yaptığı söyleşiyi gelecek sayımızda yayınlayacağız.

Tabip Odaları şikayetleri değerlendiriyor

İşkenceci doktorlar hakkında soruşturma açıldı

Türkiye'deki Tabip Odaları üye-

dımcı oldu" diyordu. Tüm zorla-

Kırşehir Devlet Hastanesi Başheki-

FTİB "İdamlara, işkenceye ve Kürt halkı üzerindeki baskıya hayır, zindanlar boşalsın, genel af" belgisiyle kampanyayı yürütüyorlar.

– Konsolosluklardaki kaba davranışlara baskıya ve pasaportlara el konulmasına son,
ortak talepleri etrafında birleşmeye çağrılıyor.

... Hakları Sözleşmesi ilkelerine uyulmadığı belirtilerek 11. maddede toplanan reform ve değişikliklerin

19 yaşındaki üniversite öğrencisi Altan Durmuş ihmal ve ilgisizlik yüzünden arkadaşlarının kollarında hastane kapısında öldü. Bunun üzerine Bornova Öğrenci Yurdundaki gençler gece "Doktor, revir, ambulans" sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. Güvenlik kuvvetleri görülmemiş önlemler alarak yürüyüşü engelledi.

3 bin öğrenci yurtlardaki sağlıksız koşulları protesto etti

Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Fakültesi 1. sınıf öğrencisi 19 yaşındaki Altan Durmuş'un ihmal ve ilgisizlik sonucu ölümü yüksek öğrenim gençliği tarafından gösterilerle protesto edildi.

8 Nisan günü kalmakta olduğu Bornova Öğrenci Yurdu'nda rahatsızlanan **Altan Durmuş** için arkadaşları uzun süre ambulans aradılar. Daha sonra Bornova Yurt Müdürü Mehmet Sin'in doğruladığı gibi, Durmuş, Ege Üniversitesi Hastanesi Acil Servisi'ne yük kamyonuyla taşındı. Doktorların durumunun iyi olduğunu, çıkabileceğini söylemesi üzerine, Durmuş yine arkadaşlarının kollarında yurda geri getirildi. İki saat sonra Altan Durmuş'un ağzından kanlar gelmeye başladı, arkadaşlarının kollarında hastaneye götürülürken kapıda can verdi.

Altan DURMUŞ

Ölüm haberinin duyulması üzerine yurt binalarının önünde toplanan 3 bin öğrenci, **"Doktor, revir, ambulans"** sloganlarıyla bağırarak gece 23.00 sıralarında yürüyüşe geçtiler. Güvenlik kuvvetleri yolda barikat kurarak öğrencilere izin vermedi. Yurt müdürünün sağlık sorunlarının çözüleceğini belirtmesi üzerine öğrenciler dağıldı. Ancak öğrenciler ertesi gün de protesto gösterilerini sürdürdüler. Bornova Öğrenci Yurdu, Ege Üniversitesi Hastanesi ve rektörlük önüne siyah çelenk bıraktılar.

Öğrencilerin Altan Durmuş için cenaze töreni yapmak istemeleri üzerine, polis yetkilileri Durmuş' un ailesine baskı yaparak, bir an evvel cenazeyi alıp götürmelerini istediler. Baba Mustafa Durmuş'a: **"Cenazenizi alıp hemen buradan gidin, cenazenin öğrencilerin eline geçmesini istemiyoruz"** dediler. Gözü yaşlı baba: **"Lanet olsun böyle eğitime"** diyerek oğlunun cenazesini Zonguldak'a götürdü.

Öğrencilerin cenaze töreni için yaptıkları tüm başvurular geri çevrildi ve yurt etrafında görülmemiş önlemler alındı.

Yurtlardaki sağlıksız yaşam koşullarını bir kez daha gözler önüne seren bu olay üzerine 34 öğrenci derneği ortak bir açıklama yaptı. Aralarında 5 büyük üniversitenin öğrenci derneğinin bulunduğu, ayrıca dernek kurmak için izin bekleyen yüksek öğrenim gençlerinin de desteklediği ortak açıklamada tüm uyarılara rağmen temel sağlık önlemleri almayan **Kredi ve Yurtlar Kurumu** ile Ege Üniversitesi Hastanesi yetkilileri sert bir dille kınandı. Öğrencileri boş vaadlerle avutan, gençliği hiçe sayan anlayışın terkedilmesi istendi.

Kadınlar Dilekçesi'nde imza sayısı 7 bini aştı

Daha önceki sayılarımızda da haberini verdiğimiz, 8 Mart öncesinde Türkiye'de demokrat kadınlarca imzaya açılan **Kadınlar Dilekçesi**'nde imza sayısı 7 bini aştı. Sanatçısından, milletvekiline, öğretim üyesinden, ev kadınına dek çeşitli kesimlerden kadınların imzaladığı dilekçede, 11 Haziran 1985 günü mecliste onaylanan **"Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi"**nin yaşama geçirilmesi amaçlanıyor.

Türk kadınına yasalarla tanınan hakları yaşama geçirme kararlılığının vurgulandığı dilekçede, kadınlara eşit haklar tanımayan Medeni Kanunu Aile Hukuku'na ilişkin maddelerinin ve Ceza Kanunu, Vergi Kanunu yönetmeliklerinin ve tüzüklerinin değiştirilmesi isteniyor.

İş yaşamında ve eğitimde kadınlara eşit ve tam haklar talep ediliyor.

Kırsal kesimde çalışan kadınlara sosyal güvenlik isteniyor. Çalışan kadınlara, asgari çalışan kadın sayısını gözetmeden işyerlerinde çocukları için yuva ve kreş açılmasının gerekliliği vurgulanıyor.

hakkında soruşturma açıldı

Türkiye'deki Tabip Odaları üyesi 30 doktor hakkında **işkenceye katıldıkları, göz yumdukları ve işkence konusunda hekimlik mesleğine aykırı rapor düzenledikleri için "meslek ahlakına aykırı hareket etmek"**ten soruşturma açtı.

İşkence sonucu öldürülen Mustafa Hayrullahoğlu davasının müdahil avukatları Adli Tıp'ta görevli doktorlar hakkında İstanbul Tabipler Odası'na başvurarak birbiriyle çelişkili raporlar vererek davayı saptırmaya çalışmaları nedeniyle soruşturma açılmasını istemişti. Bu nedenle İstanbul Tabipler Odası'nda bir soruşturma komisyonu kuruldu ve doktorların meslek ahlakına aykırı rapor düzenlediklerinin belirlenmesi halinde **"muvakkaten meslekten men"** ile cezalandırılabilecekleri açıklandı. Haklarında soruşturma açılan doktorlar şunlar: Prof. Dr. Cahit Özen, Prof. Dr. Talia Baki Aykan, Prof. Dr. Şemsi Gök, Prof. Dr. Rauf Saygın, Prof. Dr. Oktay Çokyüksel, Prof. Dr. Aleaddin Akçasu, Prof. Dr. Nevzat Baban, Prof. Dr. Şeref İnceman, Prof. Dr. Sadi Sun, Prof. Dr. Hüseyin Dinç, Doç. Dr. Ertuğrul Sayın, Doç. Dr. Şevket Selvili, Dr. Cahide Müdüroğlu, Dr. Fuat Birkardeş, Dr. Hüseyin Kalyoncu, Dr. Öznur Aykaç, Dr. Metin Saraç, Dr. Vakur Sağmen, Dr. Vehbi Kutlu, Dr. Ferruh Göremek, Dr. Sami Aksu, Dr. Refik Tezcan, Dr. Ercüment Eper, Dr. İsmail Dinç, Dr. Kriton Dinçmen, Dr. Sevim Ölmez.

Yine, İstanbul Tabipler Odası' nca Dr. Erkan Mete hakkında bizzat işkence yapmaktan soruşturma açıldı.

Provokatör doktor

1982 yılında Avcılar Sağlık Ocağı soygunu sanıklarından Selim Özgül, soygunu Dr. Erkan Mete ile birlikte gerçekleştirdiklerini, ancak aynı kişinin kendisine işkence yapılırken bizzat başında bulunduğunu söylerken, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube Müdürü Mete Altan **"Bu olayda faillerin yakalanmasını Erkan Mete sağladı, sonra da Kurtuluş örgütü ile ilgili operasyonlarda kanıtların ve sanıkların elde edilmesinde yardımcı oldu"** diyordu. Tüm zorlamalara karşın ifadesinden Erkan Mete'nin isminin çıkartılmasını kabul etmeyen Selim Özgül müebbet hapse mahkum olurken, Erkan Mete beraat ettildi.

İrfan Cüre de kendisine işkence yapanlardan birinin Erkan Mete olduğunu bildirerek hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Bu duyuru ile ilgili olarak da mahkemece hiçbir işlem yapılmamıştı.

Öte yandan Kırşehir'de bir grup gence işkence yapılması nedeniyle Kırşehir Devlet Hastanesi Başhekimi Coşkun Mahmutoğlu ile doktorlar Gülay Aydınkan ve Musa Ergin Batışlan hakkında da bu doktorların bağlı bulunduğu Nevşehir Tabip Odası'nca soruşturma açıldı.

Tabipler Birliği Merkez Konseyi, polis Sedat Caner'in itiraflarında Hamit Kapan'a işkence yapılırken bulunduğunu söylediği Dr. Erdem Gürünlü hakkında soruşturma açılmasını doktorun bağlı bulunduğu Gaziantep Tabip Odası'ndan istedi.

GARNİZON NÖBETÇİ TABİPLİĞİ

RAPOR

... yapılan muayenesinde, darp ve cebir izine rastlanmamıştır. 20.10.1984

Sanıkların işkence görüp görmediklerini belirlemekle görevli doktorların verdiği standart raporlardan bir örnek. Üzerinde matbu olarak "darp ve cebir izine rastlanmamıştır" yazılı raporun, doktor sadece isim ve imza kısmını dolduruyor. Bu da Türkiye'deki işkencenin boyutunun ve doktorların görevlerini nasıl yerine getirdiklerinin aynası değil mi?

Adana Adli Tabibi Dr. Nebi Ziya Akkan 1980 yılında bir define söylentisi nedeniyle gözaltına alınan üç köylüye altınların yerini söyletmek için kilolarca tuz ve undan yapılmış bulamaç yedirerek ölmelerine yolaçtı. O güne kadar sayısız kişiyi konuşturmakla övünen doktor üç köylüyü de konuşturma talebinde bulunmuş, Yüzbaşı Agâh Üner de "kendisine altınların bulunması için tıp ilmi yönünden gerekli işlemin yapılması" iznini vermişti.

Raif Türkmen'in pasaportu bir senedir alıkoyuluyor

Geçtiğimiz yılın mart ayında eşinin pasaportunu uzatmaya birlikte giden **Raif Türkmen**'in pasaportu **Essen Başkonsolosluğu** yetkileri tarafından alındı ve bir yıldır geri verilmiyor. Uzun süredir pasaportunun neden alındığı bile açıklanmayan Raif Özkan'ın avukatı kanalıyla yaptığı çeşitli girişimler de başarısız kalmıştı. Ancak avukatın son yazılı başvurusu üzerine **"pasaportta sahtekarlık ihtimali üzerinde durulduğu ve araştırmaların sürdüğü"** açıklandı. 1989 yılına kadar geçerliliği olan pasaport daha önce aynı konsolosluk tarafından herhangi bir itiraz olmaksızın uzatılmıştı.

Evli ve iki çocuk babası olan **Raif Türkmen** çalıştığı **ARA** ayakkabı fabrikasında **işçi temsilciliği** yapıyor ve **Bergkamen** ve çevresinde aktif bir sendikacı olarak tanınıyor. Konsolosluğun pasaportu geri vermemesi ve sürekli oyalaması üzerine pasaportunun politik nedenlerden alındığı ihtimalinin kesinlik kazandığını belirten Türkmen, basına yaptığı açıklamada, kendisinin barıştan, demokrasiden yana, ırkçılık ve yabancı düşmanlığına karşı olduğunu, anlaşılan pasaportunu geri vermeyen Essen Konsolosluğu'nun bunlardan rahatsız olduğunu belirtti.

Türkmen, sendikasının önerisi üzerine Kuzey Ren Vestfalya eyaleti bakanları **Matthiese** ve **Heinemann**'a, Federal hükümetin Yabancılar Sorumlusu Bayan **Funcke**'ye, **Kaymakam** ve **Belediye Reisi**'ne birer mektup yazarak sorunu dile getirdi. Türkmen ayrıca çeşitli **SPD milletvekillerine** de başvurdu.

Gelen cevaplarda genellikle **"Türkiye'nin içişlerine karışmak"**tan çekinilmesi üzeri

Grev hakkını savunmak demokrasiyi güvence altına almaktır

Alman Sendikalar Birliği (DGB) milyonlarca sendikalı işçinin katıldığı **"emekçi oylaması"**nın neticelerini 17 Nisan Perşembe günü Bonn'da yaptığı görkemli bir protesto eyleminde açıkladı. Işçilerin Grev hakkını elinden almak için 116. maddede yapılacak değişikliği Federal hükümetin görüşmesinden bir gün önce gerçekleştirilen eylemde binlerce sendikalı işçi Beethovenhalle önündeki alanda toplandı. Ülkenin dört bir yanında gerçekleştirilen oylamada kullanılan pusulalar kamyonlarla Bonn'a ulaştırıldı.

DGB'nin 2-14 Nisan tarihleri arasında düzenlediği **"emekçi oylaması"** oylama tarihinde eşine ilk defa rastlanılan büyük bir başarı sağladığı ve demokratik olarak yapılan oylamaya 7,6 milyon emekçinin katıldığı 7,2 milyon emekçinin ise Kohl hükümetinin grev hakkını yasaklamak isteyen yasa değişikliğine karşı olduğu belgelendi.

Büyük bir halk şenliğine dönüşen protesto eyleminde konuşan DGB Genel Başkanı **Ernst Breit**, Federal hükümetin çalışma yasasının 116. maddesinde yapacağı değişiklikten vaz geçmediği taktirde işçilerin böyle uysal olmayacaklarını üretimi durduracaklarını tüm bunlardan da Kohl hükümetinin sorumlu olacağını söyledi. Konuşması işçilerin alkışlarıyla, zaman zaman da sloganlarla kesilen Breit, **"Iş başına geldiği günden beri politikası fakiri daha fakir zengini daha zengin yapmak olan Federal hükümetin Alman Sendikalar Birliğini zincire vuramayacağını bilmelidir"** dedi.

"Grev hakkına evet!" afişleriyle süslenmiş kamyonlar paketlenmiş milyonlarca oy pusulasını en önde DGB Başkanı Ernst Breit'in kullandığı kamyonun bulunduğu uzun bir konvoyla Federal Çalışma Bakanlığına teslim etmek üzere hareket edildi. Bakanlığın önünde toplanan işçiler, **"Blüm istifa"** diye slogan attılar. Çalışma Bakanı Blüm sendikalı işçilerle konuşmaya yanaşmadı. DBB'nin görkemli eylemi tüm emekçileri yüreklendirirken, işçi düşmanı politikacılara soğuk ter döktürdü.

Mainz Halkevi'nde pasaport harçlarıyla ilgili bir toplantı yapıldı

"Döviz lazım olunca bizi ararlar"

Mainz Halkevi 15 Mart günü **"Pasaport harçları daha da düşürülmelidir"** adı altında bir toplantı düzenledi. 300'e yakın Türkiyelinin katıldığı toplantıya, Halkevi Yönetim Kurulu **Mainz Başkonsolosu**'nu da davet etmişti. Ancak Başkonsolos ne toplantıya katıldı, ne de katılamayacağını bildirir bir yazı gönderdi. Sosyal Demokrat Parti'den, Yeşiller'den Alman Komünist Partisi'nden, kiliselerden, şehir belediyesinden, Türk-Danış'tan ve pek çok demokratik örgütten toplantıya dayanışma selamları geldi. Başta FIDEF olmak üzere geniş kesimler de toplantıyı desteklediklerini açıkladılar.

Toplantıya katılan Türkiyeliler başkonsolosun toplantıya katılmamasını kınayarak, **"döviz lazım olunca bizi ararlar, ama sorunlarımız onları ilgilendirmez"** dediler.

Toplantıda konuyla ilgili yapılan tartışmalardan sonra, oy birliğiyle alınan kararları içeren bir mektup Mainz Başkonsolosluğu'na gönderildi. Mektupta şöyle deniyor:

1. **Pasaport yenileme ve uzatma harçlarındaki indirim yeterli değildir. Bu nedenle harçlar daha da düşürülmelidir.**
2. **Kalabalık aileler korunmalı, 16 yaşından küçüklerden, işsizler-**

İki sorun İki çözüm

Erhan ÖZÇELIK

Alman Sendikalar Birliği'nin çağrısı üzerine, işletmelerdeki ve sendika binalarındaki sandıkların başına koşan 7 milyondan fazla emekçi Federal hükümetin işçi düşmanı politikasına **"Hayır"**, sendika özgürlüğüne **"Evet"** dedi. Gerçi Başbakan Kohl ve bakanları apar topar Çalışmayı Teşvik Yasası'nın 116. maddesinde değişiklik yapmaya kalktıklarında karşılarında suskun bir işçi sınıfı bulamayacaklarını çok iyi biliyorlardı. Ama önceleri salon toplantıları ve yürüyüşlerle başlayan bir direnişin, uyarı grevleri ve ülke çapındaki eylem günüyle noktalanacağını, sendikaların bu kadar işçiyi harekete geçirebileceğini beklemiyorlardı. Rüzgar eken fırtına biçer. Fırtına öyle güçlü oldu ki, Çalışma Bakanı Norbert Blüm **"Evet"** işaretli oy pusulalarını teslim almaktan korktu. Milyonlarca pusula bakanlık önüne yığıldı. Bakan makamına çıkabilmek için uzun süre beklemek zorunda kaldı.

Ne var ki, daha işçi düşmanı bir yasa değişikliğine karşı tepki doruk noktasındayken, yeni bir yasa değişikliğinin duyurusu yapıldı. Strauß ve yandaşları şimdi de Işyeri Teşkilat Yasası'nı değiştirmeyi amaçlıyorlar. Böylece sendikaların mücadele olanakları zayıflatılarak, işçilerin işletmelerde karara katılması engellenecek ve seçilmiş işçi temsilciliklerinin hakları kısıtlanacak.

Gerici hükümet diğer taraftan da güvenlik yasaları adı altında paket halinde gerici yasalar çıkartarak, işçi sınıfı ve tüm halk üzerindeki denetlemeyi en yüksek düzeye çıkartmayı amaçlıyor. Hükümetin kendine 1987 seçimleri öncesinde halk arasında büyük bir antipati uyandırmayı bile göze almasının nedeni ortada. Öncelikle önemli sorunlar var. Aşırı kârlarını daha da artırmak amacıyla rasyonelleşmeye giderek, milyonlarca işçiyi sokağa atan işverenler, çalışma süresini azaltarak işsizlik sorununa çözüm aranmasına yanaşmıyorlar. Çünkü bunlar işsizliği baskı aracı olarak kullanmayı yeğliyorlar.

İşverenlerin parlamentodaki temsilcisi durumundaki Federal hükümet ise ancak devlet baskısını artırarak, işçi hareketini susturabileceğini görüyor. Kapitalizmin derinlemesine ekonomik ve politik sorunlara verebileceği tek yanıt bu. **"Daha çok baskı" "daha az demokrasi."**

Bir de bakıyoruz Sovyetler Birliği'ne. Onları uğraştıran sorun yok mu? Elbet var. Sovyet komünistleri önümüzdeki yıllarda ülke ekonomisinin yaklaşık iki misli büyümesinin, üretimin ve üretkenliğin daha çok artırılmasını hem Sovyet halkının hem de dünya barışının esenliği için kaçınılmaz görüyor. önlerine büyük, erişilmesi hiç de kolay olmayan bir hedef koyuyorlar.

Peki sorun nasıl çözümlenmek isteniyor? Kapitalist ülkelerde yapılanın tam tersini yaparak. Daha çok demokrasi, işçiye ve onun yaratıcılığına daha çok güven ve daha kollektif çalışma. Alınan kararların doğrultusunu belirtmek için tek bir örnek yeter: Son kongrede işletmelerde, usta başlarından kısım şeflerine kadar sorumluların bizzat işçiler tarafından seçilmesi kararlaştırıldı.

İşte iki önemli sorun, iki sistem ve iki çözüm. Birinin sınırlarının bittiği yerde diğerininki başlıyor.

Türkmen ayrıca çeşitli **SPD milletvekillerine** de başvurdu.

Gelen cevaplarda genellikle **"Türkiye'nin içişlerine karışmak"**tan çekinilmesi üzeri **Türkmen** ve avukatı **Rolf Öetter** Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun üyesi olmak üzere olduğunu ve konunun en azından Avrupa Parlamentosu'nda görüşülmesini istediler. Bu arada demokratik kamuoyu Essen Başkonsolosluğu'na pasaportun geri verilmesi için daha sert baskı yapmaya başladılar.

Bilindiği gibi Essen Başkonsolosluğu daha önceleri de pasaport alınması, demokrat kişilerin toplantılara katılmalarını engelleme gibi çeşitli antidemokratik girişimleriyle dikkatleri üzerine çekmiş ve sert protestolara hedef olmuştu.

Başkonsolos ne toplantıya katıldı, ne de katılamayacağını bildirir bir yazı gönderdi. Sosyal Demokrat Parti'den, Yeşiller'den Alman Ko-

Toplantıya katılan Türkiyeliler başkonsolosun toplantıya katılmamasını kınayarak, **"döviz lazım olunca bizi ararlar, ama sorunları-**

harçlarındaki indirim yeterli değildir. Bu nedenle harçlar daha da düşürülmelidir.

2. Kalabalık aileler korunmalı. 16 yaşından küçüklerden, işsizlerden, sosyal yardım alanlardan ve öğrencilerden pasaport ücreti alınmamalıdır.

3. Yurttaşlarımızın en büyük şikayeti ise konsolosluklarımızda kendilerine insanca muamele yapılmayışıdır. Vatandaşlarımızın konsolosluklarımızın kendileri için bir hizmet yeri olmasını istemelerinden daha doğal ne olabilir?

4. Vatandaşlarımızla görüşmelerimizde gençlerimizin hâlâ 15 bin mark "bedel" ödemek zorunda oluşlarının işçi aileleri içinde büyük problemler yarattığını da gördük. Gençlerimizin "bedel" in 5 bin mark olması istemi, haklı olarak, onların ailelerinin de acil talebidir.

Blüm sendikalı işçilerle konuşmaya yanaşmadı. DBB'nin görkemli eylemi tüm emekçileri yüreklendirirken, işçi düşmanı politikacılara soğuk ter döktürdü.

seçilmesi kararlaştırıldı.

İşte iki önemli sorun, iki sistem ve iki çözüm. Birinin sınırlarının bittiği yerde diğerininki başlıyor.

Münih'te Türkiyeli demokratik örgütlerin ortak çalışması

Münih'te Türkiyeli demokratik örgütlerin Yabancılar Meclisi üyelerinin doğrudan yabancıların oylarıyla seçilmesi ve yabancılara yerel seçimlerde seçme-seçilme hakkının tanınması yolunda girişimlerde bulunuyorlar.

HKM, BTKB, DIDF, DJK, Kültür Derneği, Kurtuluş, Gerçek ADK, DIBAF, Dev-Işçi ve MIDER temsilcileri 13 Nisan günü biraraya gelerek bir toplantı yaptılar. Toplantı sonunda, örgüt temsilcileri ve bağımsız kişiler **"Münih Yabancılar Meclisi'nin doğrudan yabancıların seçimiyle işbaşına gelmesini ve bu seçimin 1987 yazından önce gerçekleşmesini, şimdiki Yabancılar Meclisi'nin dağıtılmasını"** içeren 4 kararı kabul ederek imzaladılar. Bu kararlar başta Belediye Başkanı Kronawitter'e, Ikinci Başkan Hahnzog'a, şimdiki Yabancılar Meclisi'nin yerli yabancı üyelerine ve Münih IG-Metall'e gönderilecek. Ayrıca toplantıda 15 Mayıs günü yapılacak Belediye-Yabancılar Danışma Kurulu'nun toplantısına da 5 kişilik bir heyet gönderilmesi kararlaştırıldı.

Alınan haberlere göre, bu örgütler ortak çalışmalarını bundan sonra da sürdürecekler.

Bremerhaven'da balık fabrikasında çalışan kadınlar toplantıda

Kadın işçiler sorunlarını Çalışma Senatörlüğüne bildirdiler

Bremerhaven'da balık firmalarında çalışan kadınlar 13.4.1986 günü bir toplantı düzenleyerek sorunlarını tartıştılar. Saptadıkları sorunlarını birer mektupla Bremen Çalışma Senatörlüğü'ne, basına ve siyasal örgütlere iletmeyi kararlaştırdılar.

Kadın işçilerin ağırlıklı olarak dile getirdiği sorunlar; ağır iş koşulları, ayrıcaklı ücret politikası ve işyerlerindeki baskılar oldu.

Çoğu yardımcı işçi olarak çalışan kadınlar 8,70 mark üzerinden yaptıkları ücret anlaşmasından ellerine 4,60 mark geçtiğini, bu kesintilerin sosyal kesenek olarak yapılmadığına göre ne için ve neden bu kadar yüksek olduğunu yetkilelere sormak istediklerini belirttiler.

Bir kadın işçi yaklaşık 300 kadının çalıştığı işyerinde sabah 10 dakika, öğle 15 dakika dinlenme arası verildiğini, beş tuvaleti olan firmada 6 kadına bir tuvalet düştüğünü, bu süreler içinde ihtiyaçlarını nasıl gidereceklerini hesaba sığdırmadıklarını anlattı.

Toplantıda, sorunların bireysel girişimlerle çözülemeyeceği, örgütlü bir biçimde sorunların üzerine gidilirse sonuç alınabileceği vurgulandı. Toplantıya davet edilmiş olan Bremen Çalışma Senatörlüğü'nden Hallerstädler'ın mazeret belirtmeden toplantıya gelmemesi eleştirildi. Saptanan sorunların birer mektupla Çalışma Senatörlüğü'ne, basına ve siyasal örgütlere bildirilmesi kararlaştırıldı.

Kaiserslautern'de bir kazanım

Kaiserslautern'de iki yıl önce yerel seçimler öncesi düzenlenen Yabancılar Haftası sırasında politikacılar bu şehirde **Yabancılar Danışma Meclisi**'nin kurulacağı yolunda söz vermişlerdi. Şimdi Yerli Yabancı Dostluk Girişimi ve Alternatif Liste adı altında seçime katılan demokratların etkisiyle verilen bu söz yerine getiriliyor.

Yeşiller yabancılarla birlikte bir tasarı hazırlayarak şehir meclisine sundular. Ayrıca Sosyal Demokrat Parti (SPD) grubu da Wiesbaden örneğinden yola çıkarak bir tüzük taslağı sundu.

Bu gelişmelerin ardından şehir idaresi hukuk bölümü tarafından hazırlanan tüzük taslağı partilerin ve yabancı örgütlerin tartışmasına açılmış durumda.

Kaiserslautern'deki **Yerli Yabancı Dostluk Girişimi**'nin tasarıyı tartışma toplantıları devam ederken, son toplantıya şehirde kurulu bulunan Fatih camii yöneticileri katıldılar.

Alınan haberlere göre; yetkililer bu çalışmaların yıl sonuna kadar tamamlanacağını ve 1987 yılı başında Yabancılar Danışma Meclisi'nin seçimlerinin yapılabileceğini belirtiyorlar.

Batı Berlin Türk Topluluğu basın toplantısı yaptı

Seçme ve seçilme hakkı için kampanya hazırlanıyor

Üyeleri arasında **Halkçı Devrimciler Birliği** (GDB) ve **Türkiyeliler Merkezi**'nin de bulunduğu **Batı Berlin Türk Topluluğu** (BTT) yabancılara seçme ve seçilme hakkı verilmesi konusunda bir kampanya başlatmayı planlıyor. 14 Nisan günü BTT'nin lokalinde düzenlenen **"Oturum güvenliği ve politik katılım"** konulu basın toplantısında, topluluğun başkanı **Necati Gürbaca** ve ikinci başkanı **Dr. Cihan Arın**, seçme ve seçilme hakkı konusundaki istemlerinin temellerini basına örnekleriyle açıkladılar.

Alman Sendikalar Birliği DGB'nin Batı Berlin örgütünün geçtiğimiz şubat ayında yapılan kongresinde yabancılara yerel seçimlerde seçme ve seçilme hakkı verilmesi konusunda bir kararın geçmiş olduğunu hatırlatan **Gürbaca** ve **Arın** DGB'nin mayıs ayında yapılacak Federal Almanya düzeyindeki kongresinin de aynı doğrultuda bir karar almasının beklendiğine işaret ederek, bu kararların BTT'nin açmayı planladığı kampanyanın temel dayanakları olacağını söylediler. Buna ek olarak, SPD içinde bu konuda süren tartışmanın da yabancılardan yana sonuçlanacağı konusunda BTT umutlu.

SENDİKACI GÖZÜYLE

IG-Metall 1. Yabancılar Konferansı

Ümit KÖSEOĞLU

IG-Metall sendikasının FAC düzeyindeki **"1. Federal Yabancılar Konferansı"** 8-9 Mayıs 1986 tarihlerinde Frankfurt'ta yapılacak. Bu konferansın yapılmasıyla, IG-Metall'in 1983 yılı kurultayında alınan: Yabancı emekçilerinde sendika içersinde kendilerine özgü **"Personel Grubu"** olması doğrultusunda ilk adım atılmış olacak.

IG-Metall içersinde bu zamana kadar varolan memurlar-kadınlar-el zanaatkârları ve gençlik grupları yanında, yabancı emekçilerinde personel grubu olarak kabul edilmeleri, onlara tüzüksel ve sendika içi işlerliği düzenleyen ve çalışma yöntemine göre bir dizi hak ve ödevler yüklemektedir.

Bu kararla, yabancıların sendikal yapı içersindeki karar organlarında, söz ve kararlara katılma olanakları artmış, çeşitli sendikal düzeylerde aldıkları fonksiyonlar değer kazanmış ve sendikal entegrasyon konusunda daha ileriye bir adım atılmıştır. Çalışmalar, tüzüksel ve politik içerik kazanmaktadır.

1. Yabancılar Konferansına, şube düzeylerinde seçilen yabancı delegeler katılacaktır. Orada, sendikal, toplumsal, sosyal, ekonomik ve barış konularında tartışılacaktır. Bu ve buna benzer ülke içi ve dışı konularda çeşitli sendikal düzeylerden gelen 200 kadar karar tasarısı, yaklaşık 300 yabancı delege tarafından karara bağlanacaktır.

Konferansın ve orada karara bağlanan tasarıların diğer önemli bir yanı da, buradan alınan sonuçların Ekim 1986'da yapılacak **"IG-Metall Kurultayı"**na ve IG-Metall'in gelecekteki yabancılar politikasına yönlendirici, belirleyici ışık tutmasıdır. Yabancılar Konferansında alınacak kararlar sendikal düzeyler ve kişiler için bağlayıcı anlam taşımaktadır.

Konferansın oluşmasına taban hazırlayan şube-bölge ve genel merkez düzeylerindeki **"Yabancılar Komisyon"**larının oluşumu ve işlerlik durumu nedir?

Bu sorunun yanıtlanması, aynı zamanda yabancı emekçilerin personel grubu olarak kabul edilmelerinden doğan görev ve ödevlerini gözler önüne sermektedir.

Son üç IG-Metall kurultayında kabul edilen ve yinelenen karara göre, sayıları FAC genelinde 160'a varan şube düzeylerinde, yerel yabancılar komisyonları kurulması ve bunlara işlerlik kazandırılması görevlerimizin en başında gelmektedir. Çünkü şube düzeyinde oluşturulan ve gerçekten çalışır durumda olan yerel yabancılar komisyonlarının sayıları çok düşüktür.

Yeri gelmişken hatırlatmak gerekirse, bu duruma sorumlu aranırken, metal işkolunda çalışan yabancı emekçilerin ve sayıları 130 bini bulan IG-Metall üyesi Türkiyeli emekçilerin **"Ben bu konuda ne yaptım"** diye kendilerine sormalarının gerektiğini de hatırlatmak iyi olur.

Gerek 1. Yabancılar Konferansına ve gerekse yabancılarla ilgili gelecekteki konferans ve toplantılara gidecek söz ve karar sahibi delegelerin buralardan seçildiğini ve buralara gönderilecek karar tasarılarının çıkış noktasının bu komisyonlar olduğunu söylersek, yerel yabancılar komisyonlarının önemi kendiliğinden ortaya çıkar. Öyleyse yapılacak ilk iş, bu komisyonlara yabancı emekçilerin gelecekte çok daha ağırlık vermeleridir.

Aynı kuruluşlar bölge ve genel merkez düzeylerinde de bulunmaktadır. Ve yabancılarla ilgili sendikal, toplumsal, politik görüş ve fikir oluşumu bu düzeylerden süzülerek geçip, 1. Yabancılar Konferansına ulaşmaktadır.

Önemli olan başka bir konu da, konferansın ardından, orada alınacak kararların yaşama geçirilmesi çalışmalarıdır. Bunun kolay olmayacağı, uzun ve sürekli çalışmayı getiren uğraşı isteyeceği bilinmelidir.

1. Yabancılar Konferansı, IG-Metall içersindeki emekçilerin kendi kaderlerini kendilerinin çizmesi yolunda kararların alınmasına ilk adım olacaktır.

Avrupa'daki tüm satış rekorlarını kıran yazar Wallraff'ın filmi televizyon programından çıkarıldı

"En Alttakiler" Türkçe olarak çıktı

Günter Wallraff'ın **"En Alttakiler"** kitabını yayınlayan **Kiepenheuer & Witshc Yayınevi** 16 Nisan günü yaptığı bir basın toplantısında En Alttakiler'in Türkçe olarak yayınlandığını kamuoyuna duyurdu. 23 Nisan'dan itibaren satışı başlayacak olan kitap ilk kez 50 bin adet basıldı ve 10 marktan satılacak.

Basın toplantısında En Alttakiler'in yazarı Wallraff ve çevirmeni **Osman Okkan** da hazır bulundular. Toplantıda Wallraff bundan böyle her yıl kendi adını taşıyan 10 bin marklık bir ödülün iki dilde eğitimi teşvik amacıyla verileceğini bildirdi. Yazarın açıklamalarına göre bu ödül iki dili iyi konuşan öğrencilere dil eğitimi veren öğretmenlere ve bu alanda çalışma yapan gruplara, bilim adamlarına, girişimlere ve derneklere verilebilecek. Ödülü belirleyecek olan jüride şimdiye kadar belli olduğu kadarıyla **Profesör Bayan Boos-Nünning, Profesör Klaus Liebe-Harkort, Bayan Dr. Neumann, Fakir Baykurt ve Hasan Özen** yeralıyorlar.

Almanca baskısı Federal Almanya'da 2 milyon ve tüm Avrupa'da 3 milyon adet satılarak Avrupa'daki tüm satış rekorlarını kıran En Alttakiler'in Türkçe baskısında yeralan anket fişinin doldurulup gönderilmesi isteniyor.

Almanca baskısı Avrupa'da tüm satış rekorlarını kıran "En alttakiler" kitabının Türkçe baskısı yayına girdi.

Wallraff'ın filmi televizyonda yasaklandı

1 Mayıs günü Alman televizyonunda gösterilecek olan Wallraff'ın gizli kamerayla çektiği belgesel film, CDU ve CSU tarafından yönetilen eyaletlerin televizyon yöneticilerinin oylarıyla televizyon programından çıkarıldı. Yayın yasağı konan film, insan kiralayan şirketlerin işçileri, özellikle yabancı işçileri nasıl sömürdüklerini ve Thyssen gibi büyük tekellerin ise yasadışı uygulamalara göz yumduklarını ve Türk işçilerinin sağlıklarının nasıl tehlikeye atıldığını konu alıyordu. Film daha önce sinemalarda gösterilmişti. Wallraff'ın filmine televizyon yasağı konması Thyssen firmasının baskısı sonucu meydana geldi şeklinde değerlendiriliyor. Filmin sansüre uğramasında Bavyera'dan yayınlanan **"Report"** programının da büyük etkisi oldu. WDR ve Bremen televizyonları ise filmi yerel programlarında yayınlamaya çalışacaklar.

Wallraff'ın daha önce Bild gazetesi üzerine çevirdiği film de Fransa, Hollanda, Belçika, Isveç, Norveç ve Danimarka'da gösterilmesine karşın Federal Almanya televizyonları tarafından pro-rama alınmamıştı.

Milletvekilleri Parlamento Başkanı'na bir mektup gönderdiler.

"Avrupa Konseyi Türkiye'deki rejimi cesaretlendiriyor"

Avrupa Parlamentosu Başkanı Pierre Plimlin'e Türkiye'de insan haklarının çiğnenmesi konusunda Avrupa Konseyi nezdinde girişimde bulunulması için bir mektup verildi.

Avrupa Parlamentosu üyesi 100 parlamenterin imzası bulunan mektupta **"Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklerin bugüne kadar açıkça çiğnendiğini ve bunun Uluslararası Af Örgütü gibi kuruluşlarca açıkladığı gibi, tanıklarla da doğrulandığı"** belirtiliyor.

Geçtiğimiz ekim ayında Avrupa Parlamentosu Balfe'nin hazırladığı raporu onaylayarak, Türkiye'de temel hak ve özgürlüklerin hiçe sayılması nedeniyle AET-Türkiye ilişkilerinin yeniden başlatılmasına karşı çıkmıştı. Buna karşın 17 Şubatta AET Bakanlar Konseyi AET-Türkiye ortaklık kurulunun faaliyete geçmesini kararlaştırmıştı. AET Daimi Komisyonu ise, Türkiye'ye ayrılan mali protokol kredileri ile özel yardım kredilerinin serbest bırakılması, AET'nin genişletilmesi sonucu Türkiye için ek protokol imzalanması ve 4. mali protokolün bağlanması konusunda bir takvim hazırlamıştı.

Parlamenterler mektupta bu saptamayı yaptıktan sonra **Avrupa Konseyi'nin bu girişimlerinin, Türkiye'deki rejimi temel insan hak ve özgürlüklerini çiğneme yolunda cesaretlendirmekten başka bir şeye yaramadığı, Avrupa Parlamentosu'nun resmen açıklanmış konumlarıyla taban tabana ters düştüğü, Avrupa Parlamentosu' nun itibarını sarsma eğiliminde olduğu vurgulanıyor.** Bu nedenle de Pierre Plimlin'in Avrupa Konseyi ve Daimi Komisyonu nezdinde **"Avrupa Parlamentosu kararlarına uymalarını sağlamak ve Avrupa Parlamentosu'nun itibarını korumak için"** girişimlerde bulunmasını istiyorlar.

İsviçre'de Haydar Saltık protesto ediliyor

Milli Güvenlik Konseyi eski Genel Sekreteri ve 1. Ordu Komutanı **Haydar Saltık**'ın Isviçre'ye Türkiye Büyükelçisi olarak atanmasına tepkiler devam ediyor.

Isviçreli tanınmış aydınlardan oluşan bir grup Saltık'ın bu atanmasını protesto eden bir dilekçeyi imzaya açtılar. Birçok kanton ve şehirlerde bilgilendirme masaları açarak imza toplama çalışmaları sürüyor.

22 Mart günü **La Chaux de Fonds**'da açılan bilgilendirme masasında 300 imza toplandı. Bu küçük şehirde dahi bu kadar imzanın bir günde toplanması tepkilerin boyutlarını yansıtıyor.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı' nda süren baskı ve işkencelerle, ayrıca Haydar Saltık'ın **"kişiliği"** ile ilgili geniş bilgi vermek için **Sol Birlik, Kurtuluş, Devrimci Işçi** taraftarları da La Chaux de Fonds' da açılan bilgilendirme masasında hazır bulundular.

Isviçreli aydınlar nisan ayı sonunda bitecek olan kampanyanın ardından basın açıklaması ile toplanan imzaları kendi hükümetlerine verecekler ve bir protesto yürüyüşü düzenleyecekler.

Türkiyeli teknik elemanlara sendikal haklar istendi

Özal'a protesto telgrafı

Geçtiğimiz 15-16 Nisan tarihleri arasında Fransa'nın Toulouse kentinde **"Bilimsel teknik ilerleme ve mühendislerin, teknisyenlerin ve kadroların sosyal yönleri ve ekonomik-sendikal sorunları"** isimli Avrupa ülkelerine yönelik bir sempozyum düzenlendi. Sempozyum, teknik elemanların uluslararası Devamlı Bağlantı Komitesi CDIICT tarafından örgütlendi. Bu bağlantı komitesi 1975 yılına Torino'da düzenlenen **Uluslararası Teknik Elemanlar Kongresi**'nde oluşturulmuştu. Bu konferansa ülkemizden de TÜTED ve Teknik

tarihleri arasında Fransa'nın Toulouse kentinde toplanan sempozyumumuz;

1- Ülke teknik elemanlarının çalışanların en temel haklarından olan ve ILO tarafından ısrarla gözetilen sendikal haklardan yasal engellerle mahrum edilmesini, sendikal örgüt kurmalarının yasaklanmasını;

2- Türkiye teknik elemanlarının demokratik yığın örgütü olan TÜTED'in 12 Eylül generaller darbesi sonucu kapatılmasını, şiddetle protesto eder.

TÜTED'in yeniden özgürce çalışma olanaklarına kavuşmasını ve Türkiye teknik elemanlarına grev-li, toplu sözleşmeli sendikal haklarının tanınmasını talebeder."

IG Metall Gençlik Konferansı'na katılan gençlerle söyleşi

Çıkarlarımızı savunacak

bağlantı komitesi 1975 yılına Torino'da düzenlenen **Uluslararası Teknik Elemanlar Kongresi'nde** oluşturulmuştu. Bu konferansa ülkemizden de TÜTED ve Teknik Elemanlar Derneği birer delegasyonla katılmış, ve Devamlı Bağlantı Komitesi'nin oluşmasında olumlu oy kullanmışlardı.

Hemen tüm Avrupa ülkeleri temsilcilerinin yeraldığı Toulouse Sempozyumuna DISK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal da katıldı. Daysal konuşmasında, ülkemiz teknik elemanlarının ekonomik-sosyal sorunları üzerinde durdu. Ve konuşmasını şöyle tamamladı: **"Bugün ülkemiz teknik elemanları, bir yandan kendi ekonomik, sosyal ve mesleki sorunlarını iyileştirmek ve sendikal haklarını elde etmek için mücadele ederken diğer yandan, toplumun genel olarak demokratikleştirilmesi ve bilgi ve becerilerinin halkın çıkarları doğrultusunda kullanılmasını istiyorlar. Bu nedenle diktatörlüğe karşı güçlerin safında yeralıyorlar."** Sempozyum Daysal'ın önerisiyle Başbakan Turgut Özal'a bir protesto telgrafının gönderilmesini oybirliği ile karar altına aldı. Telgrafta şöyle diyor **"15-16 Nisan**

FİDEF 10. Kurultayı toplanıyor

Federal Almanya İşçi Dernekleri Konfederasyonu FIDEF'in 10. Kurultayı 26 Nisan günü Essen'de **"Dünyada barış, Federal Almanya'da eşit haklar, Türkiye'de demokrasi"** belgisi altında toplanıyor.

İki gün sürecek olan kurultaydaki konukların arasında **Prof. Server Tanilli** de bulunacak ve kitaplarını imzalayacak. Kitaplarını imzalayacak diğer konuk yazarlar **Yusuf Ziya Bahadınlı, Ataol Behramoğlu, Hüseyin Erdem, Yücel Feyzioğlu, Gün Doğan Görsev** ve **şair Yaşar Miraç.** Ayrıca **Hüseyin Kiraz** kasetlerini, **Nedim Hazar** plağını imzalayacak.

Kurultayın 1. günü olan 26 Nisan akşamı 18.30-21.15 saatleri arasında kültür programı yapılacak. Bu programda yeralacak sanatçı ve gruplardan bazıları şunlar: **Frankfurt Saz Ekibi, Solist Turgut, Petra, Ozan Ali Ceyran, Rıza Yüksel, Nedim Hazar, Klasik Türk Müziği korosu.**

IG Metall Gençlik Konferansı'na katılan gençlerle söyleşi

Çıkarlarımızı savunacak gençler desteklenmeli

Türkiye Postası: IG-Metall Gençlik Konferansına, bölgenizde nasıl bir hazırlık çalışması yaparak geldiniz?

Mehmet: Karar tasarılarının hazırlanmasına katılmak dışında, içerik olarak fazla bir şey yapamadım. Yalnız, işyerinde ve IG-Metall Türkiyeli Gençlik Grubu'nda konferansın önemini dile getirmeye çalıştım. Bunun yanısıra, bedel konusu ve yabancı gençlerin genel sorunlarının yanısıra yabancı düşmanlığını ele aldık.

Kalender: Türkiyeli gençlerle ayrıntılı bir hazırlık yapamadık. Çünkü çalıştığım fabrikada sadece 5 Türkiyeli genciz. Aramızda tartıştık. Ancak buraya gelmeden önce, bölgemizde konferansa katılacak olan tüm asil delege ve misafir delegelerle bir hafta sonu toplantısı yaptık. Sunduğumuz karar tasarılarına son biçimini verdik.

Durmuş: IG-Metall'in yabancı gençlik sorumlusu olduğum için, konferansa bölgeden katılacak genel delegasyona hazırlık toplantıları sırasında Türkiyeli gençliğin okul, meslek eğitimi, meslek eğitimi sonrası iş bulmak zorlukları, işsizlik ve yabancı düşmanlığı konusunda somut örneklere dayalı bilgiler verdim. Önce işyerlerindeki Türkiyeli gençler arasında **"Arkadaşıma Sataşma"** kampanyası ve ailelerin birleştirilmesi sorunu temelinde yaptığımız çalışmaları değerlendirdik ve diğer delegasyon üyelerine sonuçları aktardık. Yine işyerlerinde arkadaşlarla konferansa sunmak üzere bedel konusunda karar tasarıları hazırladık.

Abdullah: İşyerlerinde arkadaşlarla bedel sorunu üzerine tartıştık ve bu konuda karar tasarıları hazırladık. Bunun yanısıra kentimizde **"Arkadaşıma Sataşma"** kampanyasını sendika il örgütünü ve diğer işyerlerindeki gençlerle birlikte nasıl geliştirebileceğimizi tartıştık. Ve işyerimizde sendika gençlik temsilciliği bugüne dek çok iyi gitmeyen çalışmalarını nasıl düzeltebileceğimizi tartıştık. Konferansta zorluklarımızı anlatmak için hazırlandık.

Türkiye Postası: Konferansın belgilerinden biri "Barışı güvence altına almak!" Bu alanda sizce fabrikalarda, özellikle Türkiyeli gençler arasında nasıl bir çalışma yapılabilir?

Mehmet: Önce şunu kabul etmeli. Barış ne sadece Türkiyelilerin, ne de Almanların sorunu, hepimizin sorunudur. İşte bunun için, barışa birlikte sahip çıkmamız gerek. İşyerlerinde Türkiyeli gençlerle toplantılar düzenleyerek, genel işyeri ve gençlik toplantılarında barış konusunu işleyerek arkadaşları aktifleştirebiliriz. Sorunu sürekli gündeme getirmeliyiz, söz almalıyız, bu sorun işbırakma eylemine kadar gidebilir.

Kalender: Barış sorunu yalnızca Almanların değil, burada yaşayan bütün yabancıların da sorunudur. Özellikle Batı Almanya'da hemen hemen her bölgeye yerleştirilmiş olan Pershing II roketleri herkesin korkulu rüyasıdır. Ancak uzayın silahlandırılması çok daha tehlikeli bir girişim. Onun için barış çalışmaları fabrikalarda bütün gençleri hedef almalıdır.

Durmuş: SDI'ye karşı konferansta kesin karar alındı. Bu doğrultuda işyerlerinde protesto eylemleri ve iş bırakmalar için olanaklar yaratılması kararı alındı. Öncelikle Türkiyeli gençler bu konuda bilgilendirilmelidir. Biz Münih'te DGB Türk gençlik kulübünde bir bilgilendirme toplantısı yaptık. **"Barış ve Yıldızlar Savaşı"** konulu seminerleri DGB-Jugend ve IGM Jugend şubelerinde yaptırmalıyız. Seminerden edindiğimiz bilgileri fabrikada ve diğer ilişkide olduğumuz gençlere götürüp, Dünya Barış Yılında sonbahar eylemlerine katılmaları, aktif görev almaları sağlanmalıdır.

Abdullah: Barış savaşımının önemini değişik çalışma yöntemleri ile işyerlerinde işlemeliyiz. Film akşamları, tiyatrolar, geziler düzenlemeliyiz. Bu konuda eğitimler yapıp, ilginç bildiriler çıkarmalıyız. Sendika merkezi **"Yıldızlar Savaşı"**na karşı geniş bir imza kampanyası başlatmalıdır.

Türkiye Postası: Konferansta bedel ve yabancı düşmanlığı sorunları da ele alındı. Bu konuda sizce sendikalar bünyesinde nasıl bir çalışma yapılabilir?

Abdullah: Bu konuda konferans çok yerinde ve haklı kararlar aldı. Şimdi bizim önümüzde bu kararları uygulamak gibi büyük bir görev duruyor. Önce fabrikalarda Türkiyeli gençler arasında sendikanın desteğini alan komiteler kurulmalı. Daha sonra bir kentte kurulan bu fabrika komiteleri sendika gençlik örgütünün bir çalışma grubunda biraraya getirelebilir. Eğer sendika şubelerinin doğrudan bu konularda çalışma yapan kolları yoksa bile, yeni alınan kararlar doğrultusunda bunlar oluşturulabilir. Her kentte sendika yöneticilerine karar tasarılarıyla gidip bu konuda görüşmeliyiz ve işe başlamayalız.

Mehmet: Biz Berlin'de IG-Metall Türkiyeli Gençler Çalışma Grubunu oluşturduk. **Genç-İşçi** adlı bir de gazetemiz var. 4 Mayısta DGB Gençliği ile birlikte bedel konulu bir basın toplantısı, ardından da bir Uluslararası Kültür Şenliği düzenliyoruz.

Türkiye Postası: 1 Mayıs-30 Haziran tarihleri arasında metal işkolunda "İşyeri Gençlik Temsilciliği" seçimleri yapılacak. Bu konuda Türkiyeli gençlere önerileriniz nelerdir?

Durmuş: Her konuda olduğu gibi bu konuda da bilgilendirilmeye ihtiyaç var. Biz Türkiyeli genç arkadaşlarımızı aday olmaya teşvik etmek için bilgilendirme toplantıları yapacağız. Sendika gençlik şubesinin bu konuda kararı var. Seçimlerden sonra da Alman-Türk ve diğer uluslardan gençlerle 29 Mayıs-1 Haziran arası çadır kampı düzenliyoruz. Katılacak 250 gencin 50'sinin Türkiyeli olmasını hedefliyoruz.

Kalender: Bu konuda Türkiyeli gençlere önerim, milliyet farkı gözetmeksizin, çıkarlarımızı en iyi biçimde temsil edecek gençleri aktif desteklemeleridir.

Mehmet: Bilindiği gibi bu seçimlerde 18-25 yaş arası her genç aday olabilir. Sen siyahsın, yok sen beyazsın veya sen yabancısın diye bir ayrım yok. Bizim sorunlarımızı bizden daha iyi bilen olmadığı için, Türk gençlerinin de temsilciliğe adaylığını koymalarını ve seçimlerde birbirlerini desteklemelerini savunuyorum.

Abdullah: Türkiyeli gençler aralarından en aktif çalışabilecek olanları seçip aday olmalarını sağlamalıdır. Fakat seçildikten sonra da bu arkadaşları yalnız bırakmamalıyız, onların en yakın destekçileri bizler olmalıyız.

14. Gençlik Konferansı'na katılan Türkiyeli delegelerden Abdullah KIRAN.

Hannover'de toplanan IG-Metall 14. Gençlik Konferansı'na katılan delegelerden Durmuş.

Hannover'de toplanan IG-Metall 14. Gençlik Konferansı'na katılan delegelerden Mehmet.

Başarılı kadınları tanıtıyoruz

"Kadın-erkek eşitliği F. Almanya'da sadece kağıt üzerindedir"

HBV (Ticaret, Banka ve Sigortalar Sendikası) sekreterliği görevine 1975 yılında Frankfurt'ta başlayan **Christa Kinn,** bugün Duisburg'da aynı görevde. 11 yıldır görevini başarıyla sürdüren Christa Kinn 41 yaşında. Türkiye Postası adına kendisiyle görüşmeye gittiğimizde, yaşamın her alanında olduğu gibi sendikal alanda da yönetim kademesinde yer alan ender kadınlardan biriyle konuşacağımız bilinciyle ilk sorumuzu yöneltiyoruz.

Türkiye Postası: Sayın Christa Kinn, siz dünyadaki az sayıda kadın sendika sekreterlerinden birisiniz. Bu göreve nasıl geldiğinizi anlatır mısınız?

C. Kinn: Meslek öğrenimimi Saarland eyaletinde yaptım. Mesleğim aslında büro memurluğuydu. Meslek öğrenimi yaptığım kuruluş büyük bir demir-çelik işletmesiydi. Daha o zamanlar sendikada örgütlüydüm. Öğrenimim bittikten sonra DGB Saarbrücken'de şube memuru olarak çalışabilme olanağını elde ettim. Özellikle gençlik alanındaki çalışmaların sırasında politize olmuştum. Mümkün olduğu kadar bilgimi artırmaya ve politik alanda aktif olmaya çalışıyordum. Bu gelişme sırasında, 60'lı yılların sonunda, Düsseldorf'daki DGB Merkezinde Federal DGB Gençlik Sekreteri'nin yanında göreve başladım. Kadrolu sendika sekreteri olarak çalışmayı arzuluyordum. Fakat bunun için çok sayıda eğitim çalışmasına katılmam gerekiyordu. Sendikanın Frankfurt'taki bir yıllık Emek Akademisine gitmeye karar verdim. Ağırlıklı olarak sosyal ve ekonomi-politika alanında eğitim gördüm. Öğrenimimi bitirdikten sonra, 1975 yılında Frankfurt'ta HBV'da sendika sekreteri sayısına oranlandığında yeterli değildir.

Türkiye Postası: DGB bu yıl 8 Mart'ta yabancı düşmanlığı ve ırkçılık konusunu öne çıkardı. Bunun nedenlerini açıklar mısınız?

C. Kinn: Inanıyorum ki bu, son zamanlarda özellikle Duisburg'da yaşadığımız acı deneyimlerin sonucudur. Duisburg'da yüksek oranda yabancı işçi çalışıyor. Diğer yandan Duisburg'daki gerici güçlerin güçlendiğini görüyoruz. Neonaziler tekrar ortaya çıkıyor, yabancılar arasında gericilik etkinlik kazanıyor. Neonazilerin yabancılara saldırısı artıyor. Öyle ki, yabancı arkadaşlar bu şehirde korku içinde yaşar duruma geldiler.

Yabancılara karşı uygulanan ayrımcı politikaya karşı savaşım vermek zorundayız. Büyük tekellerin sorumlu olduğu bu politikaya karşı birlikte olmalıyız. Yabancı ve Alman arkadaşlar ortak düşmana karşı ortak mücadele vermelidir. Bu **ortak düşman ise başta tekeller ve gerici güçlerdir.** Örneğin Duisburg'da Neonazilerin çalışması yasaklanmalıdır.

Türkiye Postası: Bir kadın sendika sekreteri olarak emekçi kadınların sendikalarda aktif olabilmeleri için onlara önerileriniz var mı?

C. Kinn: Benim görüşüme göre, kadınların işletmelerde daha aktif olmaları şu anlama gelir: Işyerlerinde olup bitenlere karşı ilgi duymak kendi çalışma koşulları üzerinde bilgilenmeye çalışmak, işletmelerdeki toplantılara katılmak, işçi temsilcisi olarak çalışmaya hazır olmak. Bunlar kadınların daha aktif olmaları için ilk, ama önemli adımlardır.

Türkiye Postası: Sizce toplumda kadınların eşitliğinin önündeki temel engeller nelerdir?

C. Kinn: Bu engellerin bizim toplum düzenimizin getirdiği sınırlamalar olduğu görüşündeyim. Idari yönetim ve fabrikalar özel kişilerin mülkiyetinde olduğu, hükmetme yetkisine onlar sahip olduğu sürece ayrımcılık olacaktır. Bu, kadın erkek tüm toplum için, ama özellikle kadınlar için böyledir. Fakat bu toplum biçimi çerçevesinde de, günümüzde mücadele etmek, daha çok eşit haklar elde etmek zorundayız. Bunun için işletmelerde özellikle **eşit işe eşit ücret** için savaşmalıyız. Işsizliğe karşı direnmeliyiz. Çünkü kadınlar işsizlikten daha çok etkileniyorlar. Kadınlar ve erkeklerin eşit eğitim şansı için savaşılmalıdır. Bunlar sadece birkaç örnektir.

Türkiye Postası: Sayın Christa Kinn, bize zaman ayırdığınız için ve değerli açıklamalarınızdan ötürü size teşekkür ederiz.

Güçlü bir kadın Angela Davis

Angela Davis Amerika'da Alabama eyaletinin Birmingham şehrinde doğdu. Yaşadığı mahalle "Dinamit Tepesi" adıyla anılırdı, çünkü burada yaşayan siyah aileler sürekli olarak faşist saldırılara uğrarlardı. Ku Klux Klan birçok kanlı saldırısını burada gerçekleştirirdi.

Sürekli olarak ırkçılık ve baskılara sahne olan bir toplumda yaşayan ve problemlere köklü bir çözüm getirilmesi gerektiğine inanan Angela Davis, 1968'de Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi'ne üye oldu.

Güney Kalifornia'da işsizlik ve polis baskısına karşı ve hapishane ve yasal reformlar ile öğrenci hakları için yürüttüğü faaliyetler ve UCLA üniversitesinde demokratik haklar için verdiği mücadele çok kısa zamanda tanınıp sivrilmesine ve hatta kendisine karşı bir de suikast düzenlenmesine yol açtı. 1970'de Angela Davis ABD'de en fazla aranan 10 kişiden biriydi. FBI kendisine karşı yoğun bir kampanya açtı. Tutuklanarak mahkemeye çıkartılan Angela Davis'in duruşması, ABD tarihinin en ünlü duruşmalarından biri olarak tarihe geçti. Yaygın ve yoğun ulusal ve uluslararası protestolar sonucu Angela Davis beraat etti.

Serbest kalır kalmaz, kendi şahsına gösterilen ilgi ve desteği, ırkçılığa karşı örgütlü bir güç haline dönüştürme mücadelesine atıldı. National Alliance Against Racist and Political Repression (NAARPR) -Irkçı ve Politik Baskılara karşı Ulusal Birlik adlı örgüt, ana hatlarıyla Angela'yı kurtarma kampanyasının içinden doğdu.

Eski Kalifornia Valisi (bugün ABD başkanı) Ronald Reagan bir zamanlar, Angela Davis'in Kalifornia'daki üniversite sistemi içinde hiç bir zaman hocalık yapamayacağını söylemişti. Bugün A.Davis Kalifornia'da San Fransisko Devlet Üniversitesi'nde felsefe profesörüdür. Okuttuğu dersler arasında, kadın hareketi ve çalışmaları, özellikle de siyah kadınların tarihteki katkılarıyla ilgili dersler önemli yer tutar.

1979 yılında Sovyetler Birliği Angela Davis'i Lenin Barış Ödülü'ne layık görmüştür.

Angela Davis bugün ABD Komünist Partisi'nin Merkez Komitesi üyesi ve partinin 2. başkanıdır. Ayrıca ırkçılığa karşı birçok harekette ve siyah kadın çalışmalarında aktif olarak yer alır.

"Dünya nükleer bir yıkıma uğradığında herkes birlikte yok olacak"

Angela Davis 15 Mart 1986 günü Londra'nın Hackney Belediyesi'nde, **"Güçlü kadınlar-Kavga sesleri"** adı altında düzenlenen bir konferansta konuştu. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Hackney Belediyesi Irk ve Toplum ilişkileri bölümü tarafından düzenlenen bu toplantıya Ingiltere Halkevi Kadınlar Kolu da aktif olarak katıldı. Toplantıda çeşitli ülkelerin kadın hareketlerinin yanı sıra IKD adına bir yönetici de konuştu. Biz bu sayımızda Türkiye Postası temsilciliği tarafından hazırlanan Angela

retinden, kölelik koşullarından, köleliğe karşı yürütülen zorlu mücadeleden ve kadın hakları anlayışının ve savaşımının doğuşundan sözetti. Kapitalist ülkelerin gelişmesiyle ırkçılığın da arttığını, furyalar halinde emekçi siyah insanlara saldırıldığını, linç edildiklerini ve bu gibi uygulamaların birçok eyalette yasalarla da desteklendiğini söyleyerek, **"Baskıların, sömürünün temeli ekonomik/politiktir. Irkçılık sexsizm, sınıfsal baskılara karşı, ekonomik eşitlik ve kadın hakları için verilen savaşın bizim**

(cinselliği bir meta olarak kullanan anlayış) karşı mücadelede güçlerimizi birleştiremezsek, bundan yararlanacak olanlar yine sömürücü güçler olacaktır. Gün birleşme ortak mücadele günüdür. Tüm kurumlaşmış önyargıları kırmalı, genç-yaşlı, sakat ve cinsel eğilimi ne yönde olursa olsun ırkçılığa ve sexizme karşı kadın eşitliği ve barıştan yana olan tüm kadınlarla ve tüm halklarla birlik olmalıyız. Çünkü bütün ezilen, sömürülen halkların çilesi aynıdır. Baskıları kırmak için verilen mücadelenin

dığı bir olgudan da söz eden Davis, bunun temelinde yüzyıllar boyu pekişmiş şartlanmaların, yanlış bilgilenmelerin ve sömürücü güçler tarafından bilinçli bir şekilde körüklenen provokasyonların yattığını belirterek, siyahların da mutlaka beyazlara karşı uyguladıkları ayrımcılığa son vermeleri, siyah-beyaz ve tüm diğer ırklardan insanların ortak düşmana karşı ortak çıkarları etrafından birleşmeleri gerektiğini vurguladı. Son olarak mücadele eden ve zor koşullarda yaşayan kadınlara da dayanışmasını

yal ve ekonomi-politika alanında eğitim gördüm. Öğrenimimi bitirdikten sonra, 1975 yılında Frankfurt'ta HBV'da sendika sekreteri olarak çalışmaya başladım.

Türkiye Postası: Sayın Kinn, sendika sekreterliği görevinizde kadın olmanızdan doğan güçlükler oldu mu?

C. Kinn: Doğaldır ki, profesyonel sendikacı olarak çalışmak kolay değildi. Zorluklardan biri sendikalı arkadaşların bir kadın sekreterle çalışmaya alışık olmamalarıydı. Fakat bu zorluk uzun sürmedi. Erkek arkadaşlar, önemli olanın içerik olduğunu kavradılar. Bu çalışmanın bir başka zorluğu ise akşamları, hatta hafta sonları sendikalı arkadaşlarla birlikte olmaktı. Ister istemez özel yaşamımdan, aile ilişkileri kurma arzumdan özveride bulunmak zorunda kaldım.

Türkiye Postası: Sendikanız bir kadın politikası uyguluyor mu? Bu politikayı biraz açıklar mısınız?

C. Kinn: Tabii ki, kadın üyelerinin oranı yüzde 50'nin üzerinde olan sendikamızda özgül bir kadın çalışması yapılmaktadır. Bu çalışmamızla işletmelerdeki kadın arkadaşların kendi çıkarlarını görmelerini ve bu uğurda mücadele vermelerini amaçlıyoruz. Diğer yandan, kadınların sendikal çalışma için kazanılmasını çabalıyoruz. Onların kendilerini eğitmelerini, geliştirmelerini ve görevler üstlenmelerini istiyoruz. Bu çok önemli bir noktadır. Genelinde ise Federal Almanya'da sadece kağıt üzerinde varolan kadın-erkek eşitliğini sağlamak için uğraşmaktayız. Burada kısaca belirtmek gerekirse, işletmelerde kadın emekçilerin hakları eskiden olduğu gibi, günümüzde de verilmemektedir. Maaş ve ücretlerde ayrımcılık sürmekte. Bunu değiştirmek sendikal kadın çalışmasının en önemli hedeflerinden biridir.

Türkiye Postası: Bu çalışmalarınız amaçlarınız doğrultusunda sonuçlar veriyor mu, sayın Kinn?

C. Kinn: Son yıllarda gittikçe daha çok sayıda kadının sendikal görevler üstlenmeye hazır olmasını sağlayabildik. Işletmeler için bu işçi temsilciliği seçimlerine daha çok kadının adaylığını koyması ve kadın personelin çıkarlarını savunması demektir. Bizim örgütümüzün çalışma yaptığı alanda kadın işçi temsilcilerinin ve sendika temsilcilerinin sayısı arttı. Fakat bu sayı, işyerlerinde çalışan kadınların

Toplantıda çeşitli ülkelerin kadın hareketlerinin yanı sıra IKD adına bir yönetici de konuştu. Biz bu sayımızda Türkiye Postası temsilciliği tarafından hazırlanan Angela Davis'in konuşmasından pasajlar aktarıyoruz.

Angela Davis önce ABD'de ırkçılığın tarihsel temellerini ve gelişmesini anlattıktan sonra tüm siyahların, ama özellikle siyah kadınların durumunu etkileyen köle ticaretini söyleyerek, **"Baskıların, sömürünün temeli ekonomik/politiktir. Irkçılık sexsizm, sınıfsal baskılara karşı, ekonomik eşitlik ve kadın hakları için verilen savaşın bizim ortak savaşımımızdır. Ne kadın ne siyah olarak kendimizi işçi sınıfının mücadelesinin dışında tutmamalıyız. Bizler işçiyiz, emekçiyiz. Kapitalist sömürüden hepimiz şu veya bu şekilde pay alıyoruz. Eğer bölünürsek, ırkçılığa ve sexizme karşı, barıştan yana olan tüm kadınlarla ve tüm halklarla birlik olmalıyız. Çünkü bütün ezilen, sömürülen halkların çilesi aynıdır. Baskıları kırmak için verilen mücadelenin de temeli aynıdır."**

Yürütülen tüm mücadelelerde sınıfsal temeli vurgulayan Angela Davis, ırkçılığa karşı verilen mücadelenin barış mücadelesine de sıkı sıkıya bağlı olduğunu bilinçli ve çağının sorumluluğunu duyan insanlar olarak barış mücadelesine omuz vermemizin zorunlu olduğunu söyledi.

"Siyah ırkçılık" diye adlandırların ortak düşmana karşı ortak çıkarları etrafından birleşmeleri gerektiğini vurguladı. Son olarak mücadele eden ve zor koşullarda yaşayan kadınlara da dayanışmasını ileten ve Türkiyeli kadınların da haklı mücadelesini selamlamayan Davis sözlerini, **"Hiç kimseyi demokrasi ve eşitlik hareketinin dışında bırakma lüksüne ve hakkına sahip değiliz. Özellikle barış savaşımında hiç kimsenin dışarda kalmaması gerek. Dünya nükleer yıkıma uğradığı zaman herkes birlikte yokolacaktır."** diyerek sona erdirdi.

DİYARBAKIR MEKTUBU — **Fırat DILGEŞ**

"Sesimizi duyurmamız gerek"

"Türkiye'de yaşayan Kürt halkına mensup suçsuz, masum insanlar Türk ordusunun askerleri tarafından katlediliyor. Katledilen bu insanlara aslı olmayan suçlar yüklenerek radyo ve televizyonlardan duyuruluyor. Biz Kürtler bu işin gerçek yüzünü Türk kamuoyuna anlatma imkanı bulamıyoruz. Bu olanaktan yoksulunuz. Katledilen bu insanların öyküsü Türk kamuoyuna ve dünyaya anlatmanızı istiyoruz. 28.9.1985'de katledilen Ibrahim Polat'ın öyküsü şöyledir:

İbrahim Polat esas adı Tınat olan, ve Türk makamlarınca Kutlubey olarak değiştirilen köyde yaşamaktaydı. Babası öldükten sonra kardeşleri, eşi ve iki çocuğunun sorumluluğu İbrahim' in üzerindeydi. 22 yaşındaki İbrahim köy işlerini biraz düzene koyduktan sonra Izmir'e çalışmaya gider. Başka bir iş bulamadığı için gevrek satar. Üç ay sonra kazandığı paralarla ailesinin üst-baş ihtiyaçlarını nisbi olarak satınalır ve üzüm kurutmak için köyüne döner. Köyün adeta işgal altında olduğunu görür. İbrahim hemen işine başlamak zorundadır. Ekmeğini, katığını torbasına koyar, bağın yolunu tutar. Köyden biraz uzaklaştıktan sonra bir grup askerle karşılaşır ve tutuklanır. İbrahim sorguya çekilirken işkenceyle öldürülür. Anası, eşi ve kardeşleri onun ağıtını yakarlarken radyo ve televizyon 29 Eylül 1985 günü akşamı şöyle bir haberi iletir: 'Mardin'in Midyat Ilçesine bağlı Kutlubey köyü civarında güvenlik kuvvetleriyle girdiği çatışma sonucu bir şaki ölü olarak ele geçirilmiş, üzerinde tabanca ve çok miktarda yasaklanmış yayın bulunmuştur.'

Bu haber tamamen yalandır. İbrahim Polat silahsızdı. Türk ordusunun katlettiği masum Kürt köylülerinden biriydi. Bu durumu dünyanın bilmesini istiyoruz. Bu gerçeğin ortaya çıkmasını ve insanın en doğal hakkı olan yaşama hakkının bile Kürt köylülerine çok görüldüğünü herkesin bilmesini istiyoruz.

İnsanlık ve Kürt halkı adına şimdiden teşekkür ederiz."

* * *

Yukarıdaki mektubu gazetemize ulaştırmak için Midyatlı bir Kürt köylüsünden aldık. Belli ölçüde mektuptan da anlaşılacağı üzere son dönemdeki gelişmeleri herkes dikkatle izliyor. Türkiye' de Kürt halkının da yaşadığı gerçeğinin kabullenmesi isteminin daha şimdiden güçlü bir biçimde savunulabileceği inancı geniş kesimler arasında yerediyor. Insanların bu amaçla seslerini duyurabilmek için olanaklar aradığı gözleniyor.

Kürt halkının durumunun bu baskı ve terörden ötürü nasıl dayanılmaz olduğunu Kürt emekçilerine açıklama gereği kalmadı denebilir. 12 Eylül'ün yarattığı kış-kıyamet ortamı en kendi halinde Kürt emekçisini bile **"Niçin bana bunu reva görüyorlar?"** sorusuna yanıt aramaya itti. Türk egemen güçlerinin, işbirlikçi oligarşinin ırkçı-şoven politikasının amaçları açık biçimde, geniş ölçüde kavrandı. Ne pahasına olursa olsun Kürt halkını sindirmek istiyorlar.

Ulusal baskıyla yarış halinde süren hayat pahalılığı, artan işsizlik, kabaran yoksulluk, artık zaman yitirmemek gerektiği düşüncesini en köşe-bucaktaki köylere dek yayıyor. Insanlar seslerini yükseltebilmek için dayanacak bir dal arıyorlar. Herkesin köşesinde beklemesi, kahve sohbetlerinde homurdanması, zaman-zaman Evren-Özal'a ana-avrat düz gitmesi yaralara melhem olmuyor. Halkın yaralarını sarmak için, iyileştirmek için halkın yumruğunu konuşturmanın nasıl mümkün olacağı araştırılıyor, tartışılıyor.

Sıddık Bilgin'in katledilişinin ortaya çıkarılması; devlet eliyle işlenen bu cinayetin ilerici basında geniş olarak sergilenmesi; SHP'li parlamenterlerin yörede gazetecilerle birlikte incelemelerde bulunması; bu incelemeleri sırasında gördüklerini, edindikleri izlenimleri kamuoyuna duyurmaları; asker-sivil devlet görevlilerinin bölge halkına baskı ve terör uygulamaktan haz duyduğunu belirtmeleri; başka bir SHP parlamenterinin 800 kişinin kaybolduğunu açıklaması; Diyarbakır Cezaevi'ndeki cinayetlerin Millet Meclisi'nde tartışma konusu yapılması Kürt halkı arasında olumlu karşılandı. Kürt halkının hakları için şimdiden, yankı bulacak girişimler aramada cesaretlendirici etken oldu. Şimdi SHP'li parlamenterlerin belli ölçüde başardıklarını tam bir başanya dönüştürmek, tüm kamuoyunun dikkatini Kürt halkı üzerindeki baskılar ve Kürt halkının yaşamı üzerinde yoğunlaştırmak gerektiği görülüyor.

Bu amaca ulaşabilmenin en başta gelen koşulu da her Kürt emekçisinin bilincinde açıktır. Kendisine solcu, devrimci diyen herkes sıkı bir birlik halinde dayranmıyorsa, bu doğrultuda hiç bir olumlu adım atılamayacağı artık biliniyor. Halkın, yurtsever çevrelerin en büyük tepkiyle karşıladığı sözler, sol güçlerin "şu, şu gruptandır, bu falan partidendir" şeklindeki sözleri olduğunu belirtirsek abartma yapmış olmayız.

"İki dünya arasında" genç kızlarımız ve kadınlarımız toplantısı yapılacak

10. Duisburger Akzente (Duisburg'da yapılan geleneksel kültür günleri) 25 Nisan/15 Mayıs 1986 tarihleri arasında **"MAN İST FRAU"** belgisi altında, kadın sorunlarına ağırlık veren zengin bir programla gerçekleşecek. Johannes Rau'un koruyuculuğunda, Duisburg Belediyesi, Eğitim ve Kültür Dairesi, VHS, üniversite, kiliseler, kadın örgütleri, NRW Kültür Bakanlığı, Ruhrgebiet Belediyeler Birliği ve siyasi partilerin katılımıyla düzenlenen Duisburger Akzente'de Türkiyeli örgüt ve kişiler de düzenleyici olarak yer alıyor.

Program çerçevesinde Türkiyeli kadınlara bir gün ayrılmış. 3 Mayıs 1986 Cumartesi günü saat 10.00'dan 18.00'e kadar Gertrud-Baeumer-Schule, Heinrich-Bertmanstr.'de, **"İKİ DÜNYA ARASINDA"** adlı oturum, VHS (Yüksek Halk Okulu) ve Türkiyeli kadınların birlikte düzenlediği bir gün. Akşam 19.00'da aynı adreste Sümeyra'nın konseri var.

"İKİ DÜNYA ARASINDA" oturumu saat 10.00'da açılacak. Saat 11.00' den itibaren çalışma, gruplar halinde sürdürülecek. beş çalışma grubunda şu konular ele alınacak: 1) Evde-dışarda 2) Meslek eğitimi 3) Geri dönüş veya hayır. Almanya'daki yaşam için perspektifler. 4) Yabancı bir ülkede anne ve ev kadını. 5) Yeni evlenmiş kadın olarak Türkiye' den Almanya'ya göç. Saat 16.30/17.30 arasında grup çalışmalarının sonuçları birlikte değerlendirilecek. 17.30/18.30 arası dans ve eğlenceye ayrılmış. Ikinci kuşak genç kızların sorunlarına yetkililerin ve kamuoyunun dikkatini çekmeyi amaçlayan bu günü düzenleyen Türkiyeli kadınlar şu örgütlerden: Arbeiterwohlfahrt -Türk Danış Duisburg, Türkiye Işçi Derneği Kadınlar Kolu - FIDEF Duisburg, VHS kurs yöneticileri, Caritasverband Bottrop, Duisburg Belediyesi Işsiz Gençler Projesi, Inernationale Initiative Hochfeld.

Türkiye'nin döviz göstergeleri "alarm" veriyor... Bankacılık sisteminin krizi büyüyor

Dış ticaret açığı yeniden tırmanışa geçti

Yurtdışındaki göçmen işçilerin **"döviz tevdiat hesapları"**ndaki süresi gelen faizlerini aylardır ödemeyen veya gecikmeli olarak ödeyen Merkez Bankası, gazetelere boy boy ilan vererek döviz sıkıntısını gizlemeye ve işçileri kandırmaya çalıştı.

Bankalara geri dönmeyen "batık" paranın 1,2 trilyon liraya ulaştığı ve heran, çok sayıda bankanın iflas edebileceği belirtildi.

İçinde bulunduğumuz yılın ilk ayında, Türkiye'nin dış ticaret açığı, bir önceki yıla oranla yüzde 80 artarak 386 milyon dolara ulaştı.

Yeniden patlayan döviz sıkıntısına paralel olarak, bir yandan, Türkiye'nin döviz açıklarının hızla büyüdüğü ve döviz gelirlerinin gerilediği ve öte yandan da, bankalara geri dönmeyen **"batık"** paraların 1 trilyon lirayı aşması sonucu, bankacılık sisteminin krizinin iyice derinleştiği belirlendi ve bu gelişmelerin, her an çok sayıda bankanın iflasına neden olabileceği belirtildi. Resmi verilere göre, son aylarda işçi dövizi girişlerinde gözlenen düşüşlerin yanısıra, içinde bulunduğumuz yılın ilk ayında Türkiye'nin dış ticaret açığı rekor bir düzeye tırmandı.

Devlet Istatistik Enstitüsü'nün (DIE) istatistiklerine göre, bir önceki yılın ocak ayına oranla, 1986 yılı Ocak ayında Türkiye'nin dışsatımı 668 milyon dolardan 626 milyon dolara gerilerken, dışalım miktarı 882 milyondan 1 milyar 12 milyon dolara tırmandı ve böylece, Türkiye'nin dış ticaret açığı yüzde 80 artarak 214 milyon dolardan 386 milyon dolara yükseldi.

Ekonomi uzmanları, petrol fiyatlarının düşmesine paralel olarak, Türkiye'nin petrol üreticisi ülke pazarlarında büyük kayıplara uğrayacağını ve önümüzdeki aylarda, Türkiye'nin dışsatımında çok önemli gerilemeler gözleneceğini, sonuçta, dış ticaret açıklarının ve döviz sıkıntısının, daha da büyüyeceğini belirtiyorlar. Ingiltere'nin Financial Times gazetesinde yayınlanan bir yazıda, Türkiye'nin dışsatımının yaklaşık yansının satınalıcısı olan Iran, Irak, Libya, S. Arabistan, Cezayir ve Kuveyt'in, 1985 yılında 85 milyar dolar olan petrol gelirlerinin 1986'da 46 milyar dolara gerileyeceği (eğer petrol fiyatı 12 doların altına düşmezse) belirtildi ve bu ülkelerin, dışalımlarını yanyanya geriletecekleri kaydedildi.

Öte yandan, Anka ajansının resmi verilere dayanarak geçtiği habere göre, bankalar sisteminin döviz taahhütleri (kısa dönemli döviz ödemeleri) ile döviz varlıkları arasındaki olumsuz fark (döviz açığı), son üç ay içerisinde 1 milyar dolardan fazla artarak, 2 milyar 997 milyon dolara yükseldi. Anka'nın haberinde, döviz dengelerinin altüst olduğu kaydedildi ve bazı bankaların döviz varlıklarının, taahhütlerinin yüzde 10'unu bile karşılayamayacak bir düzeye indiği belirtildi.

Ayrıca, yurtdışındaki göçmen işçilerin **"döviz tevdiat hesapları"**ndaki süresi gelen faizlerini aylardır ödemeyen veya çok gecikmeli olarak ödeyen Merkez Bankası, gazetelere boy boy ilanlar vererek, döviz kıtlığını gizlemeye çalıştı ve örneğin, ilanlarda geri ödeme yapılamamasına veya ödemedeki gecikmelere neden olarak, **"Hesap açtırma sırasında yazılan adresin okunamaması"** ve **"Adres değişikliğinin bildirilmemesi"** gibi sudan nedenler gösterildi. Merkez Bankası'nın, işçi dövizi girişlerinin gerilemesi, Türkiyeli göçmen işçilerin döviz bunalımı karşısında haklı olarak endişelerinin artması ve buna dayalı olarak, dövizlerini geri çekmek istemeleri karşısında, gazetelere bu tür ilanlar vermek zorunda kaldığı belirtildi.

YURTDIŞINDA ÇALIŞAN DEĞERLİ VATANDAŞLARIMIZ

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI
İDARE MERKEZİ

YURTDIŞINDA ÇALIŞAN DEĞERLİ VATANDAŞLARIMIZ

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI
İDARE MERKEZİ

Öte yandan, Sabancı Holding'e ait Akbank'ın bir **"batık"** şirketten 2,7 milyar liralık alacağını, kefil olduğu gerekçesiyle devlete ait Anadolu Bankası'ndan yasalara aykırı olarak haciz yoluyla tahsil etmesi ve ayrıca, son günlerde bankalar arası mücadele ve çatışmaların yoğunlaşması, bankalara geri dönmeyen **"batık"** paralar sorununu yeniden gündeme getirdi ve Türkiye bankalar sisteminin, büyük bir krizin içinde olduğu belirtildi.

Yapılan açıklamada, bankalara geri dönmeyen ve **"batık"** para olarak anılan kredilerin 1 trilyon 200 milyar liraya ulaştığı ve bunun, toplam kredi hacminin yüzde 30'unu oluşturduğu belirtilerek, her an çok sayıda bankanın iflas edebileceği ve bankerlerden sonra, yeni bir **"bankalar faciası"**nın yaşanabileceği kaydedildi. Açıklamaya göre, 1985 yılında geri dönmeyen batık para miktarı, Ziraat Bankası'nda 200 milyar, Iş Bankası'nda 73 milyar ve Sınai Kalkınma Bankası'nda 56 milyar liraya ulaştı.

Bilindiği gibi, bundan bir süre önce **"sıkıntıya düşen"** Başak Şirketler Grubu'nu **"kurtarmak"** amacıyla hükümet bir protokol hazırlamış ve taraflar arasında bir anlaşma imzalanarak, Başak Grubu'nun tasfiyesine karar verilmiş ve alacaklı bankalara yapılacak ödemeler, tasfiye işlemlerinin sonuna ertelenmiş ve bu arada, batık kuruluşun 25 milyar liralık borçlarına Anadolu Bankası kefil edilmişti. Sabancı Holding'in Akbank'ı, tasfiye sonuçlarını beklemeden, 233 Sayılı Yasa'nın 53. maddesinin **"devlete ve kamu kuruluşlarına ait varlıklar hiçbir şekilde haczedilemez"** şeklindeki açık hükmüne rağmen, haciz yoluyla 2,7 milyar liralık alacağını Anadolu Bankası'ndan tahsil etmenin yolunu bulabilmişti.

Bereketli topraklar üzerinde açlıktan ölmek

Yıllardır **"açız"** diyor insanlar ülkemizde. Yöneticilere seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Bir kadın, gençlik forumunda Evren'in önüne atıyor kendini. **"Açım"** diyor, **"derdime ortak ol"**. Hemen üç beş

çalışan bir insan neden bunun karşılığında geçimini sağlayacak bir ücret alamıyor? Ülkemizde kıtlık mı var? Savaş mı var? Ya da insanın karşı koyamayacağı büyüklükte bir doğal afetle mi karşı kar-

yonun altında tutuluyor. Asgari ücret açlık ücreti olarak belirleniyor. Yüzbinlerce işçi asgari ücretten çalıştırılıyor. Açlıktan ölen Ahmet Yavuz gibi yarı aç, yarı tok çalıştırılıyorlar. Patronlar sürekli eski,

LÜTFEN KENDİNİZİ HARAB ETMEYİN SAYIN ÖZAL. ARKADAŞLAR GECE GÜNDÜZ KAFA PATLATIYORLAR... ENİNDE SONUNDA GÜNEŞİ'DE PARALI HALE GETİRMENİN BİR YOLUNU BULACAKLARDIR...

Bu kadar iş arasında...

Özlem ÖZGÜR

Milliyet gazetesinin 5 Nisan 1986 tarihli sayısında, **"Özal dört konuda açık konuştu"** başlıklı yedi sütuna yayılmış büyükçe bir haber var. Özal'ın açık konuştuğu dört konudan birincisini, işsizlik sorunu oluşturuyor ve başbakan, aynen **"Devlet, işsizlere iş bulmak zorunda değildir"** diyor. Evren-Özal rejiminde, devletin ve hükümetin, yapmakla **"yükümlü"** olduğu işler nedir diye sorulabilir.

Bazı örnekler verelim. Bundan bir süre önce, Başak Şirketler Grubu **"sıkıntıya"** düşer ve devlet, bu kuruluşun 25 milyar liralık borcunu üstlenerek, bir **"kurtarma"** operasyonu daha gerçekleştirilir. Taraflar arasında imzalanan anlaşmaya göre, Başak Grubuna ait şirketlerin tasfiyesi kararlaştırılır ve bu işlemlerin tamamlanmasına kadar da, bu kuruluşun borçlarının ertelenmesi öngörülür. Bu arada, bir devlet kuruluşu olan Anadolu Bankası, Başak Şirketler Grubu'nun bütün borçlarına kefil edilir.

Ne var ki, alacaklılardan Sabancı Holding'e ait Akbank, tasfiye işlemlerinin sonuçlarını beklemez ve birkaç hafta önce, Anadolu Bankası'na haciz koydurarak, 2,7 milyar liralık alacağını tahsil eder. Oysa, 233 Sayılı Yasa'nın 53. maddesinde, **"devlete ve kamu kuruluşlarına ait varlıkların hiçbir şekilde haczedilemeyeceği"** yazılıdır. Yasanın ilgili maddesine dayanarak, Anadolu Bankası Genel Müdürü önce diklenmeye kalkar; ama, hemen müdürün kulağı çekilir, ağzı kapatılır ve Sabancı'nın parası, tıkır tıkır ödenir, devlet de asli görevlerinden birisini daha yerine getirmiş olur.

Özal'ın yakın destekçilerinden, iki büyük şirkete ilişkin, yeni yolsuzluk haberleri var. Bunlardan birisi, ANAP'ın Izmir Il Başkanı Yurtçu'nun sahibi olduğu **"Izdaş"** ve öteki de **"Delta"** adlı dış ticaret şirketidir. Haberin birincisi şöyle: Ereğli Demirçelik'in bir ülkeye yaptığı dışsatımlar, bu kuruluşun elinden alınarak, Izdaş üzerinden gerçekleştirilmiş ve Atilla Yurtçu'ya, bu büyük **"başarı"**sından ötürü, devlet kasasından tamı tamına 1 milyar 380 milyon liralık teşvik verilmiş. Ikincisi de şöyle: Özal'ın yakın destekçilerinden **"Delta Dış Ticaret"**, Bursalı dört işadamından aldığı 8 milyar liralık **"sahte fatura"** ile **"hayali dışsatım"**da bulunmuş ve bundan ötürü de, kendilerine bir kalemde 2,5 milyar liralık teşvik ödenmiş.

Etibank Genel Müdürü Muammer Öcal, büyük bir **"suç"** işlemiş bu nedenle de görevinden alınarak DPT'na pasif bir göreve sürülmüş. Genel Müdür Ocal ne mi yapmış? Özal hükümeti tarafından, KIT'lerin satış hazırlıklarını yürütmekle görevlendirilen ABD'nin Morgan Guaranty tekeli Etibank'ı incelerken, Genel Müdür Öcal **"kritik"** olduğu gerekçesiyle, Türkiye'nin boraks madenlerine ilişkin bilgileri vermekten kaçınmış.

Daha önce değindik, bir kez daha anımsatalım. ABD'nin U.S. Borax adlı kuruluşu, borax minerallerinin en büyük tekelidir ve bu şirket, dünya pazarlarının üçte ikisini elinde tutmaktadır. Morgan Guaranty de, U.S. Borax'ın ortaklarındandır. Türkiye, bor minarelleri açısından, dünyanın en zengin kaynaklarına sahip ülkedir ve Türkiye'nin, bugün dünya pazarlarındaki payı yüzde 30 dolaylarındadır. Şimdi, Türkiye'nin bu zengin boraks yataklarını ABD'nin U.S. Borax tekeli ele geçirmek istiyor; ve Özal hükümeti de, asli görevlerinden birisi olarak bu işe evet diyor ve Etibank'ın Genel Müdürü, bu işe taş koymaya çalışıyor. Olacak şey midir bu? Yine

kemizde. Yöneticilere seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Bir kadın, gençlik forumunda Evren'in önüne atıyor kendini. **"Açım"** diyor, **"derdime ortak ol"**. Hemen üç beş görevli kapatıyorlar kadının ağzını, kadın apar topar götürülüyor. Kimbilir hangi işkencehaneye... Bir adam Özal'ın yolunu kesiyor. **"Açım"** diye bağırıyor. Hemen gözaltına alınıyor. Ve insanların **"açız"** diye haykırdığı, yavrusunu besleyemediği için cinnet getirdiği, intihar ettiği ülkemizde patlayıncaya kadar yiyenler hep bir ağızdan şöyle diyorlar: **"Abartıyorsunuz... Açlıktan ölen mi var?"**

Yöneticilerin **"açlıktan ölen mi var"** dedikleri ülkemizde artık otopsi raporlarında bile **"açlıktan**

öldü" yazılıyor. Ahmet Yavuz adlı bir işçi, ne intihar etti, ne kaza geçirdi, ne de eceliyle öldü. Ahmet Yavuz açlıktan öldü. 44 yaşındaydı. Çoğu insanın kendini genç, dinç hissettiği bir yaşta, 4 çocuk babasıydı. Bir fabrikada gece bekçiliği yapıyordu. Ona, 4 çocuğunu, kendisini ve karısını beslemesi için verilen para asgari ücretti. Ahmet Yavuz günlerdir ağzına lokma koymamıştı. Arkadaşları böyle anlatıyorlardı son günlerini... Bir gece öldü. Denizli Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Mustafa Dirim, otopsi raporuna şöyle yazdı: **"Ahmet Yavuz geçimini sağlayamayan bir kişi... Son günlerde karnını bile doyuracak para kazanamıyormuş. Açlık, yoksulluk ve üzüntünün verdiği kalp krizinden öldü."**

Gece bekçiliği gibi ağır bir işte

şılığında geçimini sağlayacak bir ücret alamıyor? Ülkemizde kıtlık mı var? Savaş mı var? Ya da insanın karşı koyamayacağı büyüklükte bir doğal afetle mi karşı karşıyayız? Neden bütün dünyada insanlar her gün daha rahat yaşar, hergün medeniyetin yeni yeni nimetlerinden faydalanırken bizde insanlar yoksullaşıyor. Neden yaşam düzeyi geriye gidiyor?

Ülkemizde ne savaş, ne kıtlık, ne de doğal bir afet var. İnsanlar eskisinden de daha çok çalışıyorlar. Günlük çalışma saati uzadığı gibi ek iş alma, fazla mesaiye kalma, gece gündüz çalışma artık normal bir olay. Ülkemiz insanı, işçisiyle, köylüsüyle, emeklisiyle, dişini tırnağına takmış normalin üstünde çalışıyor. Tüm gücünü, hünerini, yeteneğini veriyor. Ama gene de her gün biraz daha yoksullaşmanın önüne geçemiyor. Her ay daha az yiyor. Aç kalıyor. Çünkü 5 yıldır ülkemizin başında bir avuç harami çöreklenmiş durumda. 12 Eylül 1980 tarihinde, bu uğursuz tarihte başlıyor halkımızın yoksullaşmasının hızlanışı, yaşam düzeyinin geriye gitmesi. Çünkü iktidarı ele geçiren Evren cuntası, **"ülkedeki tüm kaynaklar parababalarına"** diye buyurdular. Halk kemer sıkmalı, halktan alınan parababalarına verilmeliydi. Parababaları, bu kaynaklarla ülkemizi kalkındıracaklardı. Başbakan Turgut Özal eliyle uygulanan ve 24 Ocak adıyla bilinen bu ekonomik politika, yıllardır uygulanıyor. Halka kemer sıktırılıyor. Ücretler enflas-

ret açlık ücreti olarak belirleniyor. Yüzbinlerce işçi asgari ücretten çalıştırılıyor. Açlıktan ölen Ahmet Yavuz gibi yan aç, yan tok çalıştırılıyorlar. Patronlar sürekli eski, görece yüksek ücretli işçilerini işten atıp yerine asgari ücretli işçi alıyorlar. Çünkü Evren-Özal politikası bunu gerektiriyor. Yalnız işçiler mi? Ülkemizde 700 bin memur asgari ücretten çalıştırılıyor. Asgari ücretle çoluk çocuk yaşamaya çalışıyorlar. Çünkü Evren ve Özal'a göre **"halk kemer sıkmalı."**

Peki halka kemer sıktırılarak, onlar açlıktan ölme sınırına getirilerek elde edilen ve holdinglere aktarılan kaynaklar ülke kalkınmasında kullanılıyor mu? Ne gezer... Yıllardır ülkede taş üstüne taş konmadı. Yeni yatırımlar yapılıp ülkenin kalkınması bir yana, var olanlar daha da verimsiz kullanılıyor. Tüm kaynaklar vurgunculukta, tefecilikte, ticarette kullanılıyor. Binbir emekle yaratılan tüm değerler, bu üretici olmayan alanlarda, israf ediliyor. Ve holding patronları hiçbir dönemde bu kadar çok kâr etmediklerini söylüyorlar. Patlayıncaya kadar yiyorlar. Çoluk, çocuk İsviçre'lerde tatil yapıyorlar. Istakoz bulamadık diye gazetelere ilanlar veriyorlar.

"Kemer sıkma politikası"nın, halkı aldatarak, parababalarını daha da zengin etme politikası olduğu artık iyice ortaya çıktı. Denizli'li, asgari ücretli işçi Ahmet Yavuz'ların neden öldüğü artık gün gibi ortada. Yukarda da yazdık. Ülkemizde savaş yok, kıtlık yok, doğal felaket yok. Aksine ülkemiz bire bin veren başaklarıyla, üretken, çalışkan insanlarıyla, dünyanın en verimli ülkelerinden birisi... Ama o ülkenin gerçek sahipleri bu bereketli topraklar üzerinde açlıktan ölüyorlar. Hem de ölesiye çalıştıkları halde...

Bu devran böyle gitmez. Bunu hepimiz biliyoruz. Bildiğimiz için de yan aç, yan tok yaşama savaşı veriyoruz. Ama daha fazla bekleyecek zaman kalmadı. Halkımızı yıllardır acı içinde kıvrandıran, açlığa mahkum eden, kendi yurdunda, bu, dünyanın en bereketli topraklarında açlıktan öldürenler bellidir. Bunlar Evren'dir, Özal'dır. Onlar halkımıza bunun hesabını vermek zorundadırlar. Ve bizim onlardan hesap sormak için, hakkımız olan ekmeği alabilmek için, bereketli topraklarımız üzerinde insan gibi yaşayabilmek için biran önce harekete geçmekten başka çaremiz yok!

Türkiye yüzde 30 yoksullaştı

Özal hükümetinin, sürekli yaptığı **"hızla kalkınıyoruz"** propagandasına karşılık, Dünya Bankası'nın geçtiğimiz günlerde yayınlanan bir raporuna göre, 1980 yılından bu yana her yıl Türkiye'nin ulusal geliri geriledi ve son altı ay içinde, Türkiye büyük oranda yoksullaştı. Dünya Bankası'nın, 107 borçlu ülkeyi kapsayan ve **"Kalkınma ve Dış Borç Ödemeleri"** başlığını taşıyan raporunda, son yıllarda ulusal geliri en çok gerileyen ve yoksullaşan ülkelerin başında Türkiye'nin geldiği belirtilerek, 1979-1985 döneminde, Türkiye'nin toplam ulusal gelirinin yüzde 30 oranında gerilediği kaydedildi.

Yoksullaşan ülkeler arasında, Türkiye'nin beşinci sırada yeraldığı belirtilen Dünya Bankası'nın ilgili raporuna göre, 1979 yılında 70,8 milyar dolar olan Türkiye'nin toplam ulusal geliri, 1985 yılında 50,1 milyar dolara kadar geriledi.

haklarına sahip ülkedir ve Türkiye'nin, bugün dünya pazarlarındaki payı yüzde 30 dolaylarındadır. Şimdi, Türkiye'nin bu zengin boraks yataklarını ABD'nin U.S. Borax tekeli ele geçirmek istiyor; ve Özal hükümeti de, asli görevlerinden birisi olarak bu işe evet diyor ve Etibank'ın Genel Müdürü, bu işe taş koymaya çalışıyor. Olacak şey midir bu? Yine de, Etibank'ın Genel Müdürü Öcal, oturup kalkıp da dua etsin; ve vatan hainliği suçundan, tutuklanıp askeri mahkemeye sevkedilmediğine şükretsin!!

Birkaç kısa haber başlığı daha verelim. ANAP Genel Başkan Yardımcısı Keçeciler, Vakıflar Bankası'nın Yönetim Kurulu üyeliğine seçilmiş... Holding patronlarına, verilen türlü çeşitli teşvikler yetmemiş. Bir de, gümrük ayrıcalıkları tanınarak, geçtiğimiz yıl bunlara devlet kasasından 212 milyar lira aktarılmış... Ve daha neler, saymakla bitmez...

Efendim, devlet ve Özal hükümeti, bu kadar işin gücün arasında, bir de kalkıp işsizlik sorunuyla mı uğraşsın? Değil mi ya?

İFLAS EDEN BÜYÜK ŞİRKETLER

Yıllar	Sayı	Sermaye(Bin-TL)
1980	055	71,154
1981	101	188,491
1982	158	750,219
1983	189	4.016,291
1984	234	2.000,000
1985	243	10.678,583

Orta ve küçük boy sermaye yıkıma uğradı

"24 Ocak Kararları"nın uygulamaya konulmasından bu yana geçen sürede, orta ve küçük boy sermaye gruplarının ve hatta yer yer bazı büyük sermayeli şirketlerin yıkıma uğradığı ve çok sayıda işyerinin, iflaslar sonucu kapatıldığı belirtildi. **Anka** haber ajansının Devlet İstatistik Enstitüsü'nün verilerine dayanarak geçtiği habere göre, 1980-1985 yılları arasında en büyük yıkım küçük esnaf ve zanaatkarlar kesiminde gözlendi ve bu dönemde, 68 bin 945 küçük esnaf iflas ederek işyerini kapamak zorunda kaldı.

Anka'nın derlediği verilere göre, küçük esnaf ve zanaatkarların yanısıra, orta boy sermaye gruplarının da yıkım süreçleri hızlandı ve 1980-1985 dönemini kapsayan son 6 yıllık sürede, güç duruma düşen ve ekonominin değişik sektörlerinde faaliyet gösteren, 10 bin 993 şirket iflas ederek kepenk indirdi.

İFLAS EDEN ESNAF SAYISI

Yıllar	Sayı
1980	7,337
1981	11,428
1982	12,015
1983	13,582
1984	14,536
1985	9,447

Daha çok tekstil ürünü satabilir miyiz?

Dilruba YENEN

Bugünlerde ABD ile yapılan tartışmalarda en önemli konu, tekstil ürünlerine konulan kotalar.

Konu öylesine sunuluyor ki, sanki ABD kotaları kaldırsa, yahut benzer şekilde AET kotaları kalksa, Türkiye'ye döviz akacaktır. Özal bu konuda o kadar iddialıdır ki ABD'ye **"yardım değil, karşılıklı ticaret yapmak istiyoruz"** diyebilmektedir.

Tekstil sanayi ülkemizde gerçekten oldukça gelişmiştir. Topraklarımızda iyi kalite ve bol miktarda pamuk yetişmektedir. Tarım ürünlerinin ve işgücünün ucuzluğu ayrıca öteki avantajlar olarak sıralanmaktadır. Türk tekstil ürünleri gerçekten AET ve ABD pazarlarını zorlayabilmektedir. Ancak nereye kadar?

Bir zamanlar Evren **"buğday satıp, petrol almaktan"** bahsediyordu. Oysa, fiyatların yükselmesini önleyebilmek için, her yıl milyonlarca dolarlık buğday ithal etmek zorunda kalıyorlar. Tıpkı bunun gibi, tekstilde de görünürde ama aldatıcı bir potansiyel vardır. Ancak nereye kadar?

Hiç kuşkusuz bu potansiyel sınırlarının üstünde zorlanmaya başlandığında dış kapılar aralandığında bu alanda da öteki ürünlerde olduğu gibi fiyatlar süratle fırlayacaktır.

Olayın bir de öbür yönü var. Bu sanayi de bağımlı bir sanayidir. Sadece teknolojisiyle değil, tekstil boyalarıyla bağımlıdır. Her yıl bu alanda 150 milyon dolar civarında boya kullanılmaktadır. Üretim zorlandığı oranda bu alandaki döviz gereksinimi de artacaktır.

Hemen akla bir soru geliyor: Bu kadar olanak varsa neden sosyalist ülke pazarları, örneğin sovyet pazarı zorlanmıyor?

Çünkü tekeller sosyalist ülke pazarları için pek hevesli değillerdir. Bunun tek nedeni var. Sanayiciler dış satımlarını dövizle yapmak istemektedirler. Oysa sosyalist ülkelerle yapılacak bu tür ticarette bugüne kadar takas usulü kullanıldı. Yani narenciye sattık, karşılığında fabrika kurdurduk. Oysa tekeller bunu istemiyor. Çünkü sanayilerinin çarkı dövizle dönüyor. Tekellerin hesabı döviz kazanmak. Ne kadar çok ve kolay döviz kazanabilirlerse, iç piyasaya yönelik o kadar çok tekelleşme ve sanayilerinin çarkını döndürme olanakları artıyor.

Tekstil ürünlerine yeni pazarlar yaratıldığı oranda Özal hükümeti, nin **"refah"** politikası bu alanda olanca haşmetiyle kendini duyuracak, bir çok insan parasızlıktan kefen bezi bile alamaz hale gelecek.

NATO Başkomutanı Rogers:
"Libya'ya saldırıyı ben planladım"

NATO Başkomutanı Amerikalı General Rogers 20 Nisanda bir Alman gazetesine verdiği beyanatta *"Libya'ya yapılan Amerikan hava saldırısını bizzat ben planladım"* dedi. Rogers saldırı hazırlıklarını Federal Almanya'nın Stuttgart şehrindeki Amerikan karargahında bir hafta önceden tamamladıklarını ve çok gizli tuttuklarını söyledi ve şunu da ekledi: *"bu planları benden başka dört Amerikalı subay daha biliyordu."* Buna karşılık NATO karargahındaki Alman, Hollandalı ve Norveçli yüksek rütbeli subaylar gazetecilere ABD'nin Libya harekatını büyük bir şaşkınlıkla radyolardan öğrendiklerini anlattılar.

Libya'yı suçlayanların elinde hiçbir delil yok!

Hamburg'ta yayınlanan haftalık **"Spiegel"** dergisi 21.4.86 tarihli sayısında Batı Berlin'de bombalanan diskotekle ilgili olarak polisin elinde suçluları gösteren hiçbir ipucu olmadığını yazıyor. Amerikan hükümetince **"dinlendiği"** iddia edilen telsiz konuşmalarının delil olarak bir değer taşımadığını belirten Spiegel dergisi Batı Berlin polisinin araştırmalarında bombanın uyuşturucu madde satan gangster çeteleri tarafından veya hatta başka disko sahipleri tarafından da koydurulmuş olabileceğini dikkate aldığını yazıyor.

Federal Alman gizli servislerinden **"Verfassungsschutz"** örgütünün Hamburg sorumlusu olan Christian **Lochte** ise alelacele Kaddafi'yi suçlamanın yanlış olacağını belirterek Libya'nın diskotek bombalanmasıyla bir ilişkisi olduğuna dair elde **"somut ipucu"** yok dedi.

* * *

Türkiye Postası'nın kamuoyu araştırması

Her 10 kişiden 9'u "EVET" diyor

Amerikan 6. Filosu'nun Libya'ya saldırısından sonra, Sovyetler Birliği bir açıklama yaparak, Akdeniz'deki Sovyet ve Amerikan savaş gemilerinin karşılıklı olarak geri çekilmesini ve her iki ülkenin bu denizde savaş gemisi bulundurmamaya söz vermesini önerdi. Reagan tarafından hemen geri çevrilen bu önerinin ardından ABD, tüm dünyada protestolarla karşılanan ikinci saldırısını yaptı.

Türkiye Postası temsilcileri Batı Avrupa çapında Sovyetler Birliği'nin bu önerisiyle ilgili bir **kamuoyu araştırması** yaptı. Temsilcilerimiz, 10 gün içinde kamuoyu araştırması sırasında aralarında az sayıda Yunanlı, Yugoslav, Italyan işçilerin de bulunduğu **1092** kişiye şu soruyu yönelttiler:

"Akdeniz'deki Sovyet ve Amerikan gemilerinin karşılıklı olarak geri çekilmesi önerildi. Bu öneriye ne dersiniz?

Gazetemiz baskıya girerken, son ana kadar elimize ulaşan sonuçlara göre, 1092 kişiden **981**'i bu öneriyi destekliyor, 40'ı desteklemiyor, 71'i çekimser kaldı veya görüş belirtmedi.

Türkiye Postası kamuoyu araştırma sonuçları

Ülke	Katılan kişi sayısı	Evet	Hayır	Çekimser
F.Almanya	326	309	1	16
Hollanda	48	45	-	3
Fransa	217	193	9	15
Isveç	93	91	-	2
Isviçre	358	305	30	23
Belçika	50	38	-	12
Toplam	1092	981	40	71

Federal Almanya, Hollanda, Fransa, Isveç, Isviçre ve Belçika'dan gelen sonuçlara göre yurttaşlarımızın ezici bir çoğunluğu, **yüzde 89,85**'i bu öneriyi destekliyor. Çekimser kalanların oranı yüzde 6,5 desteklemeyenlerin oranı ise yüzde 3,65'dir.

Kahvelerde, işyerlerinde, sokakta hatta telefonlarla görüş alarak bu kamuoyu araştırmasına aktif katılan temsilcilerimiz zaman zaman Sovyetler'in önerisi hakkında sohbetler de yaptılar. Bunlardan birkaçını yayınlıyoruz:

Kiel'den Enver Şahin

"ABD savaş gemileri Akdeniz'de dümen kırdıkça mutlaka Akdeniz ülkelerinde huzursuzluk başlıyor. Bunun için bu öneriyi selamlıyorum."

Belçika'dan Kemal Dağ

"Ne işi var Amerikan Sovyet savaş gemilerinin Akdeniz'de. Burası Akdeniz ülkelerine ait. ABD, bir Akdeniz ülkesi kendi üssüne girse acaba nasıl karşılar? Adana Incirlik üssünde 5 Türk işçisine neler yaptılar, biz bunu unutmadık."

Köln Ford fabrikasında işçi Fikret B.

"Son gelişmeler hepimizin ilgisini çok çekti. Hele ABD'nin ta okyanusun ötesinden gelip, Libya'nın burnunun dibinde manevra yapması burada çok konuşuluyor. ABD'yi bu denize kim getirdi, bilmiyorum. Bu adamlar girdiği yerden çıkmıyorlar. Son olarak Sovyetler'in söylediği gibi herkes bu savaş gemilerini çekerse, herkes kurtulur, hem Araplar, Filistinliler, hem de Türkiye."

"6. Filo'suz olmaz"mış

Türkiye'deki faşist rejimin kitle tabanını geliştirmek amacıyla Milliyetçi Çalışma Partisi adı altında bir parti kurulmuş ve MHP'li faşistler bu parti içinde örgütlenmeye ye-

Oldu mu ya !...

ABD Dışişleri Bakanı Shultz bir açıklama yaptı: **"Libya'ya karşı giriştiğimiz harekât, doğrudan doğruya Kaddafi'yi hedef almamıştı. ABD saldırısının bir amacı**

dair elde **"somut ipucu"** yok dedi.

* * *

ABD'nin Libya'ya saldırısına karşı bütün dünyada protestolar devam ediyor. Saldırının hemen ardından Sovyet lideri Mihail Gorbaçov Amerikan yönetiminin egemen bir devlet olan Libya'ya karşı barbarca saldırısını sert bir biçimde kınayarak, bu saldırıyı korsanlığın bir örneği, kaba kuvvet gösterisi, uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayma ve barbarlık örneği olarak niteledi. Bizzat Amerikan Cumhurbaşkanı Reagan'ın emriyle Libya'ya karşı girişilen bu silahlı saldırının doğuracağı sonuçların tüm sorumluluğunun Washington yönetimine ait olduğunu, dost Libya halkına karşı girişilen Amerikan barbarlığı karşısında Sovyetler Birliği'nin kayıtsız kalamayacağını söyleyen Gorbaçov **"Amerikan yönetimi, bizim tüm barışçı önerilerimize, uluslararası durumun iyileştirilmesine yönelik girişimlerimize, Cenevre zirve görüşmesinin ruhuna ters düşen bu tür provokatif davranışlarla, barışçı çözüm yollarını tıkama çabası içinde olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir."** dedi.

Ayrıca Varşova Paktı'na üye yedi sosyalist ülke birlikte yayınladıkları bir bildiriyle ABD saldırısını kınadılar ve Libya halkı ile dayanışma içinde olduklarını açıklayarak tüm dünya halklarını Libya halkıyla dayanışmaya çağırdılar.

ABD saldırısı Belçika, Yunanistan gibi NATO üyesi ülkeler tarafından da sert bir dille kınandı. Fransa, İspanya ve İtalya gibi NATO üyeleri ise kendi hava sahalarını saldırı harekatında kullanılan Amerikan savaş uçaklarına kapadılar ve ABD'nin tutumunu benimsemediklerini belirttiler.

Saldırı Hindistan başkenti Yeni Delhi'de toplantıda bulunan bağımsız ülkeler hareketi dışişleri bakanları tarafından da kınandı. Bu konferansta verilen bir karara uyarak altı ülkenin dışişleri bakanlarından oluşan bir heyet Libya halkıyla olan dayanışmayı dile getirmek için Trablus'a gitti. Aynı heyetin daha sonra New York'a giderek Birleşmiş Milletler'in ABD'yi kınamasını isteyecekleri bildiriliyor.

ABD saldırısı bütün Arap ülkelerinin yanısıra Çin Halk Cumhuriyeti tarafından da kınandı.

Yığınsal protesto gösterileri

ABD saldırısı dünyanın her yerinde miting ve yürüyüşlerle de protesto ediliyor. Protesto mitinglerine Londra'da onbin, Milano'da onbeşbin, Roma'da onbin, Atina'da ve Bonn'da kırkbin, Batı Berlin'de onbinden fazla insan katıldı. Ayrıca Federal Almanya'nın otuzdan fazla şehrinde daha küçük gösteriler yapıldı. Bonn'daki protesto mitingine Sosyaldemokratlar, Komünistler, Yeşiller, gençlik örgütleri, Federal Almanya Barış Hareketi, FİDEF ve KOMKAR gibi yabancı işçi örgütleri katıldı .

ABD uçakları Libya'da sivil hedefleri vahşice bombaladı. Çok sayıda kadın ve çocuk öldü. Kaddafi Reagan ve Thatcher için "Çocuk katilleri" dedi.

Sabıkalı

Ali SÖYLEMEZOĞLU

Amerikan hükümeti Libya'ya yapılan saldırıya gerekçe olarak terör olaylarını gösteriyor ve Batı Berlin'deki bir diskoteğe atılan bombadan Libya devrim lideri Kaddafi'nin sorumlu olduğunu iddia ediyor. Akdeniz'deki ABD gemilerinin Trablusgarp ile Berlin'deki Libya elçiliği arasındaki şifreli telsiz mesajlarını yakalayıp çözdüğünü öne süren ABD'nin elinde bu haberleşmelerin kaydedildiği bir bant bile varmış!

Adamın elinde böyle delil olur da gizli tutar mı? Reagan hemen emir versin, bu bant uzmanlar tarafından incelensin! Dünya kamuoyuna dinletilsin. Fakat her nedense Amerikalılar var olduğunu iddia ettikleri bu bandı ortaya çıkarmıyorlar. Belki de Kore uçağının düşürülmesi olayında öne sürdükleri fakat aradan iki hafta geçmeden sahte olduğunu kendilerinin de kabul etmek zorunda kaldıkları ses bandını düşünüyorlardır.

Reagan hem bağımsız bir ülkeye saldırıp suçsuz insanları öldürtüyor, hem de **"kendimi savunuyorum"** diyor. Bu yöntem yeni değil.

Hitler de 1 Eylül 1939'da faşist Almanya'nın Polonya'ya saldırarak II. Dünya Savaşını başlatmasını şu sözlerle haber vermişti: **"Bu sabah saat 5.45'ten itibaren bize açılan ateşe biz de ateşle karşılık veriyoruz!"** O zaman Polonya hükümetinin üzerine atılan suç, Gleiwitz'teki Alman radyo istasyonuna yapılan saldırıydı. Yıllar sonra bu saldırının Polonya ordusu üniforması giymiş Alman faşistleri tarafından yapıldığı ve saldırı emrinin de bizzat Hitler tarafından verildiği ortaya çıktı. Çıktı ama bu arada bütün dünya II. Dünya Savaşının ateşleriyle yanmış ve elli milyon insan ölmüştü.

Uydurma suçlamalarla başka ülkelere saldırmak konusunda ABD sabıkalıdır. 1964 yılında cumhurbaşkanı Johnson Vietnam'ın bombalanması emrini verirken Tonking körfezinde Vietnam hücumbotlarının Maddox isimli Amerikan savaş gemisine saldırdıklarını iddia etmiş ve **"kendimizi savunmak için bombardıman emrini verdim"** demişti. Yedi yıl sonra, 1971'de Pentagon'un gizli belgeleri açıklanınca Johnson'un yalan söylediği, Vietnam'ın Tonking körfezinde herhangi bir saldırıda bulunmadığı anlaşıldı.

Ya terör meselesi? ABD hükümeti durmadan teröre karşı olduğunu söylüyor. Bu laflara anca CIA'nın ölüm listelerinde yer alan devlet adamlarının isimlerini unutanlar kanar. Amerikan gizli servislerinin yalnızca Fidel Castro'yu öldürmek için tam sekiz kere başarısız suikast girişiminde bulunduklarını bizzat Amerikan Senatosu araştırma komisyonu açıklamadı mı?

cıyla Milliyetçi Çalışma Partisi adı altında bir parti kurulmuş ve MHP'li faşistler bu parti içinde örgütlenmeye yeniden başlamışlardı. Şimdi bir de yayın organı çıkarıyorlar.

Tercüman'ın matbaasında basılan faşistlerin yayın organı **"Düşünce"** gazetesi, Tekin Erer imzalı yazıda savaş gemilerinin **"Akdeniz'den çekilmesi"** önerisie şiddetle karşı çıkıyor. Ve şöyle diyor; **"Diğer Akdeniz ülkeleri ne düşünürlerse düşünsünler Türkiye için sulh ve huzur, orada "6. Filo" mevcut oldukça vardır. ABD'nin Akdeniz'i terketmesini her ülke temenni edebilir ama Türkiye edemez"**

Böylece Türkeşçiler Amerikasız yapamadıklarını bir kez daha gösterdiler. MHP'lilerde tıpkı İsrail'deki siyonistler gibi arkalarında saldırgan 6. Filo olmadı mı kendilerini emniyette hissetmiyorlar.

"Libya'ya karşı giriştiğimiz harekât, doğrudan doğruya Kaddafi'yi hedef almamıştı. ABD saldırısının bir amacı da, Libya içinde Kaddafi'ye yönelik bir darbeyi desteklemekti. Kaddafi'ye karşı, Libya ordusu içinde bir muhalefet oluştuğunu haber almıştık. Biz, bu saldırı ile, Libya ordusuna bazı mesajlar vermek istedik."

Tercüman yazarlarından Ahmet Kabaklı bu sözleri duyunca telaşlanmış. Hazret şöyle yazıyor: **"Dünyadaki her askeri darbenin içinde 'Amerikan parmağı' gören bazı kimselere benzemek istemiyorum. Fakat ABD Dışişleri Bakanı'nın bu beyanı karşısında öyle düşünenleri yalanlamak zor oluyor."**

Evet, Bay Kabaklı, şu günlerde sizin gibi gedikli Amerikancıların durumu kolay değil. Gerçekler apaçık ortada dururken yalan söylemek, saldırganı şirin göstermek, halkı aldatmak zor, değil mi?

Fakat merak etmeyin. Siz de bu utanmazlık oldukça bu tür zorlukların üstesinden gelirsiniz. İşkence ile adam öldüren katilleri nasıl yüzünüz kızarmadan savunuyorsanız saldırgan 6. Filo'yu da yine öyle savunursunuz.

Şunu da hatırlatayım: Türkiye Postası Shultz'un şimdi açıkladığı bu Amerikan planını bundan ikibuçuk ay önce kamuoyuna duyurmuştu. İsteyenler gazetemizin 31.1.86 tarihli sayısının 9. sayfasında yer almış olan **"6. Filo saldırıya hazır"** yazısına bakabilirler.

Dünya halklarının başına musallat olan çocuk katili, elini ülkelerimizden çek!

Amerika'ya yeni üs

Evren-Özal çetesinin, Amerika'nın kardeş Libya'ya saldırısı suskunlukla geçiştirdiği yetmiyormuş gibi 16 Nisan tarihli bir habere göre Amerika'ya yeni üs verme hazırlıklarını da sürdürüyor.

Alınan haberlere göre Diyarbakır-Urfa karayolunun 55 kilometresine yapılması planlanan havaalanı için 12 köy ve üç mezra boşaltılacak.

ABD'nin **"Ön karakol"** olarak tanımladığı ve bu bölgede 33 yıl önce kurulan **"Pirinçlik üssü"**nün yeni tesislerle daha geliştirilerek 175 bin dekarlık bir alanı kapsaması hedefleniyor.

ABD'deki merkezle sıkı irtibat halinde bulunan Prinçlik Üssü sosyalist ülkeleri yakından izleme amacıyla daha da modernize edilmeye uğraşılıyor.

Şimdiki durumda bu üsde bulunan radar küresi ile Hint ve Atlas Okyanusu'un üzerindeki suni peyklerle ve denizaltı peykleriyle bağlantılı olarak dünyanın her noktasındaki üslerle haberleşme ağına sahip. Ayrıca zaman zaman uzay çalışmaları da izleyebiliyor.

Dünya Barış Konseyi üyesi ve Liege Barışı Koruma Birliği Sekreteri Rene Klutz'la bir söyleşi

"Kim ki diktatörlüğe karşıysa onunla birlik yapınız"

Aktif bir barış militanı olduğu kadar, bir çok dayanışma örgütlerinde de görev alan Rene Klutz'la Liege (Belçika) Türkiye Postası temsilcimiz Zübeyir Koçyiğit Dünya Barış Yılı nedeniyle bir röportaj yaptı. Rene Klutz Dünya Barış Konseyi üyesi ve Liege Barışı Koruma Birliği Sekreteridir.

Türkiye Postası: 1986, Birleşmiş Milletler tarafından Dünya Barış Yılı ilan edildi. Bu size barış çalışmalarınızda kolaylık sağladı mı?

Rene Klutz: Bu karar dünya halklarının barışa olan özlemlerinin sonucudur. Elbette bu alanda çalışmalara, büyük halk kitlelerinin bu istemi cesaret ve güç verecektir. Ama korkarım ki, bu karar da BM'nin daha önce almış olduğu Kadınlar Yılı ve Gençlik Yılı çalışmalarından daha başarılı olmayacaktır. Ancak hükümetlerin zorlanması, uluslararası ortamın yumuşaması sağlanabilir.

Türkiye Postası: Cenevre'deki Reagan, Gorbaçov buluşması 'yıldızlar savaşı'nı nasıl etkileyebilir?

Rene Klutz: Aralık ayındaki toplantıdan silahsızlanma yolunda çok sevindirici bir karar çıkmadı. Ancak bunun mümkün olabileceği umudu uyandı insanlarda. Şimdi özellikle barış hareketlerine çok iş düşüyor. Geleceği korumak için yığınların yapabilecekleri baskıları unutmayalım. Biz Liege barış hareketi olarak silahsızlanma çalışmalarında kendimize düşeni yapıyoruz. Sovyet yöneticileri silahsızlanma ve yumuşama yolunda yeni öneriler getirdi. 5 Ocakta Gorbaçov'un açıkladığı, tüm dünyayı nükleer ve kimyavi silahlardan temizleyelim önerisi dünya basınında ciddi bir öneri olarak değerlendirildi.

Ama bu gelişmelere rağmen Reagan ve onu destekleyen devletler Yıldızlar Savaşı projesini kolay kolay bırakmayacaklardır. Çünkü bu proje gerçekleştiğinde sosyalist ülkelere karşı bir üstünlük elde ederek onları tehdit altında tutacaklar. Ve dünyadaki silahlar bugünkünün iki katına çıkacak.

Türkiye Postası: Böylesi bir tehlike karşısında neler yapılabilir?

Rene Klutz: Reagan'ın iddialarının aksine Yıldızlar Savaşı projesi nükleer bir tehlike yaratıyor. Sovyet önerileri ise, özellikle nükleer denemelerin karşılıksız durdurulması önerisi, Reagan'ın bu şeytancıl planını zayıflatma ve silahlanma yarışının esas sorumlusunun kim olduğunu gösterme açısından çok yararlı.

Türkiye Postası: Çalışmalarınız sadece silahsızlanmayla mı sınırlı?

Rene Klutz: Silahsızlanma sorunu insanlığın yaşam sorunu olduğuna göre elbette bizim için birinci planda geliyor. Ancak diğer bütün çalışmaları da, bağımsızlığı, özgürlüğü için dövüşen halklarla dayanışmayı da bundan ayırmıyoruz. Çünkü uluslararası durumu gerginleştiren de, silahlanma yarışı yapan da, dünya halklarını sömüren de hep aynı güç. Emperyalizm insanları boyunduruk altında tutabilmek için onlara yardım eder görünüyor. Buna rağmen bu boyunduruktan kurtulan halklar yumuşama ve barış cephesinin zafer alaylarına katılıyorlar. Bu görüş çevresinde bağımsızlık ve özgürlük için mücadele eden ülkeleri çalışmalarımızın arasına alıyoruz.

Türkiye Postası: Türkiye halkıyla dayanışma da bu anlamda mı sürüyor?

Rene Klutz: Elbette, birçok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de askerler diktatörlüğü CIA yardımıyla kurdular. Türkiye stratejik önemi olan bir ülke. Boğazlar, petrol, komşuları, Iran'daki Şah rejiminin yıkılması ve Ortadoğu'da ABD'nin jandarmalığını yapacak bir ülke ihtiyacı...

Türkiye'nin biran önce demokratik bir rejime dönmesi için yapılan bunca hukuki girişimlere, bu kadar halk yığınının protestosuna, sendikaların, barış örgütlerinin, Avrupa Parlamentosu'nun itirazlarına rağmen militer klik hâlâ işbaşındaysa, demokrat insanlar hâlâ hapislerde tutuluyorsa bu ABD' nin diktatörlüğe yardımındandır.

Belçika halkı Türkiye'nin acılarını paylaşıyor. Halkımızı Türkiye hakkında bilgilendirebilmek için, Türkiye'de biran önce demokrasiye geçilebilmesi için, partilerin, demokratik örgütlerin, sendikaların katıldığı **"Türkiye Insan Hakları Komitesi"** kurduk.

Türkiye Postası: Ayrıca bildiğimiz kadarıyla Liege Barışı Koruma Birliği Türkiye'ye yönelik çalışma da yaptı.

Rene Klutz: Doğru. Darbenin hemen ardından telgrafla protestomuzu bildirdik. Şimdi de bu dayanışmayı sürdürüyoruz. Tüm politik tutukluların serbest bırakılması, cinayetlerin, işkencelerin son bulması, emekçilerin daha da iyi bir yaşam için tüm özgürlüklerinin geri verilmesi, barış hareketinin serbest bırakılması için protestomuz sürüyor.

Ayrıca buradaki Türkiyeli işçilerle Belçika Türkiyeli Işçiler Birliği ve Tekoşer'le birlikte enformasyon geceleri düzenledik. 44 Barış savaşçısının ve Dünya Barış Konseyi' nden tanıdığımız Mahmut Dikerdem'in tutuklanmasına gösterdiğimiz tepkiyi de belirtmeden geçemeyeceğim. Dünyanın her köşesinden gelen protestolar karşısında Mahmut Dikerdem'in bırakılmasına da çok sevindiğimi söylemek istiyorum.

Türkiye Postası: Türkiye demokrasi güçlerine iletmek istediğimiz bir mesaj var mı?

Rene Klutz: Sizin bugün yaşadıklarınızı, biz 1940-45'de yaşadık. Bizim o dönem yaptığımız gibi sizin de diktatörlüğü yalnızlatmanız gerekir. Kim ki diktatörlüğe karşıysa onunla birlik yapmanız, birliği bozacak en ufak bir hareketten bile kaçınmanız gerekir. Bunu hep birlikte başaracağınıza inanıyoruz.

Reha Isvan 3 yıl geçirdiği Metris'teki ranzasında

"İşkencecinin üzerine gidecek cesaret sizde de mevcut"

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından Mustafa Ekmekçi, "Ankara Notları" köşesini Reha Isvan'ın Mülkiyeliler Birliği toplantısında yaptığı konuşmaya ayırmış. Alıntılarla sunuyoruz:

"...Suçlu görünen gençleri önce içeri alıyorsunuz; sonra bu içeri alınanlara 'insanın suçluluğuna önceden kendisinin inandırılması gerektiği' savından yola çıkıp bu doğrultuda her türlü yöntemler, yaptırımlar, bilimum mezalimi deniyorsunuz... Suçlu varsayılan gençleri dersem, sendikacı, politikacı, meslek örgütleri mensupları, benim gibi 60 yaşında barış savunucuları vb'lerini de katmak gerekir suçlu varsayılanlara... Suç konusunda bir de 'pişmanlık ve itiraf' durumu var ki o da zihinleri karıştırabilecek nitelikte. Her ne kadar 'vatanperverâne' girişimlerle sunuluyorsa, Pişmanlık Yasası'ndan yararlanmayı içine sindirenler bunu kendi çıkarları için yapıyor. Korktuğu için, daha fazla yatmaya mecali kalmadığı için, canını kurtarmak için itirafta bulunuyor."

"...Bunca yıl içerde pekiştirdiğim kanı şu oldu: Korkunun ecele faydası yok; korkuyu yenmenin insan onuruna katkısı, desteği büyük. Ve insanlık onuru işkenceyi yenecek. Çünkü cesaretle, işkencenin üzerine gidecek, cesaret sizde de mevcuttur."

...bu istemi cesaret ve güç verecektir. Ama korkarım ki, bu karar da BM'nin daha önce almış olduğu Kadınlar Yılı ve Gençlik Yılı çalışmalarından daha başarılı olmaya-

...pek sevindirici bir karar çıkmadı. Ancak bunun mümkün olabileceği umudu uyandı insanlarda. Şimdi özellikle barış hareketlerine çok iş düşüyor. Geleceği korumak için yı-

...larına katılıyorlar. Bu görüş çevresinde bağımsızlık ve özgürlük için mücadele eden ülkeleri çalışmalarımızın arasına alıyoruz.

Türkiye Postası: Türkiye hal-

GÜLDÜŞÜN

Meslekler ve İnsanlar

Yeryüzünde ne kadar meslek var dersiniz? Resmi kaynaklar 5984 rakamını veriyor. Ancak uzmanlar çok daha fazla olduğu düşüncesindeler. Onlara göre günümüzde yaklaşık 10 bin farklı meslek var. Tüm yan uzmanlık dallarıyla birlikte ise dünyada varolan ve gelişen mesleklerin toplam 40 bine yaklaştığı söyleniyor. Ama sanırsak en **"zihni-sinir"** istatikçinin hesaplarında bile aşağıdaki meslekler yer almıyorlar:

Örneğin **Michael Harris**'in işi rahat koltuğuna kurulup aslında nefret ettiği korku filmlerini seyretmek. Michael karakter olarak çok hassas ve korkak biri. Seans sırasında korkudan yaprak gibi titreyen Michael'i filmin sonunda şok durumunda dışarı taşıdıklarında film şirketi patronları neşeyle ellerini oğuşturmaktadırlar. Çünkü Michael'in korkusu filmin gişe garantisi demektir. Yok eğer Michael salonu bacaklarının üzerinde yaylana yaylana terkediyorsa keyifleri kaçan patronlar rejisör ve senaristi azarlayarak filmin yeniden ele alınmasını istemektedirler.

Bretonn'dan İngiliz U.Huse'un **"iş aletini"** ise kendi dili ve damağı oluşturmaktadır. Mr. Huse bunların yardımıyla yöredeki nehirden örnek olarak alınan suyu tadarak, düne nazaran, daha ne kadar kirlenmiş olduğunu saptamaktadır. Ancak bir süre önce Huse bölgedeki sanayi işletmelerinin tüm artıklarını boşalttıkları bu nehir suyunun yaşam için tehlikeli hale geldiğini öne sürerek **"grev"** ilan etmiştir. **"Ben suyun temizliğini saptamakla görevliyim yoksa kirliliğin ne zaman insanı öldüreceğini ortaya çıkaracak kobay değilim"** demektedir Mr. Huse.

Isveç'ten **Lars Angstrom**'un işi ise çok daha kolay ve tehlikesiz gözükmekte. Stockholm'deki dev bir supermarketin idaresi ona yalnızca günde bir kaç kez ellerini törenle iki yana açıp **"Ah!"** çekmesi karşılığında oldukça iyi bir para ödemektedir. Tabii bu prosedür bütün alışveriş edenlerin gözü önünde ve cazip ve şık partneri yeni bir palto içinde ortaya çıktığında yapılmaktadır. Ona bu işi veren idare, görünüşe bakılırsa o reyonda alışveriş eden gösteriş meraklısı kadınların lüks giyimli, oturaklı bir erkeğin bu repliği üzerine **"satışı az olan"** bu malı satın almak için koşturacaklarını düşünmektedir.

Klagenfurt şehrinden Avusturyalı **Manfred Waldner** ise ekmeğini basbayağı aslanın ağzından kazanmaktadır. İşsizlik, 25 yaşındaki bu mühendiste yeni yeteneklerin ortaya çıkmasına yolaçtı. Düzenli olarak yerel restoran ve barlara giden Manfred buralarda kendine zengince bir masa arkadaşı bulmakta ve onu davranışları ve sözleriyle öylesine çileden çıkarmaktadır ki **"kurban"** sonunda dayanamayıp yumruklarını konuşturmaktadır. Perişan haldeki Manfred derhal yakındaki polis noktasına başvurmaktadır. Bu durumda, gerek herzaman olayın tanıkları olduğundan gerekse de **"yüzünde en sağlam delilleri"** taşıdığından, kızgın **"kurbana" oldukça yüklü bir tazminat ödemekten başka çare kalmamaktadır. Ancak bir gün mesleği oldukça acıklı bir şekilde son buldu Manfred'in. Bir restoranda seçtiği "kurban"** öylesine kösele yüzlü vurdumduymaz çıktı ki, sonunda kendisi çileden çıkan Manfred yumruklarını işe karıştırdı. Derhal yakalanıp polis noktasına götürülen ve profesyonel kavgacının mesleki kariyeri de böylece sona ermiş oldu.

● Polis haftası kutlanıyor...

Çocuklar gazetemizi ziyaret etti

Sevgili çocuklar,

Bu sefer size değişik bir haberimiz var. 8 Nisan günü Türkiye Postası'na Essen ve Duisburg'da oturan arkadaşlarınız konuk oldular. Ne yazık ki, henüz gazete binasında çocuklar için ayrılmış bir odamız olmadığından, hemen elbirliğiyle iki çalışma masasını birleştirip, etrafına oturduk. İki saat boyunca, bir yandan çeşitli konularda konuşup bir yandan da şarkılar söyledik. Birbirimize bilmeceler sorduk. Güldük, eğlendik. Sizleri bilmiyorum ama, Ceyhun, Ebru, İlkim, Bahar, Evrim, Barış, Hülya, *Özlem, Cem, Barış, Emel, Güllü, Nazım* ve Umut arkadaşlarınızın şikayetçi oldukları konuların başında anne ve babaların çocuklara az zaman ayırmaları geliyordu.

Onlarla birlikte köşenize bir isim koymaya da çalıştık. Ama önerileriniz o kadar güzel ve çeşitli ki, aralarından birini seçemedik. Çocuklar galiba sonunda kura çekeceğiz.

Arkadaşlarınızın en çok korktukları şey *"Savaş ve atom roketleri"*. İnsanlar, çiçekler, kuşlar, kelebekler öldüğü, evler, okullar yıkıldığı için sevmiyorlar savaşı. Arkadaşlarınıza bombaların nerelerde yapıldığını sorduk. *"Babalarımızın çalıştığı fabrikalarda"* dediler. Arkasından da *"Savaşı babalarımız da sevmiyor"* diye devam ettiler.

Peki ama çocuklar, savaşı kimler seviyor ve istiyor? Silahları, bombaları kimler üretiyor? Yine birlikte *"Fabrikaların sahipleri"* dediler. Bunun üzerine biz de *"Bu fabrikaları siz yönetseydiniz, neler üretirdiniz?"* diye sorduk.

Evet çocuklar, eğer fabrikaları size verselerdi neler yapardınız? Hiç düşündünüz mü? Arkadaşlarınız oyuncak, ekmek, kitap, şeker, çikolata, elbise, ayakkabı yapıp, Afrika'daki ve Türkiye'deki aç, çıplak, fakir, evsiz çocuklara göndermek istediklerini söylediler.

Daha sonra da birkaç bilmece sorarak bunları bu köşede yayınlamamızı istediler.

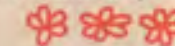
1) Çarşıdan aldım bir tane
eve getirdim bin tane (.......)
2) Dört ayağı var ama yürümez (.......)
3) Çarşıdan alınmaz
Mendile sarılmaz
Ondan tatlı hiçbir şey olmaz (.........)

Evet çocuklar, sizlere önerimiz arkadaşlarınızla biraraya gelerek böyle oyunlu, eğlenceli, tartışmalı toplantılar düzenlemeniz. Belki büyükleriniz de size yardımcı olabilirler. İnanın çok eğlenceli ve yararlı oluyor. Çünkü biz arkadaşlarınızla 1 Haziran Dünya Çocuklar Günü'nde yeniden buluşmak üzere sözleştik. Belki de hep beraber olabiliriz. Ne dersiniz?

Adım Şerife Kalender. 9 yaşındayım. 3. sınıfa gidiyorum.

Çocuk köşesine ben de üye olacağım. Ama Türkçe okuma yazmam çok kötü olduğundan şimdi babam bana yardımcı oluyor. Bu sayfanın adının "Barış meleklerine de kulak verin" olmasını istiyorum.

Adım Kağan Kalender. 12 yaşındayım. Bu sayfanın adının "Avrupa'daki Türk çocuklarının sesi" olmasını istiyorum. Ayrıca sayfanızda arkadaşların adresleri olursa onlarla da mektuplaşmak tanışmak imkanı olur.
Adresim: Rostockerstr. 53/498, 7000 Stuttgart 50

Ben Ethem Yıldız. 7 yaşındayım. Köşemizin adı "Küçük dünyamız olsun.

Adım Evren Yalçınkaya. 8 yaşındayım. Köşemizin adı "Barış isteyen çocuklar" olsun.

Fırsat ve olanak tanındığında gençler güzel ürünler verebiliyorlar

Başarılı gençleri tanıtıyoruz

Genç bir sanatçı Kemal Erdoğan Gözütok

Gazetemizin açtığı Gençlik Yarışması'nda **Kemal Erdoğan Gözütok** katıldığı üç dalda da dereceye girdi. Zoya rumuzu ile katıldığı şiir dalında tüm jüri üyelerinden en yüksek puanları alarak **birinci** oldu. Mavi rumuzu ile katıldığı hikaye dalında yine **birinciliği** alan Gözütok, Ekim rumuzuyla katıldığı inceleme-araştırma dalında da **üçüncü oldu.**

Jüri üyelerinin raporlarında da övgü dolu değerlendirmeler alan bu genç sanatçı edebiyat çalışmalarını lise yıllarından beri sürdürüyor.

Kemal Erdoğan Gözütok 1961 yılında Tokat'ın bir dağ köyünde doğmuş. Babası Köy Enstitüleri'nin ilk mezunlarından. Bu yüzden ilkokulu ve ortaokulu kasabada okumuş. Liseyi üç ayrı kentte okuyarak bitirmiş. Gözütok 1978'de Eskişehir Işletme Fakültesi'ni kazanmış, ama ben parasızlıktan hem de işletmecilik pek fazla ilgisini çekmediğinden okulu yarım bırakmış. Işportacılıktan, matbaa işçiliğine, garsonluğa dek çeşitli işlerde çalışmış. 1979'da ve 1980'de iki kez hapse düşmüş. Ilk hapisliğinde MHP'li faşistlerin saldırısına uğrayarak 7 yerinden bıçaklanan Gözütok'tan doktorlar ümidi kesmişler, genç yaşta ölüm onu sıyırıp geçmiş.

Bu kez 1979'da Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ni kazanmış Gözütok. Ancak polisin kendisini tekrar aramaya başlamasıyla, 1983'de okulunu yarım bırakmış. Bir süre gizlilik koşullarında yaşamış. Ancak kendi deneyimiyle **"Türkiye'de yaşamanın son çareleri de tükenince, mümkün olanın en zorunu seçip"** yurtdışına çıkmış. Ilkönceleri bir süre Atina'da kalan Gözütok, yarışmamıza da bu ülkeden katılmıştı. Şimdi ise politik göçmen olarak Hamburg'da yaşamını sürdürüyor.

1980'den sonra ciddi bir yazma çabasına girişmiş. 1980-83 yılları arasında **Yamaç, Ortaklaşa** ve **Yarın** dergilerinde şiirleri, söyleşi yazıları yayınlanmış. Genç sanatçı şimdi çalışmalarını ağırlıklı olarak şiir alanında sürdürüyor. Bu başarılı sanatçıya bundan sonraki çalışmalarında başarılar

Bir görüş günü, gece ve...

görüşüme geldi sevdiğim
acılar okudum yeşil ışıklı gözlerinde
ağladı bir çocuk gibi şaşkın ve çaresiz
sonra ne diyeceğini bilemeden
öylece kaldı parmaklıklar önünde
ve bir hatır bile soramadan
hatır sorup gönül alamadan
tel kafeslere inat
mahpusluğa, zulme, esarete inat
yarenlik edemeden yar ile
bir su gibi akıp tükendi vakit

bağırdım arkasından
-sen bakma yüzümün böyle kanlı
ellerimin böyle titriyor olmasına
biz acının ustasıyız, bir de sevmenin
kaç yıldır, kaç rüzgâr, kaç sevda

onu alıp götürdüler duvarların ötesine
beni alıp getirdiler duvarlarına arasına

megafonlar sustu, kapılar sürgülendi
sayım mangası sayım aldı, başlarında bir gedikli
sesinden bildiğimiz apansız bir yağmur
usulca toprak kokusuyla doldururken koğuşu
başladı görüş akşamlarının kahreden sessizliği
başladı, ihanet etmeden hayatta kalmanın kavgası

hepimiz inanılmaz bir metanetle bekliyorduk sıramızı
birincimizi getirip ikincimizi götürdüler
yağmur devam ediyordu toprak kokusunu taşıyarak
ikincimizi getirip üçüncümüzü götürdüler
yağmur devam ediyordu toprak kokusunu taşıyarak
üçüncümüzü getirip dördüncümüzü götürürlerken
başladığı gibi apansız kesildi yağmur
ve çırılçıplak kaldı dördüncümüzün çığlıkları
toprak kokusu da dağıldı,
tıkadım mintanımla kulaklarımı
birazdan bu çığlıklar da dinecek
ve bana gelecek hayatı savunma sırası

kalkıp voltaya çıktım iki ranza arasında
belki bu son yürüyüşüm olacak
belki bu son sigaram
birer birer aklımdan geçirdim sevdiklerimi
sonra sevdiğimi, o uzun ve paylaşılmış gecelerimizi
belki bu gece çiğneyip ezecekler erkekliğimi
doğmamış hayatları koparıp alacaklar içimden
belki bir daha köpüren denizler gibi taşamayacağım
sevdiğimin koynunda sabahlara kadar
ve güzelim karnında büyüyen bebeğimizi
sabırsız ellerimle okşayıp sevinemeyeceğim

Kurday'ın yeni bir resim sergisi

1977 yılından beri Federal Almanya'da yaşayan, Münih Resim Akademisi'nde öğrenim yapan ve bu arada değişik sergiler açan Kürt ressam Kurday, Münih'te yeni bir resim sergisi açarak, son resimlerini sergiliyor.

Kurday, 17-18-19 ve 20. yüzyılın önde gelen, ilerici, yenilikçi ressamlarından etkilenerek, örneğin Bruegel, Chodowiecki, Goya, Delacroix, Daumier, Otto Dix, Kollwitz gibi çağının ilerici ressamlarını kendine örnek alarak ve John Heartfield gibi tanınmış foto-montajcı ustalardan da esinlenerek, bu ressamların etkilerini günümüze bağlayarak özellikle de yurt dışındaki Türkiyeli göçmen işçilerin sorunlarına indirgemeye çalışıyor.

Bilindiği Kurday, son dönemlerde, Federal Almanya'daki göçmen işçi sorunları ve çağımızın en önemli sorunu olan barış ve çevre sağlığı gibi konulara da eğilim göstermiş, bu doğrultuda çalışmalarına hız vermeye başlamıştı. Ayrıca, Münih Işçi Derneği'nin son iki yıldır **"Yabancı Düşmanlığına Karşı Dostluk Haftası"** etkinlikleri içinde de iki sergi açmıştı.

16 Nisan-30 Mayıs tarihleri arasında açık bulunacak sergi, U-3 ve U-6 ile gidilebilecek **(Geshwister-Scholl Platz)** Universität U-Bahn durağında bulunacak. Sergiyi günün her saatinde izlemek mümkün. U-Bahn Universität durağı olduğu için, sergi açıkta yer alacak, gidip gelirken, sergiyi izleme olanağı da bulunabilecek.

Türkülerde çiçeklenen Ruhi Su

da kalan Gözütok, yarışmamıza da bu ülkeden katılmıştı. Şimdi ise politik göçmen olarak Hamburg'da yaşamını sürdürüyor.

1980'den sonra ciddi bir yazma çabasına girişmiş. 1980-83 yılları arasında **Yamaç, Ortaklaşa** ve **Yarın** dergilerinde şiirleri, söyleşi yazıları yayınlanmış. Genç sanatçı şimdi çalışmalarını ağırlıklı olarak şiir alanında sürdürüyor. Bu başarılı sanatçıya bundan sonraki çalışmalarında başarılar dilerken, **"Bir görüş günü, gece ve..."** adlı şiirini yayınlıyoruz.

doğmamış hayatları koparıp alacaklar içimden
belki bir daha köpüren denizler gibi taşamayacağım
sevdiğimin koynunda sabahlara kadar
ve güzelim karnında büyüyen bebeğimizi
sabırsız ellerimle okşayıp sevinemeyeceğim

dördüncümüzün çığlıkları dindi
yaklaşıyor sürüklenen bir insanı taşıyan
ama içinde bir insan taşımayan ayak sesleri
yürümeyi bırakıp çömeldim kapının yanına
ayak sesleri yaklaşıyor ve zaman adımlarla ölçülüyor şimdi
kulağımı kapı sesine verip ayağa kalktım
demirli pencereden avuç içi kadar maviliğe bakarak
ey gökyüzü dedim, ey doğmamış hayatlar
sizler adına ellerimi itiraf etmeyeceğim
dostlarımı ve kendimi itiraf etmeyeceğim

açılan kapıdan dördüncümüzün hareketsiz vücudunu sürüklediler içeri
kan içinde kalmış yüzünde aydınlık bir tebessüm
incitmeden okşadım saçlarını
ve nöbeti devraldım

Karagöz-Karagiosis- Kasper

Uluslararası Gençlik ve Kültür Merkezi KIEBITZ Duisburg Hamborn'da 14 Nisan-4 Mayıs tarihleri arasında Alman, Türk ve Yunan halk tiyatrosunun geleneksel tiplerini tanıtan bir sergi düzenlemiştir. Üç bölümden oluşan sergide Kasper, Karagöz ve Karagiosis figürleri, sahneler, tarihsel belgeler, fotoğraflar, sanatçıların çalışmaları ve çalışma koşulları gösterilmektedir.

Kreuzbergli Dostlar turnede

Tahsin Incirci ve Kreuzbergli Dostlar Grubu ile Sema 10 günlük bir turneye çıkıyor. Grup 29.4.1986 günü Bayreuth, 30.4.1986 günü Stuttgart, 1.5.1986 günü Würzburg, 2.5.1986 günü Frankfurt, 3.5.1986 günü Saarbrücken, 4.5.1986 günü Nürnberg, 6.5.1986 günü Augsburg, 7.5.1986 günü Ingolstadt, 8.5.1986 günü Kempten, 9.5.1986 günü Münih'te konserler verecek.

Türkülerde çiçeklenen Ruhi Su

"Türkü söylemek benim için bir aşk halidir. En güzel aşklarımı türkü söylerken yaşadım. Ne onlar beni aldattı, ne de ben onları. Türkü söyledikçe yeşeriyorum, çiçekleniyorum.

Ruhi Su

Türkiye Öğretmenler Derneği Yayınları Kültür Dizisinin ilk ürünü olan Türkülerde çiçeklenen Ruhi Su kitabının hemen başında yer alıyor Ruhi Su'nun bu dizeleri.

Titiz bir çalışmanın ürünü olan kitap dört bölümden oluşuyor. Birinci bölümde **Zeynep Oral, Aziz Nesin, Çetin Altan, Mehmet Kemal, Talip Apaydın, İlhan Selçuk, Burhan Arpad, Mustafa Ekmekçi, Varlık Özmenek, Sümeyra Çakır, Abidin Dino** ve **Raif Özben**'in Ruhi Su'nun ölümü üzerine, onunla ilgili anılarını, duygularını naklettikleri yazılar derlenmiş. İkinci ve üçüncü bölümlerde ise Ruhi Su'nun şiirleri ve çeşitli yıllarda yayınlanmış sanat görüşünü açıklayan yazılar yer alıyor. **Orhan Kemal**'in 1952 yılında, **Osman Arolat**'ın 1968'de, **Yeni a Dergisi**'nin 1972'de, **Reyhan Suben**'in 1976'da ve **Atilla Özkırımlı**'nın 1976'da Ruhi Su ile yaptıkları söyleşiler de dördüncü bölümü oluşturuyor.

Tüm bu çalışmalar Almanca ve Türkçe olarak hazırlanmış. **Ferruh Doğan** ve **Erdoğan Diker**'in desenlerinin yer aldığı kitabın kapağı da **Sabahattin Şen** tarafından düzenlenmiş.

"Türkülerde çiçeklenen Ruhi Su" kitabını okumak isteyenler şu adresten temin edebilirler:

Türkiye Öğretmenler Derneği: Eifelstr. 35, 5000 Köln 1

BU KİTABI OKUDUNUZ MU?

Uğultu

Saliha GÜNER

Yücel Feyzioğlu'nun ilk romanı **"Uğultu"** Kasım 1985'de Ankara'da Memleket/Kaynar tarafından yayınlandı. Türkiye Postası okurları Feyzioğlu'nu röportajları ve diğer yazılarından iyi tanırlar. Keloğlan dizisiyle de çocukların masalcı amca'sıdır o. Biz bu tanışlığa birkaç ekleme yapmakla yetinelim. 1967'den beri günlük gazetelere ve edebiyat dergilerine yazan Feyzioğlu'nun ilk kitabı da 1968'de Ankara'da yayınlandı. 1972 yılından beri Federal Almanya'da yaşıyor.

Yücel Feyzioğlu'nu yakından tanıyanlar onun Karslı olduğunu, doğup büyüdüğü o yörelerin diline, deyişine tutkun olduğunu bilirler. Memleketinin insanlarına, müziğine, doğasına olan derin sevgisi her bir hücresinde yaşayıp gitmektedir. **"Uğultu"**yu tanıtmaya başlarken, onun bu özelliğinden de söz etmek gereğini duydum. Çünkü Feyzioğlu Azeri ağzını, yörenin deyim ve deyişlerini yazı dilinde de yaşatmaya çalışıyor. Yerel deyişleri bir masal üslubuyla yoğurarak kendine özgü bir dil oluşturmuş. Bu dilden hoşlanıp hoşlanmamak ayrı bir sorun. Bu konuda yargıyı okurlar ve zaman verecek.

Uğultu, Federal Almanya'da dev bir metal fabrikasında, göçmen işçilerle yerlilerin birarada akarbantlarda, yükleme-boşaltma bölümlerinde, yüksek fırınlarda yaşadıkları çağdaş dramı anlatıyor. Belki de göçmen işçilerin 20. yüzyılın bu yarısında yaşadıkları akıl almaz gerçeklerin masalıdır denebilir Uğultu için. Masal dememiz yalnızca bir benzetmeyle ilgili değil. Yücel Feyzioğlu, miş'li geçmiş zamanla, masal zamanıyla anlatıyor romanını. Yazıyor yerine anlatıyor diyorum, çünkü gerçekten de olaylar, ilişkiler, özlemler, tutkular, aşklar, öfkeler herşey çoğunlukla doğrudan yansıtılmak yerine roman kişileri tarafından ya makinalara, ya da üçüncü kişilere anlatılıyor. Yazar bu yolu bilerek seçmiş. Çünkü fabrikada büyük bir uğultu egemendir. Durmadan çalışan makinaların, vinçlerin, vagonların, dönüp duran bantların, yüksek fırınların sesine, insan sesleri de karışarak korkunç bir uğultuya dönüşüyor. İnsanlar birbirlerinin seslerini duyamıyor, duysa da anlayamıyorlar. On dakikalık aralar, bir soluklanmaya, yarım saatlik yemek paydosları ise itiş kakış kantine koşmaya, iki lokma atıştırmaya yetiyor ancak. Çeşitli ülkelerden gelmiş insanlar birbirinin dilinden anlamıyorlar zaten. Ortak dil olarak Almanca ise henüz anlaşmaya yetecek kadar bilinmiyor. Memleketlileriyle bile oturup şöyle bir dertleşecek zaman bulamayan insanlar çoğu kez makinalara döküyorlar içlerini. Makinalar da dile gelip onlarla söyleşiyor, banttan banta haber taşıyorlar.

Romanın başkişileri; Gülnaz ve Hasret tıpkı masallardaki gibi düşlerinde birbirinin elinden aşk badesini içerek sevdalanmışlar. Aşklarını dile getirmek için yanıp tutuşurlar. Ancak törelerin ağır baskısını üzerlerinden bir türlü atamazlar. Birbirlerini görünce dilleri tutulur sanki. Hasret'le Gülnaz'ın bu platonik aşkları, içinde yaşadığımız bu modern toplumla çelişen geleneklerimizi simgelemek için mi böylesine abartılmış, bilmiyorum, ama okurken insanın sabrı tükeniyor, hadi artık anlatsınlar şu rüyalarını, dile getirsinler yaşasınlar aşklarını, diyeceği geliyor. Özlem romanın egemen temalarından biri zaten. Yurda özlem, yakınlara özlem, sevgiliye özlem kimi kez manilerle, kimi kez hayallerle dile getiriliyor.

Kikiriki Haydar, Sucuk Mustafa, Dum Ağamalı da Kars yöresinden. Yunanlı Zula, Yugoslav Mila, İspanyol Maria, Alman işçiler Opa Hans ve Fort Robert de bizimkilerle aynı banttalar. Dum Ağamalı, sınıf atlamayı, köye Almurat Bey olarak dönmeyi koymuş kafaya. Ustabaşı Willi' nin gözüne gireceğim, hısım akrabayı memleketten getirip fabrikaya yerleştireceğim diye durmadan işin hızını artırıyor. Haydar da ondan aşağı kalmıyor. Atalarından işçi olan Opa Hans bu gidişin iyiye varmayacağını görüp onları uyarıyor durmadan, ama dil bilmeyen bizimkilere anlatamıyor. Yerlilerle bizimkiler arasına düşmanlık tohumları atılmaya başlanmıştır bile.

Sınıf bilincinden yoksun işçilerse durumu ancak yaşayarak, işi hep daha kısa sürede bitirmek zorunda kaldıkça anlamaktadırlar. Sonunda ortak bir dil bulunacak, hep birlikte üretimi durduracaklardır.

Yükleme-boşaltma bölümünde Hasret'le birlikte çalışan yaşlı Yunanlı Sokrat Usta romanın başarıyla çizilmiş tipidir. Kocaman nasırlı elleri, sıcacık yüreğiyle artan hıza ayak uydurmaya çalışan genç arkadaşlarını korur kollarken, bir yandan da üç yılını doldurup köye dönmeyi, ayçiçeği yetiştirmeyi, torunlarıyla oynamayı düşlemektedir. Onu sever, bir yerlerden tanırız sanki. Trajik sonu etkiler bizi. Sokrat ustanın yaşlı, babacan her yerde rastlanabilen bir tip olarak romana kattığı inandırıcılığı devrimci genç kadın Maria için söyleyemiyoruz. Maria biraz zorlama, biraz iğreti duruyor yerinde. Abartılı olmasına karşın Ağamalı da iyi çizilmiş bir tip. Zula ve Opa Hans da başarılı tiplemeler. Ancak romanın başkişileri Hasret ve Gulnaz için idealize edilmiş tiplerdir diyebiliriz. Diğerleri ise silik.

Romanın anlatımı üzerine birkaç söz

Dünya edebiyatında başka örneği var mı bilmiyorum, ama Yücel Feyzioğlu, yukarda da belirttiğim gibi romanını masal diliyle anlatıyor. Miş'li geçmiş zaman kipi kullanıyor ve makinaları konuşturmak için masalsı ögelere başvuruyor. Fakat bunlar romana fantastik bir çarpıcılık kazandırmış değil. Bir roman okuyor olma duygusundan farklı bir duygu olarak, kendinizi bir masal anlatıcısı karşısında hissediyorsunuz. Hem de masal olmayan bir masal. Yazarın, toplumcu gerçekçi bir yapıtta okuru yabancılaştırma gereğini neden duyduğunu anlamak kolay değil. Gerçekçi roman, klasik tiyatro gibi illüzyon yaratmaz. Okur, roman karşısında oldukça bağımsızdır. **İmgelem gücünü** istediği gibi kullanabilir, düşünüp yorum yapabilir. Gerçekçi edebiyatta amaç da aslında, okuru yansıtılan gerçekliğin içine olabildiğince çekerek etkilemektir.

Fantastik, gerçeküstü ögeler kullanarak yapıtın anlatım ve etki gücünü artırmak, yazarın yeteneğiyle orantılı olarak, başarıyla birçok yazar tarafından denenmiştir. Örneğin Kafka, Juan Rulfo, Marquez ve diğer bazı Latin Amerika yazarları ve başkaları... Ancak gerçekle fantastiğin birarada kullanılmasında asıl çarpıcı olan, gerçeküstü ögelerin gerçek gibi verilmesidir. Yazar bunu epik bir yöntem olarak da, simgesel anlamda da kullansa amacına bu yolla ulaşır. Oysa Feyzioğlu'nun makinaları konuşturmak gibi güzel bir buluşu **"mişli geçmiş"** in egemenliği altında kaybolup gidiyor.

Türkiye Postası

SİZİN İÇİN GÖRDÜK, DUYDUK, OKUDUK

DEDİLER Kİ...

"Demirel'e büyük sevgim, saygım var. Üç beş defa rüyamda gördüm. Boynuna sarıldım." **Turgut Özal**

"22 Şubattan beri bekliyorum. Neyi bekliyoruz? Bu ülkeyi sokakta bulmadık. Ama çalışanların hak ve menfaatlerini de sokağa bırakmayız." **Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz**

"İthal silahlar ruhsatı olanlara verilecek. Bunların eşkiyanın eline ulaşağını zannetmiyorum." **İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut**

"Mehmet Yazar MDP'nin mal varlığına göz dikti." **MDP eski Genel başkanı Turgut Sunalp**

"Ben yanımda çalıştırdığım muhabirin karnını iyi doyururdum. Ona iyi yem verirdim. Onun iyi at olmasını isterdim." **Ses sanatçısı İbrahim Tatlıses**

"Kızım senin elbisen muzır." **Milli Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk'ten ses sanatçısı Mine Koldaş'a**

"Benden önce sahneye çıkan İngiliz revü kızlarını görmediniz mi? Benimki onların yanında yarım muzır sayılır." **Mine Koldaş'ın bakana cevabı**

"Zaten adımız dozere çıktı." **İstanbul Anakent Belediye Başkanı Bedrettin Dalan**

"Reagan izin verirse ülkeme dönüp bir köylü gibi yaşamak

Astarı yüzünden pahalıya gelen patatesler

Gün geçmiyor ki, gazetelerde üretici köylülerin perişanlığını sergileyen haberler yer almasın. Tarım ürünlerinin hemen hemen hepsinde, üretici köylünün canını dişine takıp, gece gündüz demeden çalışıp, ürettiği ürünü ya elinde kalıyor, ya da satabilirse aldığı para masrafını çıkartmıyor, karnını doyurmuyor.

Birkaç sayı önce, yine bu sayfada patates üreticilerinin perişanlığını yazmıştık. Hatırlanacağı üzere, Niğde yöresinde üretilen tonlarca patates, üreticilerin elinde kaldı. Ama işbitirici Özal bunun da çaresini bulmuştu. Seçimlerde oy yatırımı yapmak için bu olayı fırsat bildi ve elde kalan patatesleri memurlara dağıtacağını açıkladı. Biz o zaman, bu kadar patatesin çürümeden bürokrasi Türkiye'sinde nasıl memura dağıtılacağını hep birlikte göreceğimizi yazmıştık.

Müneccim olmaya gerek yok. Sonuçta 187 ton patates 30 kiloluk çuvallarda memura dağıtıma hazır ha-

mek için *250 lira* taksi parası verdi. Devletin kasasından çıkan nakliye ve paketleme paraları da cabası.

İşte hizmet dediğin böyle olur. Sonuçta vatandaşa da, devlete de astarı yüzünden pahalıya gelir. Niğde'den sonra Ege'de de üreticinin elinde kalan patateslere, soğanlara bakalım işbitirici Özal ne gibi bir iyilik düşünecek?

Şefkat işkencesi

"Şefkat Operasyonu" adıyla Siirt köylerinde komandolar şimdi de Kürt çocuklarına öğretmenliğe başlamışlar. Sabah *"Türküm, doğruyum, çalışkanım"*'la başlayıp *"Ne mutlu Türküm diyene"* cümlesiyle biten andı söyletiyorlarmış. Hürriyet gazetesinin iddiasına göre bu andı *"candan ve heyecanla"* söylüyormuş Kürt çocukları.

Topraklarından, köylerinden sürülen, aç, açık, evsiz, yurtsuz bırakılan, Kürt olduklarını inkar etsinler diye sabah akşam işkencelerden geçirilen bir ulusun çocuklarına silahların gölgesinde *"Türküm"* dedirtmek işkence değil midir?

Gazetecilere gösterişli pozlar verip, Kürt köylülerinin *"iyilik melekleri"* maskesini takınarak cinayetlerini gözlerden saklayabileceklerini mi düşünüyorlar dersiniz?

Değirmenin suyu nereden geliyor?

Özal Balıkesir'in Gönen ilçesinde halka hitaben

Türkiye için büyük şans: YÖK

YÖK'ün mimarı İhsan Doğramacı fıtık ameliyatı olduktan sonra yukarıdaki resimde de görüldüğü gibi pijamasıyla, yalınayak işinin başına döndü. Gazetelere demeçler verip, inciler döktürüyor. Doğramacı'ya göre, *"YÖK Türkiye için büyük bir şans"*mış.

Oysa Doğramacı böyle derken, toplumun her kesiminden YÖK'e (Yüksek Öğ-

tepkiler artık sadece eleştiri olarak değil, YÖK'ü değiştirme istemi şeklinde yükseliyor.

Özellikle son günlerde, Nokta dergisinin kapağında yeralan Doğramacı'nın fotomontaj resmiyle, buna karşı Doğramacı'nın açtığı davayla, SHP'nin YÖK'ü meclise getireceğini ve alternatif önerisini hazırladığını açıklamasıyla tartışma-

Biliyorum ama söyleyemiyorum

Hoca köyden çarşıya inmiş ve bir eşek alarak köyün yolunu tutmuş. Yolda rastladığı bir oluktan su içmiş. Eşeğine de içireceği sırada, eşek oluğun içine girerek kaybolmuş. Başlamış Hoca ağlamaya.

Yoldan geçenler Hoca'nın halini sormuşlar, durumu öğrenince de *"Ulan adam koskoca eşek oluğa girer mi?"* diye basmışlar Hoca'ya sopayı. Dayaktan kurtulan Hoca köye gelmiş. Perişan halini gören köy halkı Hoca'ya durumu sormuşlar. Hoca aynı hikâyeyi anlatınca onlar da basmış sopayı.

Günün birinde tekrar şehre inen Hoca'nın yolu oluğun yanından geçmiş. Oluğa doğru bakan Hoca, sağına, soluna bakıp kimseleri göremeyince kulağına eğilir gibi oluğa eğilmiş ve şöyle demiş: *"Ulan eşek biliyorum, vallahi biliyorum oluktasın, ama söylesem yine bir ton sopa yiyeceğim."*

Biliyor, biliyor Türkiye'de insanlar da ülkede demokrasi olmadığını, işkencelerin sürdüğünü biliyor ama, zindanlardan korktuğu için söyleyemiyor.

Hamburgtan bir okur

Nehar TÜBLEK'in gözüyle

Istanbul Anakent Belediye Başkanı Bedrettin Dalan

"Reagan izin verirse ülkeme dönüp bir köylü gibi yaşamak istiyorum" **Filipinler'in devrik diktatörü Ferdinand Marcos**

"Amerikalı işadamları 1980 yılı öncesi gibi artık Türkiye'ye gelmekten korkmuyorlar" **ABD Türkiye Büyükelçisi Robert Strausz-Hupe**

"Körfez ülkelerini içine alabilecek muhtemel bir karışıklıkta beklenmedik durumlara karşı planlama amaçlarına Türkiye yardımcı olabilir." **Amerikalı Milli Güvenlik Uzman Dr. Richard Grimmett**

"Amerika acele etmezse, Türk silah sanayini Ingilizler, Italyanlar, Fransızlar ve Almanlar ele geçirmeye çalışacaklardır." **Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı, Savunma Sanayi Teşvik ve Destekleme Fonu Başkanı Vahit Erdem**

"Türkiye, ABD yardımları için çok cazip bir yatırımdır. **Tarım Bakanı Hüsnü Doğan**

"Size daha fazla yardım etmenin bir yandan da kendi güvenliğimizi güçlendirmek olduğunu biliyoruz." **ABD Dışişleri Bakanı George Shultz**

"Sizin son zamanlarda uyguladığınız ekonomik reformları biz hayretle karşılıyoruz." **AB Ticaret Odası Yakındoğu Direktörü Philip Hinson**

"Hiçbir gazetenin yurda sokulmasına izin vermiyoruz. Spor sayfalarını ve ansiklopedileri iznimizle okuyorlar. Spor sayfalarına karışmıyoruz." **Atatürk Öğrenci Yurdu Müdürü karateci Ali Celal Kurt**

Müneccim olmaya gerek yok. Sonuçta 187 ton patates 30 kiloluk çuvallarda memura dağıtıma hazır hale getirildi. Ama çoğu ezilmiş, çürümüş patateslerin yüzüne bakan olmadı. "*Hiç yoktan iyidir*" deyip alan memur da, evine taşıyabil-

Değirmenin suyu nereden geliyor?

Özal Balıkesir'in Gönen ilçesinde halka hitaben yaptığı konuşmada "*Değirmenin suyu nereden geliyor, hiç onu sormuyorsunuz. Sizden geliyor, farkına varmadan alıyorum*" demişti. Şimdi yurtdışı gezisinde.

yük bir şans"mış.

Oysa Doğramacı böyle derken, toplumun her kesiminden YÖK'e (Yüksek Öğretim Kurumu) tepkiler yükseliyor. Öğrencisinden öğretim üyesine, valisinden siyasi parti liderine kadar herkez yeter artık diyor. Bu davayla, SHP'nin YÖK'ü meclise getireceğini ve alternatif önerisini hazırladığını açıklamasıyla tartışmalar alevlendi. Yapılan kamuoyu araştırmalarının sonuçları da YÖK'ün aleyhine.

Hatırlanacağı gibi, YÖK, son günlerde çıktığı yurt gezilerinde gençlere öğütler yağdıran Evren tarafından desteklendi ve onun emriyle başına Ihsan Doğramacı getirildi. Evren'in her yerde savunduğu YÖK yüksek öğrenim gençliğine ne getirdi ne götürdü? Kısaca eleştirenler bu konuda neler diyorlar bir bakalım.

Üniversiteyi üniversite olmaktan çıkarıp, ortaokul yönetir gibi yöneten YÖK Kanunu 4 yılda 3 kez, yönetmelikler ise 52 kez değiştirilmiş. Idareciler bu değişiklikleri takip edip, bürokratik işlerle uğraşmaktan, üniversitenin, yüksek öğrenim gençliğinin sorunlarıyla ilgilenemediklerinden şikayet ediyorlar.

YÖK döneminde mezun olan öğrencilere "*YÖK cahilleri*" deniliyor. Çünkü bu mühendislerin yaptığı barajların, mimarların çizdiği projelerin çökebileceği, hastaların doktorların elinde kalabileceği iddia ediliyor.

Üniversitede, araştırmaya yönelik, her türlü düşüncenin özgürce tartışıldığı bir eğitim anlayışından ziyade, YÖK ile palto tutma döneminin başladığı söyleniyor.

Doğramacı ise, "*tüm iddialar iftiradır*" diyor ve eleştirenleri tembellikle suçluyor.

Göstermelik toplantılarla, büyük lafların edildiği konuşmalarla 1985 Uluslararası Gençlik Yılı geçiştirildi. Ancak Doğramacı, Evren ne derse desin, Türkiye'de aklı başında olan herkes yüksek öğrenim gençliğini "*bu şanstan*" mahrum etmek istiyor.

Hamburgtan bir okur

Liranın hükmü yok artık!

1 doların 700 liraya doğru tırmandığı Türkiye'de artık kimsenin liraya güveni kalmamış. "*Ah lira vah lira*" manşetiyle veriyor gazeteler bu güvensizlik ortamını.

Bilim adamlarının "*yerli paradan kaçış*" olarak tanımladıkları bu güvensizlik hükümetten, Laleli'deki işportacılara kadar yayılmış durumda. Nasıl mı?

Kültür ve Turizm Bakanlığı yerli ve yabancı turistler için otel, motel ve tatil köylerindeki fiyatları dolara göre tesbit ediyor. Büyük şirketlerin yöneticileri maaşlarını dolar olarak alıyorlar. Lüks semtlerdeki evlerin, dükkanların kirası dolar üzerinden hesaplanıyor. Bankalar ellerindeki parayı dolara çevirip tutuyorlar. Parası olup da tasarruf edebilenler Türk Lirası'nı dolara çevirip bankaya yatırıyorlar. Hediyelik eşya satıcıları, Laleli'deki işportacılar da satışlarını dolarla yapıyorlar. Hatta tele kızlar, hayat kadınları da bir gecelik ücretlerini dolar olarak almayı tercih ediyorlar.

Işte dışa açık modelin sonuçları. Dolarla yaşamaya alışmak anlayışı artık dolarla yaşamaya dönüşüyor. Türkiye'de Türk Lirası'nın hükmü yok artık.

Seks ticaretine devlet teşekkürü

Kazancı'nın "döviz tevdiat" makinesi

TEŞEKKÜR BELGESİ

Fuhuşa devlet desteği

Ülkemizde 12 Eylül'den sonra uygulanan ekonomik-politika sonucu toplumdaki ahlaksal çöküntünün ulaştığı boyutlar artık herkeşçe biliniyor. Fuhuşun arttığı, sayılarıyla devlet yetkililerinin ağzından açıklanıyor. Bu durum artık iyice kanıksandı ve neredeyse devlet politikası haline geldi.

Fuhuştan büyük paralar kazanan genelev patronları vergi rekortmenleri listesinde yeralıyor.

Bursa'da yapılacak olan ve utanmadan "*Balkanların ve Ortadoğu'nun en lüks genelevi*" olarak tanımlanan genelevin inşaatı ihaleye çıkartılıyor. Gazetelerin yazdığına göre, tesisler 1,5 milyara malolacakmış ve projeye göre evler tek katlı, bahçeli, merkezi ısıtma sistemli olarak inşa edilecekmiş.

Ancak Hafta Sonu gazetesinde okuduğumuz haberden sonra bunların hepsi solda sıfır kalıyor. Türkiye'deki genelev patronlarından sonra, şimdi de yurtdışındaki Türkiyeli genelev patronlarına da destek veriliyor. Habere göre, Hollanda'da dünyanın dört bir yanından gelen hayat kadınlarının çalıştığı 18 tane genelevi ve gösteri yapan bir de lokali bulunan Türkiyeli Yüksel Kazancı'ya Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Başkanı Osman Şıklar imzalı bir teşekkür mektubu göndermiş.

Yasadışı yollardan kazandığı paralarla "*Karun gibi zengin*" olan "*işadamı*" Yüksel Kazancı'ya gelen teşekkür mektubunda, gönderdiği dövizler nedeniyle devlet adına teşekkür ediliyor.

Bu fuhuşun devlet politikası haline geldiğinin bir kanıtı değil midir?